

HALKIN KURTULUŞU

14 Ağustos 1978
400 KURUŞ
122

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

FAŞİST CİNAYET YUVALARI DAĞITILMALI, ELİKANLI KATİLLER CEZALANDIRILMALIDIR

- BİR HAFTA İÇİNDE 20 ÖLÜ
- KATİLLER ORTADAYKEN CHP'NİN KATLİAMLAR KARŞISINDA YAPTIĞI TEK İŞ: ANARŞİ EDEBİYATI
- TİKP'Lİ REVİZYONİSTLERİN İKİ DEVRİMCİYİ ÖLDÜRMESİ VE TİKP'NİN PROLETER DEVRİMCİLERE YÖNELTTİĞİ İFTİRALAR ÜZERİNE FAŞİSTLERİN BAŞLATTIĞI «ANARŞİNİN KAYNAĞI SOLDUR» DEMOGOJİSİ KİMSEYİ ALDATAMAZ
- TİKP REVİZYONİSTLERİ DE DEVRİMCİLERİ KATLEDEN FAŞİSTLERİN UZANTILARIDIR
- FAŞİST KATLİAMLAR MACERACI SÖVALYELERİN DÜELLO ÇAĞRILARIYLA ÖNLENEMEZ
- CİNAYETLERİ DURDURMANIN TEK YOLU: BÜTÜN HALKI BİRLESTİRMEK, FAŞİST, SOSYAL-FAŞİSTLERİ VE UZANTILARINI TECRİT ETMEK, KİTLE MÜCADELESİNİ YÜKSELTMEKTİR.

BU TOPLANTIYA KATILAN MHP VE MSP'NİN GERİCİ, FAŞİST PARTİLER OLDUĞUNU SÖYLEYEN DEVRİMCİLERE CEVAP VEREN TİKP'Lİ KONUŞMACI «MHP VE MSP'NİN İLERİCİ OLDUKLARINI» BELİRTTİ.

YAZISI 7. SAYFADA

Kars Göle'de yapılan mitinge binlerce köylü katıldı

Kars Göle'de geçtiğimiz ay içinde binlerce köylünün katıldığı bir miting yapıldı. Süt üreticisi köylülerin çoğunluğu oluşturduğu mitingde devrim propagandası yapıldı ve süt sömürüsüne karşı talepler dile getirildi.

Miting, Göle köylerinde sabırlı bir çalışmanın sonucunda gerçekleştirildi. Yiğitkonağı köylüleri mandıracılara (süt tüccarları) karşı direnişe geçtiler ve sütün taban fiyatını 4 liradan 5 liraya yükselttiler. Birçok köyde, köylülerin oluşturduğu komiteler bütün sorunları ele aldılar. Bazı köylerde toprak işgalleri oldu. Köylüler, gasbedilen topraklarını geri aldılar. Bütün bu çalışmalar proleter devrimcilerin önderliğinde yürütüldü. Geniş köy toplantıları yapıldı. Devrimciler halkla iyice bütünleştiler. Köylüler, toplantıları basmak isteyen jandarma ve polise kitle halinde engel oldular. Köylerde bellibaşlı talepler şunlardı: Gasbedilen toprakların köylülere dağıtılması, hayvan ve hayvan ürünlerine taban fiyatı konmalı ve bunun tespitinde üreticiler karar sahibi olmalıdırlar, hayvan ve hayvan ürünlerini değerlendirecek et kombinası ve süt kombinası gibi işletmeler kurulmalıdır, banka borçları iptal edilmeli ve köylülerimize düşük faizle hayvancılık kredisi verilmelidir, orman kesimi son bulmalı ve kaçakçılığa karşı tedbir alınmalıdır, orman işçi ve köylülerine iş ve can güvenliği sağlanmalıdır, orman ürünlerimizi değerlendirecek iş sahaları kurulmalıdır.

Miting günü 2000 kişiyi aşkın kitle yürüyüşe geçti. Alanda yapılan bir konuşma ile yöre halkının sorunları dile getirildi. Daha sonra Halkın Kurtuluşu taraftarlarının yaptığı konuşmalar coşku ile karşılandı. Devrim andı içilmesinden sonra kitle, disiplinli biçimde dağıldı. Bu eylem, bizzat köylülerin somut taleplerinden yola çıkarak yürütülen başarılı bir adım oldu. Devrimci önderliğin kitlelerle bütünleşmesi ve onlara öncülük yapması yolunda bir pratik adım oldu.

Devrimcileri katledenler el ele

TİKP revizyonistleri Düzce'de MHP ve MSP ile ortak toplantı düzenlediler

11.7.1978 tarihinde Düzce'de TİKP revizyonistleri MHP ve MSP ile ortak bir toplantı düzenlediler. Toplantıya MHP'yi temsilen Düzce Belediye Başkanlığı seçimlerine MHP'den aday olan Latif adlı bir faşist katıldı. MSP'yi ise Düzce Meslek Yüksek Okulu öğrencilerinin yakından tanıdığı, Düzce gençliğinin öğrenim özgürlüğünü ve can güvenliğini sık sık tehdit etmiş olan MTTB'li Niyazi ve bir grup MSP'li katıldı.

Toplantıyı ortaklaşa düzenlemiş olan MHP, MSP ve TİKP temsilcileri konuşmalar boyunca komünizme bol bol küfür ettiler. TİKP temsilcisi konuşmasında Cumhuriyet gazetesinin artık "gerici" ve sağcı bir yayın haline geldiğini Tercüman, Hergün vb. gazetelerin ise ilerici olduğunu söyledi. TİKP'li konuşmacı sözlerine Enver Hoca yoldaşın İran Şahı ve Pinochet'den daha gerici olduğunu, gerçekte İran Şahı'nın artık gittikçe ilerici bir nitelik kazandığını da ekledi.

Konuşmalar boyunca MHP ve MSP'lilerde TİKP'deki olumlu gelişmeleri överlerken komünizme, devrimcilere bol bol küfür yağdırdılar.

Bu toplantının bir benzeri Bolu'da da MHP ve MSP'liler katılmadan gerçekleştirilmişti. TİKP revizyonistleri bu toplantıyı tabanlarını gericilik yönünde eğitmek, faşistlerle ittifaka hazırlamak için kullanmışlardı.

Bilindiği gibi TİKP dün de Bursa'da bir toplantı düzenlemek için hazırlık yapmaktaydı. El altından MHP ve MSP gibi partilere bizzat gidip davet ettikten sonra diğer siyasi parti ve akımlara da gazetelerinde göstermelik bir çağrı yayınlamışlardı.

LİZBON TOPLANTISININ MİLLİ KOPYASI

TİKP revizyonistlerinin düzenlemekte olduğu toplantılar daha önce Portekiz'deki "Üç Dünyacı" revizyonistlerin topladıkları Lizbon Konferansının küçük ve ulusal çapta bir kopyasıdır. Bilindiği gibi Lizbon Konferansına Avrupa'nın oportünist partilerinin yanı sıra çeşitli ülkelerin en gerici siyasi akımlarının temsilcileri de çağrılmışlardı. Bu toplantılara Almanya ve İtalya'dan eski faşist ve Nazi partilerinin artıkları, Neo-Nazi akımlarının öncüleri de katılmışlardı.

Bütün bu gelişmeler proleter devrimcilerin yıllar önce söylediklerinin ispatlanması olmaktadır. Proleter devrimciler bu teori ortaya atıldıktan kısa bir süre bu çizginin ister istemez Türkeşlerle ittifaka götüreceğini belirtmişti. Şimdi dün atılan gerici tohumların artık büyüyüp yeşerdiği görülmektedir.

TİKP revizyonistlerinin uzun bir süredir MHP ve Türkeş'de olumlu gelişmeler olduğunu söyledikleri bilinmektedir. Evet bazılarında yeni gelişmelerin olduğu doğrudur. Ama bunun Türkeş'de olmadığını herkes biliyor. Eğer Türkeş'de bir gelişme varsa bunun yalnızca işlediği cinayetin sayısında "olumlu" bir artışın olmasıdır. Fakat gerçek gelişme TİKP revizyonizmindedir. Onlar dün yalnızca teorik çizgileriyle koyduklarını bugün hayata geçirmektedirler. Şimdi dünün halk düşmanlarıyla devrimcilere karşı ortak cinayet planları yapmakta ve bunları gerçekleştirmektedirler.

TİKP revizyonistleri Adana'da iki devrimciyi katlettiği günlerde MHP'liler Ankara'da devrimcilerin otobüslerine kurşun yağdırmaktadır.

Bugün gelinen noktada Aydınlık-TİKP revizyonizminin etkisinde kalan bütün dürüst insanlara bir kez daha sesleniyoruz: Bu çizgi halk düşmanlarının çizgisidir. İhanete daha fazla batmadan bu hainlerden elinizi çekin.

İstanbul'da yapılan YUED toplantısı:

Halkları aldatmanın bir aracı

Dışişleri Bakanlığı ve Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin ortaklaşa düzenledikleri Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen semineri İstanbul'da yapıldı. Resmi bir nitelik taşımayan toplantıya Hollanda eski Kalkınma Bakanı, BM Ticaret ve Kalkınma Konferansı UNCTAD) Teknoloji Transfer Bölümü Başkanı gibi yabancılar da katıldı.

Bilindiği gibi çeşitli burjuva mihraklarla birlikte "Üç Dünya" teorisyenleri de Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen (YUED) masalını göklere çıkarmaktadırlar. Daha henüz bunu ortaya atanlar tarafından dahi yeterince açıklığa kavuşturulmamış olan bu terim çeşitli burjuva görüşler tarafından da lastik gibi bir sağa, bir sola çekiştirilmektedir. Emperyalist ülke temsilcileri ve bir kısım reformcu burjuva mihraklar, "gelişmekte olan ülkelerin sorunlarının" emperyalistlerle ortaklaşa çözümü(!) gibi masalları bu deyimi açıklamak için kullanmaktadırlar. Öte yandan "Üç Dünya" revizyonistleri ise bu safsatayı "Üçüncü Dünya"nın ekonomik bağımsızlığı yolunda güçlü bir müca-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

Kıbrıs' ın kaderi emperyalistlerin ve egemen sınıfların eline terkedilemez

Bugün Amerikan emperyalistlerinin Türkiye ve Yunanistan egemen sınıflarının yoğun pazarlıklarının altında Kıbrıs adasının emperyalizme daha fazla peşkeş çekilmesi ve Kıbrıs'ta yaşayan Türk ve Rum halklarının üzerindeki emperyalist baskı ve denetimin pekiştirilmesi yatmaktadır. Kıbrıs'ın kaderi tamamen emperyalistlerin ellerine teslim edilmek istenmekte ve Kıbrıs halkının kendi kaderini kendisinin özgürce tayin etmesi hakkı ayaklar altına alınmaktadır.

Kıbrıs halkı bütün bu pazarlıkları ve kendi üzerindeki denetimin pekiştirilmesi çabalarını elinin tersiyle itecektir. Kıbrıs halkı, başta Türk işgal kuvvetleri olmak üzere, bütün yabancı askerlerin Kıbrıs'tan çekilmesini, emperyalist üslerin kapatılmasını istemekte, kendi kaderini özgürce tayin edebilmek ve bağımsız ve demokratik bir Kıbrıs yaratabilmek için mücadele etmektedir.

Senato'dan sonra Amerikan Temsilciler Meclisinde yapılan oylama ile de Amerikan emperyalistlerinin Türkiye'ye uygulamakta oldukları ambargo kaldırılmış oldu.

Ambargonun kaldırılmasının Türkiye açısından diyeti ne olacaktır?

Meselenin bugün öne çıkan iki yanı vardır. Bunlardan birisi Türkiye'deki Amerikan üsleri üzerine yürütülen tartışma, diğeri ise Kıbrıs konusunda yapılan pazarlıklardır.

Ambargonun kaldırılmasından sonra kamuoyunda yapılan tartışmalardan da anlaşılacağı gibi şimdi Amerikan emperyalistleri Türkiye'den yeni askeri imtiyazlar istemektedirler. Amerikan üslerindeki Amerikan varlığının daha da pekiştirilmesini talep etmektedirler. Ecevit hükümeti de buna evet demekten kaçınmamaktadır. Zaten ambargonun kaldırılması için yapılan pazarlıklar arasında bu mesele de yer almaktadır.

Ambargonun kaldırılmasından sonra Kıbrıs üzerinde yapılan pazarlıklar yeniden alevlenmiştir. Amerikan emperyalistleri ve Türkiye'deki ve Yunanistan'daki yerli gericiler, Kıbrıs'ın geleceği ve Kıbrıs halkının kaderi üzerinde yoğun pazarlıklar sürdürdürmektedirler.

HALKIN KURTULUŞU

«Üç Dünya Teorisi»: Karşı-devrimci bir teori

1950'lerin sonlarında ve 1960'ların başlarında Arnavutluklu ve Çinli yoldaşların Kruşçev revizyonizmine karşı açtığı mücadelede, birçok kimse bu mücadelenin anlamını ve önemini kavramamış, bu mücadeleyi daha ziyade komünistler arasındaki sıradan bir tartışma ve "laf yarıştırması" olarak nitelendirmişlerdi.

Fakat bu mücadele ve onun sonrasındaki gelişmeler, temel bir ideolojik mücadeleyi sıradan bir tartışma olarak nitelendirenleri değil, komünistleri haklı çıkardı. Kruşçev revizyonistleri işe Marksizm-Leninizmi, onun en temel ilkelerini tahrif ederek başladılar. Bunun arkasından ise büyük devlet politikası güderek ve emperyalizm hakkında sahte hayaller yayarak, sosyalist ülkelere ve ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerine karşı emperyalistlerle ve dünya gericiliği ile birleştiler. Onlar dış politikada bu yolu izlerken, içte de proletarya diktatörlüğünü zayıflatmaya, burjuvaziye yeni tavizler vermeye ve kapitalizme geriye dönüşün koşullarını yaratmaya başladılar.

Ve bu yoldan Lenin ve Stalin'in şanlı sosyalist Sovyetler Birliği adım adım kapitalist ve sosyal-emperyalist bir ülke haline geldi. Revizyonistlerin iktidara gelmesinden sonra, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri nin baş destekçisi sosyalist Sovyetler Birliği'nin yerini, dünya devrimini, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini boğmaya çalışan ve bugün yeni bir dünya savaşı tehlikesinin baş mihraklarından biri olan sosyal-emperyalist Rusya aldı.

Modern revizyonistlerin, sosyal-emperyalistlerin bizim gibi ülkelerdeki siyasi işbirlikçileri ise karşı-devrimci mihraklardır. Ve onların temel görevleri, artık, ülkeyi sosyal-emperyalist sömürü ağının içerisine çekmek, yükselen devrimci mücadeleye karşı egemen sınıfların siyasi ve ekonomik iktidarlarını koruyup sağlamlaştırmak ve devrimci mücadeleyi boğmak ve yolundan saptırmaktır.

Bugün Sovyetler Birliği'nin ve onun işbirlikçilerinin dünya çapında karşı-devrimci bir mihrak haline gelmesi, Stalin'in ölümün-

De.sa.7.sü.8'de

Atom bombasının atılışının 33. yıldönümü

İki süper devlet arasında yeni bir savaş hazırlığı

Atom bombası katliamının 33. yıldönümünde yüzbinlerce kişi protesto gösterilerine katıldı. Bu emperyalist cinayet lanetlendi. Hiroşima ve Nagazaki şehirlerinde onbinler emperyalist canavarlığın kurbanlarının mezarlarını ziyaret etti. Böyle bir günde nötrona alkış tutan Aydınlık revizyonistleri de, bu derin lanetlemeden paylarına düşeni almışlardır. Halklar, Amerikan emperyalizminin canavarlığını unutmadılar ve bugünkü ateşli savaş hazırlıklarını çok iyi görmektedirler. Ne emperyalistler ve sosyal-emperyalistler, ne de türlü revizyonist teoriler ezilen halkların, emperyalizmi atom bombası, nötron bombası gibi silahlarıyla tarihin mezarına gömmesini engelleyemeyeceklerdir.

Japonya'nın Hiroşima şehrine atom bombası atılmasından bu yana 33 yıl geçti. Ağustos 1945'te Amerikan Hava Kuvvetleri'nin bir uçağı, Hiroşima ve Nagazaki şehirlerine dünyada ilk defa atom bombası attı. 200 bin kişi o anda öldü. Bugün dahi bombanın radyasyon etkisinden kurtulamayıp ölenler görülmektedir.

Atom bombası, 2. Emperyalist Dünya Savaşının sonunda atıldı. Amerikan emperyalizmi, dünyayı paylaşmak için rekabet ettiği Japon emperyalizmine teslim olmaya zorlamak için 200 bin kişiyi katletti. Zorbalık ve kan dökücülük, savaş ve yağma emperyalizmin özünde vardır. Amerikan emperyalizmi de, dünyada ilk kez nükleer silah kullanarak dünya halklarının düşmanı olduğunu çok açık biçimde gösterdi. O, bugün de Sovyet sosyal-emperyalizmi ile birlikte dünya halklarının en zalim, en tehlikeli iki düşmanından birisidir.

Amerikan emperyalizmi bugün artık nötron bombası yapmıştır. "Temiz bomba" denilen bu silah insanları yok etmekte, binalara zarar vermemektedir. Amerikan emperyalistleri, ve Sovyet sosyal-emperyalistleri insanlığı katletmek için silah üstüne silah geliştirmektedirler. "Üç Dünya" teorisyenleri, nötron bombası yapımını teşvik ederek emperyalizmin safında yer alıyorlar ve savaş kışkırtıcılarına katılıyorlar.

Maden-İş 4. Bölge seçimleri: Reformistlerin ve revizyonistlerin işçilere karşı işbirliği

6 Ağustos'ta yapılan Maden-İş 4. Bölge seçimlerinde sosyal-faşistlerin anti-demokratik uygulamaları ve sahtekarlıkları bir kere daha gözler önüne serildi ve yapılan "seçimler" sonucunda Adem Karabaş Maden-İş 4. Bölge Temsilcisi seçildi.

Daha önceden muhalefet adayı olarak gösterilen Nusut Özel Maden-İş'li sendika ağaları tarafından veto edilmişti.

6 Ağustos günü toplantının yapılacağı Pendik'teki salon, sabahın erken saatlerinde İGD'li beslemeler tarafından tutuldu. İşçiler yoğun olarak toplantıkları halde, İGD'li beslemelerin ve polislerin işbirliğiyle toplantı salonuna alınmadılar.

Toplantı salonu ise sabahın erken saatlerinden itibaren sosyal-faşistlerce doldurulmuştu. İGD'liler de odalarda ve sahte delege kartıyla salonda bulunuyordu.

Divan başkanlığına göstermelik ve sahte bir oylamayla T"K"P'li Süleyman Üstün "seçildi". Daha sonra da gedikli başkan adayı, azılı hain Adem Karabaş'a söz verildi. Muhalefetten bir arkadaşın konuşması ise ıslıklarla ve yuhlarla yarıda kesildi.

Daha sonra söz alan Nusut Özel ise revizyonizme uşaklığı dile getiren bir konuşma yaptı. "Ben Maocuların adayı değilim, zaten aday var" sözleriyle reformizmin gerçek yüzünü ortaya koydu.

Muhalefet delegeleri salon içinde çoğunlukta olmasına rağmen, onlar bir kez bile konuşturulmadı.

Bunun üzerine muhalefet delegeleri ortadaki adayı protesto ederek salonu terk etti. İGD'liler bunu engellemeye çalıştılar, ama başaramadılar. Geriye sadece 40-50 delege kaldı. Bu kez salon sahte delegelerle (İGD'lilerle) dolduruldu. Ve bunların oylarıyla Adem Karabaş, bölge temsilciliğine "seçildi."

Reformistlerin ve revizyonistlerin işbirliği ile gerçekleşen bu seçimler, onların çöküşünü daha da hızlandıracaktır.

ÇAĞRI

Toplantı

TARİH: 18 AĞUSTOS 1978
SAAT : 20.30
YER : DERYA SİNEMASI-MEYDAN MAHALLESİ/ADANA

KAHROLSUN AYDINLIK-TİKP REVİZYONİZMİ!

ABÖ ve «Bağlantısızlar» toplantıları kimi doğruladı?

Temmuz ayı sonunda Hartum'daki Afrika Birliği Örgütü ve Belgrad'da ki "Bağlantısız ülkeler" dışişleri bakanları toplantıları "Üç Dünya Teorisi"nin yaymaya çalıştığı hayallere güçlü bir tokat indirdi.Çeşitli sınıf çıkarlarının birbirine zıt biçimde savunulduğu bu toplantıların esas özelliğini; çelişme ve toplantılara katılan ülkeler arasında süren şiddetli mücadeleler belirledi. "Üç Dünya" oportünistleri kimi zaman yalana kimi zaman tahrifata başvurarak bu gerçeği örtbas etmeye ve toplantılara katılan ülkelerin arasında süren şiddetli mücadele ve ayrılıkları örtmeye,bunun yerine sahte birlik çığlıkları atmaya devam ettiler.

Halbuki bütün basın-yayın organları iki toplantının da özellikle iki süper devletin bir çatışma arenası haline geldiğini açıklamak zorunda kaldılar. Tito gibileri bu sahte birliğin devam etmesi için özel çağrılar yapmak yoluna gittiler Toplantılarda "Bağlantısızlar " arasındaki anlaşmazlıkların giderilmesi yollarını inceleyerek özel komitelerin kurulması dahi mümkün olamadı.

Revizyonistlerin bütün yalan ve sahtekarlıklarına rağmen söz konusu toplantılar yalnızca Marksistleri ve ülkelerin yalnızca iktidarda bulunan sınıfların özelliklerine göre ayrılabileceğini söyleyen Marksizm-Leninizmi doğrulamıştır.Toplantılar çeşitli ülke temsilcilerinin kendi sınıf çıkarlarını, bağlı bulundukları emperyalist mihrakların çıkarlarını savunduklarını ispat etmiştir.Angola, Küba gibi ülkeler "Yaşasın Rusya" diye haykırırken, Fas, Mısır vb devletlerin temsilcileri "Yaşasın ABD, Yaşasın Fransa-Belçika" nidalarını yükseltmişlerdir.Elbette toplantılar çeşitli renkten milli burjuva iktidarlarının kah uzlaşıcı, kah mücadeleci bir ruhla anti-emperyalist bir tutum aldıklarına da şahit olmuştur. Ama bütün olgular ne idüğü belirsiz bir birliğin sahte olduğunu, siyasi tavırların temelinde sınıf gerçeğinin yattığını göstermiştir.Siyasi kutuplaşmanın dünyadaki başlıca çelişmeleri üzerinde yükseldiğini ispat etmiştir.

"Üç Dünya" oportünistleri dahi Küba, Angola gibi ülkelerin "Bloksuzlar" içinde Sovyet sosyal-emperyalizminin Truva atı olduğunu itiraf etmekle dolaylı olarak her siyasi tutuma yol gösteren olgunun sınıf gerçeği olduğunu kabul etmiş olmaktadırlar. Ama iş Küba ve Angola ile bitmemektedir."Bağlantısızlar" çuvalı daha da açıldığında içinde daha nice Truva atlarının bulunduğunu anlamak zor olmayacaktır.

DEVRİMCİ PROLETARYA GERÇEK ANTİ-EMPERYALİST TUTUMLARIN ANTİ-EMPERYALİST BİRLİKLERİN EN BÜYÜK DESTEKLEYİCİSİDİR.

"Bloksuzluk", "bağlantısızlık " ve "Üç Dünya" gibi zırvalar yalnızca gerçek anti-emperyalist birliklerin önüne dikilmiş barikatlardır. "Bağlantısızlar" gibi topluluklar artılarla eksilerin biraraya getirilmesi sonucu gerçek anti-emperyalist güçlerin mücadelesini heba etmekten başka bir işe yaramamaktadır. "Bloksuzluk","bağlantısızlık" sahtekarlıkları dünya halklarını devrimden uzaklaştırmaya çalışmakta,emperyalizmin baskı ve sömürüsünün böyle sahte şemsiyeler altında son bulabileceği izlenimini vererek dünya devriminin zaferini engellemeye de çalışmaktadırlar.

Devrimci proletarya böyle sahtekarlıkları toptan mahkum etmektedir. O, dünya halklarının gerçek mücadelesine hizmet eden, emperyalizmi zayıflatan gerçek anti-emperyalist iktidarların yanındadır.Gerçek anti-emperyalist birliklerin de en büyük destekleyicisidir."Bağlantısızlar" gibi doğuştan dağılmaya mahkum veya dağılması dahi halkların gerçek çıkarlarının sahte savunuculuğunu yapan birlikleri devrimci proletarya nasıl destekleyebilir?

Oportünistler bugüne kadar Marksistleri sömürge, yarı-sömürge ülkelerin emperyalizme karşı mücadelelerini desteklememekle, Troçkizmle suçladılar. Evet, Marksistler Pinochet'leri, Iran Şahını, Enver Sedat'ı, Mobutu'yu desteklememektedir. Zaten ezilen halkların ve ulusların emperyalizme karşı mücadelesinin yanında olmak ancak oportünistlerin desteklemeye layık gördükleri mihraklarla mücadele etmekle sağlanabilir.

Uluslararası devrimci proletarya hareketi emperyalizme darbe vuran bütün anti-emperyalist siyasi tavırların yanındadır. Dünya halklarının çıkarı da başında uluslararası proletaryanın bulunduğu ezilen halk ve ulusları ve gerçek anti-emperyalist iktidarların yer aldığı ülkelerin dünya birleşik cephesinde yatmaktadır.

İşte Marksistlerin desteklediği böyle bir birliktir.

Afrika Birliği Örgütü ve Bağlantısız Ülkeler Dışişleri Bakanları Toplantıları

İki süper devletin ve işbirlikçilerinin savaş alanı

Temmuz ayının ikinci yarısında Sudan'ın başkenti Hartum'da Afrika Birliği Örgütü (ABÖ) 15. Zirve Toplantısı Afrika ülkelerinin devlet ve hükümet başkanlarının katılmasıyla toplandı.

Ay sonunda ise Yugoslavya'nın başkenti Belgrad'da, sözde "Bağlantısızlar" diye adlandırılan 85 ülkenin dışişleri bakanlarının toplantısına sahne oldu.

Özellikle "Üç Dünya" oportünistlerinin çarpıtmalarına, yalan haber ve yorumlarına rağmen bu toplantıların çeşitli sınıf çıkarlarının ve karşıt siyasi güçlerin bir mücadele ve savaş arenası haline geldiği görüldü.

AFRİKA BİRLİĞİ ÖRGÜTÜ TOPLANTISI KAVGALARLA GEÇTİ

Temmuz ayının 18'inde Hartum'da toplanan Afrika Birliği Örgütü çeşitli Afrika ülkeleri arasındaki çelişkileri açıkça ortaya serdi. Afrika'da iki süper devlet arasındaki mücadelenin uzun bir süredir sürdürülmesi Afrika ülkelerindeki Batı emperyalistleri yanlısı iktidarlarla Sovyet yanlısı iktidarlar arasında da şiddetli çatışmalara neden oldu.

ABÖ toplantısında Angola, Etyopya, Nijerya gibi ülkelerin temsilcileri "Kübalılar çağrıldıkları için geldiler" diyerek Rus'un Afrika'daki Sovyet emelleri uğruna müdahalesini haklı çıkardılar. Bir milli burjuva hükümeti olmasına rağmen Mozambik Devlet Başkanı Samora Machel dahi "Rusya ve Küba Afrika'da bağımsızlık mücadelelerine destek oldular" dedi. Angola Devlet Başkanı Neto "gerekirse Rus askerlerinin sayısının artırılabileceğini" bildirdi. Bunların karşısında Batı yanlısı hükümet temsilcileri Rus ve Küba'nın Afrika'daki varlığına şiddetle karşı çıkarlarken, Batılı emperyalistlerin kıtanın içişlerine karışmasını girin göstermeye çalıştılar. Somali Devlet Başkanı Etyopya'daki Küba birliklerine saldırırken, Batılı emperyalistlere davetiye çıkardı. Somali Devlet Başkanını destekleyen Çad temsilcisi Libya heyeti ile yumruk yumruğa kavga ettiler.

Bu arada Afrika'daki bazı ülkelerin gerçek anti-emperyalist hükümetleri Afrika'ya yapılan bütün yabancı müdahaleleri kınadılar.

BAĞLANTISIZ ÜLKELER TOPLANTISI DA BİRLİK DEĞİL ÇATIŞMA ALANI OLDU.

Temmuz sonunda Belgrad'da toplanan "Bağlantısız" ülkeler dışişleri bakanlarının toplantısı da kavga, gürültü ile geçti. Bu toplantıda da iki süper devletin işbirlikçileri boğaz boğaza geldiler. Afrika'daki emperyalistler arası çatışma bu konferansın da başlıca tartışma konusu oldu.

Somali, Fas, Mısır, Zaire vb. ülkeler dışişleri bakanları, Küba'nın Afrika'daki faaliyetlerine işaret ederek onun "Bağlantısızlar" topluluğundan çıkartılmasını istediler. Somali Dışişleri Bakanı "Küba Sovyetler Birliği'nin askeri karakoludur" dedi. Zaire temsilcisi "Bağlantısızlar" toplantısı önümüzdeki yıl Küba'da yapılırsa buna katılmayacaklarını belirtti. Mısır Dışişleri Bakanı "Hareket ideolojik çatışmaya dönüşmüştür. Afrika'da Sovyet ve Küba askeri varlığına son verilmelidir" dedi. Küba ve Sovyetlerin dünya üzerindeki müdahale ve faaliyetlerine karşı çıkanların ABD'den veya diğer Batılı emperyalistlerin kirli işlerinden bahsetmemeleri toplantının ilginç noktasıydı.

Amerikan emperyalizmine bağlı ülkelerin karşı çıkmasına rağmen Küba toplantının gelecek yıl Havana'da yapılmasını sağladı. Ayrıca karar bildirisinde Afrika'ya askeri müdahalesini belirten herhangi bir bölümün yer almasını da engelledi.

Eski İspanyol sömürgesi olan Batı Sahra konusunda da birlik değil ayrılık ağır bastı. Fransız emperyalizminin desteğiyle Batı Sahra halkına karşı katliamı sürdüren Fas, Batı Sahra konusunun gündeme alınmasına karşı çıktı ve engelledi. Cezayir ise bu konunun tartışılmasını ve Fas'ın mahkum edilmesini istedi. Bu noktada da sözde "Bağlantısızlar" birbirine düştüler. Onlar "Bağlantısız" değil gerçekte emperyalist ülkelerin çıkarlarına bağımlı olduklarını ispat ettiler.

Eritre sorunu da farklı çıkarların ve farklı tavırların sergilendiği bir nokta oldu. Kuveyt, Eritre kurtuluş hareketini sahtekarca desteklemeye kalktı. Sovyet işbirlikçisi Etyopya'yı "soykırım ve yok etme" ile suçladı. Etyopya ise Kuveyt'i "içişlerine karıştığı" için tehdit etti.

Bu toplantılar sırasında belki de en doğru sözlerden birini Zaire temsilcisi söyledi: "Bu bağlantısızlık masalını destekleyeceğiz!"

Elbette bu toplantıda da radikal milli burjuva iktidarlarının temsilcileri dünya üstündeki emperyalist faaliyet ve müdahalelere karşı çıktılar. Onlar iki süper devlet ve diğer emperyalistleri mahkum ettiler.

–Gördüğünüz gibi Bloksuzlar Konferansında iki süper devlet mahkûm edildi...

Uluslararası proletarya ve ezilen halkların safındayız

Aydınlık-TİKP revizyonist şefleri Tito'yu kırk yıllık kaşarlanmış bir revizyonist olarak yeniden mahkum eden proleter devrimcileri Brejnev'in safında olmakla suçlamaktadırlar. Halbuki Tito, Brejnev ile Marksizm-Leninizme karşı aynı safta. Aydınlık revizyonistleri de Tito ve Brejnev'le aynı safta.

Uluslararası alanda Marksist-Leninist partilerin ve ülkemizde de gazetemizin Yugoslav revizyonizmine, Yugoslav ve Çin revizyonistlerinin gerici birliğine karşı yürüttüğü mücadele bazı kişileri oldukça rahatsız etti. Bunların başında Yugoslav revizyonizminin bir süredir baş destekçisi kesilen hain Tito'yu durmadan aklamaya ve reklam etmeye çalışan Aydınlık revizyonistleri geliyor.

Onlar üzerlerinde dolaşan karabulutları ve devrimcilerin kendilerine yönelttikleri soruları,tartışılan meseleleri saptırarak ve ortalığı toza dumana katarak dağıtmaya çalışıyorlar. "Üç Dünya" revizyonistlerinin bu tavrı Aydınlık gazetesinin son sayılarında daha da yoğunlaştı. Dış haberler sayfasının yorumcusu Reha Akbay adlı kişi bugün süren tartışmayı bir kenara bırakıp sahte seçenekleri önümüze sürmeye kalkıyor. Yazar 7 Ağustos tarihli Aydınlık gazetesinde bize "kimin safında olduğumuzu" soruyor. Yazarın ikilemi de hazır:Ya Sovyet revizyonizmini, ya da Yugoslav revizyonizmini seçeceksin. Ya Amerikan emperyalizmiyle,ya da Rus sosyal-emperyalizmiyle gerdeğe gireceksin.Yazarın aklına göre başka bir seçenek yok. Ömür boyu şu veya bu gericinin koltuğu altına sığınmayı siyasi stratejilerinin odağı yapmış olanlar için bu elbette anlaşılabilir bir durum.

Reha Akbay adlı Aydınlık yazarı söz konusu yazısına bir çırpıda devrimciliğin kıstasını da ortaya koymuş. Brejnev revizyonizmine karşı Yugoslav revizyonizmini desteklerseniz devrimcisiniz. Aksi halde korkunç bir karşı-devrimci.

Yugoslav revizyonizmine saldırdığımız için müthiş öfkelenen yazar, yazısı boyunca durmadan bize kimin safında olduğumuzu soruyor. Marksistlerin bu konuda tavırları açıktır: Biz Marksizm-Leninizmin safındayız, uluslararası proletaryanın ve ezilen halkların safındayız. Bu safta olmak için revizyonizmin her çeşidine, iki süper devlete ve diğer emperyalistlere,yarı-sömürge ülkelerdeki bu emperyalistlerin sosyal dayanaklarına karşı olmak gerekir.

Bizim hangi safta olduğumuzu ısrarla öğrenmek isteyen oportünistlerin safı nerededir? Onlar buna her gün yazdıkları,çizdikleriyle, eylemleriyle cevap veriyorlar. "Üç Dünyacı" oportünistlerin yeri dünya gericiliğinin, Titocuların, Carterlerin, Pinoşelerin, Mobutuların, Türkeş ve İran Şahının yanındadır.

BUGÜNKÜ TARTIŞMANIN ASLI

Tito mu, Brejnev mi, ABD mi, Rusya mı gibi seçeneklerle oynayarak tartışmayı saptırmaya çalışan oportünistler, bugün açılmış olan polemiği unutturmaya çalışıyorlar. Bu açıdan bakılınca Reha Akbay adlı kişinin yazdığı yazısı da fırsatçılığın güzel örneklerinden biridir. O, yazısında Yugoslav revizyonizmi hakkında bugün süren tartışmaya tek kelimeyle bile değinmemektedir. Yazıda, Çinli revizyonistlerin,Yugoslavya'yı sosyalist,Tito'yu yoldaş gören görüşlerine katılıp katılmadığına, Stalin'in Tito'ya karşı haksızlık edip etmediğine, Enformasyon Bürosu'nun ve Moskova Bildirisinin Tito hakkındaki kararlarını onaylayıp, onaylamadığına dair tek bir söz yoktur. Bu oportünistçe tutum, Aydınlık gazetesinin aynı nüshasında Norveçli bir oportünist dükkan şefinin demecine de yansımıştır. İstanbul'da kendisi gibi birkaç saçı sakalı birbirine karışmış hippi kılıklıyla sohbet toplantısı yapan Norveçli oportünist "Yugoslavya kapitalist midir? tartışmasına katılmayı reddediyoruz" diyerek "Üç Dünya" oportünistlerinin sıkışınca nasıl kaytardıklarının örneğini vermiş olmaktadır. Aydınlık oportünistlerinin bugüne kadar ki tutumu ve söz konusu demeci gazetelerinde yayınlamaları onların da tavrını ortaya sermektedir.

Peki oportünistler neden Tito revizyonizmi meselesini tartışmıyorlar? Böyle bir sorun yok mudur? Birileri Tito'ya yoldaş, Yugoslavya'ya ise ilginç bir sosyalist deney dediği için bu tartışma açılmıştır. Ayrıca tartışma ilk kez Marksistler tarafından da başlatılmadı. Tersine el altından Yugoslavya revizyonizmine iade-i itibar hazırlıkları yapanlar, Tito'yu göklere çıkarıp, Stalin'e küfürler savuranlar bu polemiğin başlamasına neden olmuşlardır. Ama "Üç Dünyacı" oportünistler kötü güreşçiler gibi rakibine bir-iki elense çekip de durumun zor olduğunu görünce minder dışına kaçmaya çalışmaktadırlar. Fakat oportünistlerin hali gerçekten kötüdür. Onlar, minderde kalsalar da, kaçsalar da güreşi eninde sonunda kaybetmeye mahkumdurlar.

Evet, oportünistlerin istediği ve ısrarla sorduğu soruları biz kendi açımızdan cevaplandırdık. Onların sahte ikilemlerinin karşısında tek Marksist hattın ne olduğunu söyledik. Halklara kötünün iyisini tavsiye etmenin, Brejnev revizyonizminin karşısına, Tito revizyonizmini çıkarmanın yalnızca oportünistlerin işi olduğunu belirttik. Ama bizim sorularımız haftalardır cevap beklemektedir. HALKIN KURTULUŞU gazetesinin 119. sayısındaki Tito revizyonizmi,Çin-

De.sa.7.sü.1'de

«Üç Dünya Teorisi» gerçekler karşısında iflas edince

Aydınlık yalan ve tahrifata başvuruyor

Afrika Birliği Örgütü ve "Bağlantısızlar" Dışişleri Bakanları toplantıları beklendiği gibi iki süper devletin ve onların işbirlikçilerinin bir mücadele ve savaş alanı oldu.Bu arada milli burjuva iktidarları şu veya bu ölçüde anti-emperyalist tutumlar aldığı görüldü.

Ama son tahlilde iki toplantıda da "Üç Dünya" teorisinin gerçekler karşısında iflasını belgeledi.ABÖ ve "Bağlantısızlar" toplantılarına katılan bütün temsilciler yalnız ve yalnız kendi sınıf çıkarları, bağlı bulundukları emperyalist mihrakların çıkarlarını temsil ettiler.

Aydınlık gazetesi bu gerçekler karşısında "Üç Dünya Teorisi"nin iflasını yalan ve tahrifata başvurarak gizlemeye çalıştı. İki toplantı süresi boyunca çeşitli ülkelerin temsilcilerinin konuşmaları "Üç Dünya Teorisi"ni yalanladığı için Aydınlık gazetesinde ya hiç yayınlanmadı ya da tahrifata uğratıldı. Özellikle iki süper devlete bağlılıklarını bildiren çeşitli ülkelerin temsilcilerinin sözleri "Üçüncü Dünya'nın birliğini" zedelediğinden Aydınlık gazetesinde hiç yer almadı.

Öte yandan Aydınlık gazetesi bazı konuşmalardan kesintiler ve eklemeler yaparak onları "Üç Dünya Teorisi"ne uygun hale getirmeye çalıştı. Birçok devlet başkanının anti-komünizmle dolu konuşmaları makaslandı ve kamuoyuna şirin gösterilmeye çalışıldı. Bütün bunlarla yetinmeyen Aydınlık yazarları bazı devlet başkanlarının tutumlarını bütünüyle gerçeklere aykırı bir biçimde yansıtma yolunu da tuttular.

ABÖ toplantısı ile ilgili olarak TİKP'li revizyonistlerin Aydınlık gazetesinde verdiği bir haberde Nijerya Devlet Başkanının "Sovyetler Birliği ve Küba Afrika'dan çekilmelidir" dediği büyük puntolarla verildi. Oysa Nijerya Devlet Başkanı Obasanjo ABÖ toplantısında gerçekte şunları söylemişti: "Şaba operasyonu açık ve utanmazca bir çabadır. 20.yüzyılda paraşütçü birliklerin indirilmesi geçen yüzyılın savaş gemilerinin yaptıkları kadar kabul edilmezdir. Sovyetler Birliği ve Küba ise çağrıldıkları için geldiler. Ancak onlar çağrılı oldukları süreden fazla kalmamalıdırlar." Görüleceği gibi Nijerya Devlet Başkanının gerçekte mahkum ettiği Fransız-Belçika'nın Şaba'ya yaptıkları askeri müdahaledir. O Aydınlık'ın verdiği haberin tersine Sovyet-Küba emperyalist müdahalesini kabul edilebilir birşey olarak göstermektedir. Aydınlık revizyonistlerinin "ustaca" makaslamalarının sonucunda Nijerya Devlet Başkanının konuşması bütünüyle ters anlamda verilmiştir.

«Üç Dünya Teorisi»nin gerçek yüzü

"Üç Dünya" teorisyenleri işe iki süper devlete karşı olan bütün güçleri birleştirme sözleriyle başladılar. Ama sonunda Amerikan emperyalizmi, onun müttefikleri, diğer batılı emperyalistler ve bunların yarı-sömürge ve sömürge ülkelerdeki işbirlikçileriyle sarmaş-dolaş oldular. İşte "Üç Dünyacı"ların yüzü bu noktada açığa çıktı.

Onlar bütün Üçüncü Dünya" ülkelerinin çıkarlarının ortak olduğunu söylüyorlardı. Ama pratikte Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçi iktidarlarının yönetiminde olduğu ülkeleri bu birliğin dışında tutmaya büyük özen gösterdiler. İki süper devletin ve diğer emperyalistlerin dışında kalan bütün ülkelerin objektif olarak "Üçüncü Dünya"yı meydana getirdiğini, bunların çıkarlarının ortak olduğunu vaaz ettiler. Ama somut siyasi tavır söz konusu olunca yalnızca başta ABD olmak üzere, batılı emperyalistlerin işbirlikçilerini"Üçüncü Dünya" diye kabul ettikleri ortaya çıktı.

"Üç Dünyacı"ların bu politikası en açık şekilde kendini "Şah hoşgeldin, Jivkov defol" sloganında gösterdi. Son olarak "Üç Dünyacılar, Küba'nın bir "Üçüncü Dünya" ülkesi olmadığı kararına vardılar. Onlar, "Üç Dünya Teorisi"ni daha sinsice yutturmak için 'Üçüncü Dünya' dedikleri ülkeleri işçi sınıfına benzetiyorlardı. "Nasıl ki bu sınıfın bü-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Bu sözler kime ait ?

"Son yıllarda bağımsızlığına kavuşmuş ülkelerin birçoğundaki değişimlerin ana doğrultusu nedir? Feodal toprak sahipliğinin ilgası, genç devletlerin kendi doğal kaynakları üzerinde etkin egemenlik kurmalarını sağlayacak şekilde yabancı şirketlerin ulusallaştırılması... Kısacası, güçlüklere rağmen, dünyanın bir kesiminde uzun vadeli ilerici değişiklikler yer almaktadır. Bu muhakkak ki, tarihsel önemde bir süreçtir.

"Gelişmekte olan ülkelerin dış politikası hissedilir ölçüde etkin hale gelmiştir.Bunu çeşitli doğrultularda, örneğin bağlantısızlar hareketinin politik çizgisinde, Afrika Birliği Örgütü'nün ve gelişmekte olan ülkeler tarafından oluşturulan çeşitli ekonomik kuruluşların eylemlerinde görmek mümkündür. Artık açıktır ki, dünya sınıf güçleri dengesinin bugünkü durumunda, bağımsızlıklarına kavuşmuş ülkeler,emperyalist dayatmalara kesinlikle direnebilmekte ve adil, yani eşit, ekonomik ilişkiler kurabilmektedirler."

Yukardaki sözler kime ait? Deng Siao-ping'e mi? Aydınlık gazetesindeki bir yorum yazısına mı? Yoksa Avrupa'nın isimleri büyük kendileri küçük yeni oportünist partilerin sözcülerine mi? Hayır! Hiç birine, Bu sözler L.Brejnev tarafından S"B"K"P'nin 25.Kongresine sunulan MK Raporundan alınmıştır.

Şimdi kimin kimin safında olduğu iyice anlaşıldı mı? Dünyaya bakış açın Brejnev'le aynı olsun sen hâlâ kalk Sovyet revizyonizmine karşı mücadeleden bahset. Yugoslav revizyonizmiyle birleşmek eninde sonunda Sovyet revizyonizmiyle siyasi birliği gündeme getirecektir.Proletaryaya ve komünizme düşmanlıkta zaten birleşmiş oldukları da cabası.

Sosyalizmi yıkılmaz kılan işte budur

Dünya proletaryası ve ezilen halklar, Arnavutluk halkının sosyalizmi inşa mücadelesinin yanındadır.

Revizyonist "Üç Dünya Teorisi"ne karşı uluslararası çapta açılan mücadeleden sonra, uluslararası komünist hareket içinde yeni bir ayrışma başlamıştır. Sömürücü bir dünya için emperyalizme, sosyal-emperyalizme, kapitalizme ve bütün ülkelerdeki yerli gericilere karşı mücadele edenler, devrimde kararlı olanlar Marksizm-Leninizmin, Arnavutluk Emek Partisi'nin safında yerlerini pekiştirmişler, proletarya ile ve bütün halkla bağlarını sıklaştırmışlar ve sınıf mücadelesinin en ön saflarında yer almaya devam etmişlerdir. Devrim diye bir meselesi olmayanlar ise sadece sosyal-emperyalizme karşı en geniş birleşik cephe ve sadece sosyal-emperyalizme karşı (o da sözde) sloganı etrafında dünya gericiliği ile uzlaşmaya, proletaryanın ve ezilen dünya halklarının sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesini boğmaya, Marksizm-Leninizme karşı revizyonizmi yüceltmeye özel bir önem vermişlerdir.

Revizyonist Çin yöneticilerinin Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ne yardımı kesmeleri, anlaşmaları tek taraflı olarak iptal etmeleri ve Çinli uzmanları Arnavutluk'tan çekmelerinden sonra bu saflaşma ve ayrışma daha net bir şekilde belirginleşti, kimin sosyalizmin ve Marksizm-Leninizmin safında, kimin revizyonizmin ve dünya gericiliğinin safında ve kimlerin sosyalizmin ve proletarya diktatörlüğünün düşmanı olduğunu daha açık bir şekilde ortaya çıkardı.

Çinli revizyonistlerin Arnavutluk'a ve AEP'e karşı düşmanca tutumlarından ve Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi'nin ve Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti Bakanlar Kurulu'nun açık mektubundan sonra uluslararası komünist partiler ve örgütler ve ilerici dünya kamuoyu Arnavutluk'un yanında yer aldı. Dünyanın dört bir köşesinden AEP MK'ne ve yoldaş Enver Hoca'ya çekilen telgraflarda Çinli revizyonistlerin büyük devlet politikası ve proleter enternasyonalizmi - nin ilkelerini ihlal eden tutumu mahkum edilmekte, bütün dünya proletaryasının, ezilen halkların ve ulusların ve onların örgütlerinin Arnavutluk'un yanında olduğu belirtilmektedir. Arnavutluk basınında ve Tiran Radyosu'nun yayınları arasında da yer alan mesajlar enternasyonal dayanışmanın ve Marksizm-Leninizme bağlılığın en yüce örneklerini teşkil etmektedir.

Hatta sadece Marksist-Leninist partiler ve örgütler değil, aynı zamanda birçok kitle örgütü, demokratik çevreler, gençlik dernek ve federasyonları, sendikalar, öğrenci grupları, çeşitli fabrikalardan işçi grupları ve tek tek işçiler ve birçok ilerici, yurtsever ve devrimci kişiler Arnavutluk Emek Partisi'ne ve yoldaş Enver Hoca'ya çektikleri dayanışma mesajlarında Çinli revizyonistleri lanetlemekte ve Arnavutluk proletaryasının ve halkının AEP önderliğinde yürüttüğü sosyalizmi inşa mücadelesini hiç kimsenin engelleyemeyeceğini ve proletarya diktatörlüğünün çelikten bir kale gibi giderek sağlamlaşacağını belirtmektedirler.

Kendi ülkelerindeki sınıf mücadelesine önderlik eden, işçi sınıfını ve emekçi halkı örgütleyen komünist partiler ve örgütler enternasyonal görevlerini yerine getirmektedirler ve getireceklerdir.

Sosyalizmi yıkılmaz kılan işte budur...

"Üç Dünyacı" revizyonistler ve bütün uluslararası gericiler ise hep bir ağızdan Marksizm-Leninizme, proleter enternasyonalizmine ve sosyalist Arnavutluk'a saldırıya yeni baştan hız verdiler.

Emperyalistler, sosyal-emperyalistler, "Üç Dünyacı" revizyonistler ve bütün dünya gericileri bir yandan proletaryanın ve ezilen halkların sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerini boğmaya çalışırken, bir yandan sosyalist Arnavutluk'ta devrimi felce uğratmanın planlarını yapmaktadırlar. Çinli revizyonistlerin dünya gericileri ile el ele vermesi ve Arnavutluk'a yardımı kesmesi, aynı zamanda bu politikanın da bir parçasıdır.

"Üç Dünyacı" revizyonistler kendi anti- Marksist, revizyonist yüzlerini gizlemek ve kendi karşı-devrimci emellerini gerçekleştirmek için bugün AEP'i ve Enver Hoca yoldaşı revizyonistlikle, sosyal-emperyalizmin yayılmasını kolaylaştırmakla suçlamaktadırlar. Bunun için her türlü demagojiye başvurmakta, karşı-devrimci kimliklerini gizlemeye çalışmaktadırlar. Ama bütün bu yalan ve demagojiler sadece kendi karşı-devrimci çehrelerini biraz daha gün ışığına çıkarmaktan başka bir şeye yaramamaktadır. Bugün kimlerin sosyal-emperyalistlerin, revizyonistlerin, emperyalistlerin ve bütün dünya gericilerinin safında olduğu, kimlerin ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerine karşı bütün dünya gericileri ile birleştiği açık ve gözler önündedir.

Öte yandan onlar Arnavutluk Emek Partisi'nden geçtiğimiz dönemlerde tasfiye edilmiş hainlere, kapitalist yolculara övgüler düzmekte, bu hainleri Marksist- Leninist olarak lanse etmeye çalışmaktadırlar. Kapitalist yolcuları, karşı-devrimci revizyonistleri bağırlarına basmaktadırlar. Aydınlık adlı paçavranın bir sayfasında köşe edinmiş olan bir revizyonist zat Partinin içerisinde hiziplerin ve burjuva yolcuların varlığına izin verilemeyeceğini savunan ve bunu hayata geçiren Marksistleri "liberallikle" suçladıktan sonra, Bekir Balluku ve Abdül Kelleci gibi hainlerin Enver Hoca'nın "hışmına uğradığını" yazmakta ve onların boyunlarına Marksist" yaftası asmaktadır.

Tito'ya itibarını iade edenlerin, Stalin'e saldıranların, Bekir Balluku ve Abdül Kelleci gibi hainleri, burjuva ajanlarını bağırlarına basmalarında, Enver Hoca'yı revizyonist ilan etmelerinde de şaşılacak bir taraf yoktur aslında.

Fakat onlar bu tavırlarıyla geçmişte AEP içinde bu kapitalist, burjuva yolcularını desteklediklerini, bunlar aracılığıyla AEP'i Marksist-Leninist yolundan saptırmaya çalıştıklarını itiraf etmektedirler.

Fakat Marksizm-Leninizm yolundan sapmadan ilerleyen Arnavutluk halkı, AEP ve yoldaş Enver Hoca bütün bu entrikaları altederek mücadeleden zaferle çıkmıştır. Bu zafer Marksizm-Leninizmin zaferidir. Marksizm-Leninizm zafere, revizyonizm yenilgiye götürür.

Bu, bugüne kadar böyle olmuştur. Bundan sonra da böyle olacaktır.

Arnavutluk Emek Partisi M.K. ve Arnavutluk Hükümetinin Çin Komünist Partisi M.K. ve Çin Hükümetine MEKTUBU

ÇIKTI

ANKARA DAĞITIM: YURT-DA

ONUR İŞHANI ALT-KAT ÇARŞI NO 268 KIZILAY/ANKARA

GENEL DAĞITIM : YURT-DA

DÜZELTME ÇETVELİ

Halkın Kurtuluşu Yayınları arasında çıkan Arnavutluk Emek Partisi MK ve Arnavutluk Hükümetinin Çin Komünist Partisi MK ve Çin Hükümetine MEKTUBU kitabında bazı baskı hataları yapılmıştır.

Bu hatalarla ilgili bir yanlış - doğru cetvelini aşağıda yayınlıyoruz.

Düzeltir, özür dileriz.

SAYFA	SATIR	YANLIŞ	DOĞRU
10	14	"Arnavutluk	"Arnavutluklu
11	19	verdiğimiz	verdiğiniz
21	23	Partimiz ve ülkemiz	Partilerimiz ve ülkelerimiz
23	21	takınıyor-du.	takınmıyordu.

Uluslararası Komünist Partiler ve örgütler ile ilerici dünya kamuoyu sosyalist Arnavutluk'un yanında

Parti Bayrağı'nın ve Halkın Kurtuluşu'nun 15 Temmuz'da AEP MK'ne gönderdiği mesaj-telgraf da Arnavutluk basınında ve Tiran Radyosu'nun 6 Ağustos tarihli yayınında yer almıştır

Çin yönetiminin Sosyalist Arnavutluk'a ekonomik ve askeri yardımı kesmesi, Çinli uzmanları geri çekmesi, ilerici, komünist dünya kamuoyunda derin bir öfkeye yol açmıştır. Çin'in revizyonist yöneticilerinin bu düşmanca tavrı Marksist-Leninist partiler, uluslararası devrimci basın, devrimci kitle örgütleri ve çeşitli ilerici kişiler tarafından açığa çıkarılmakta, teşhir edilmekte ve lanetlenmektedir. Birçok sayıdaki Arnavutluk'u destekleyen mektuplar, AEP MK'ya, Arnavutluk Hükümetine ve çeşitli Arnavutluk kitle örgütlerine gönderilmektedir.

Aşağıda Tiran Radyosu tarafından dünya kamuoyuna açıklanan destekleme mesajlarından bazılarına yayınlıyoruz.

PARTİ BAYRAĞI VE HALKIN KURTULUŞU: Tiran Radyosu, 6 Ağustos 1978 tarihli yayınında "Marksist-Leninist partiler ve örgütler, Arnavutluk'un dost ve müttefiklerinin mesajları" başlığı altında Parti Bayrağı ve Halkın Kurtuluşu'nun 15 Temmuz 1978 tarihinde Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi'ne gönderdiği ortak mesaj-telgrafı vermiştir.

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK: Tiran Radyosu, 4 Ağustos 1978 tarihli yayınında "Dünya ilerici basınının Çin hükümetinin barbarca davranışından yola çıkan makalelerinde, ülkemiz için sempati gösterilmekte ve sosyalist Arnavutluk'ta muhteşem projelerin kurulmasının AEP'nin önderliğinde kendi gücüne dayanan Arnavutluk halkının alınterinin ürünü olduğu şeklindeki tarihi gerçek belirtilmektedir" dendikten sonra Halkın Kurtuluşu yolunda GENÇLİK gazetesinin 35. sayısında yayınlanan "Türkiye Gençliği Arnavutluk'un Yanındadır" başlıklı makaleyi vermiştir.

ŞİLİ İHTİLALCİ KOMÜNİST PARTİSİ MK'nın bildirisinde özetle şunlar belirtilmektedir. "Çin'in revizyonist önderlerinin ASHC'ne karşı uyguladıkları tek taraflı karar, halklara, bütün dünya proletaryasına, devrim ve sosyalizm için mücadele eden gerçek Marksist - Leninist partilere yöneltilen yeni bir saldırıdır." Daha sonra Çin hükümetinin sosyalist Arnavutluk'u nankörlükle suçlamasını şiddetle yeren bildiride devamla şöyle denilmektedir. "Şili'deki Pinoşe rejimi gibi rejimlere verilen kredilerin ve desteklerin yoğunlaştığı bir dönemde sosyalist Arnavutluk'a neden böyle davranılıyor? Çünkü sosyalist Arnavutluk onların şantajlarından korkmamaktadır. Başında Enver Hoca yoldaş bulunan AEP'nin doğru önderliğindeki Arnavutluk halkı, Yugoslavya'nın revizyonist yozlaşmasından ve daha sonraları Kruşçevci revizyonist yozlaşmalardan doğru dersler çıkarmış, partinin ve proletarya devletinin bürotlaşmasına ve yozlaşmasına izin vermemek üzere uygun tedbirler almış, gerek altyapıda, gerekse üstyapıda ve bütün alanlarda sosyalizmin inşasında ısrar etmiş, Marksizm-Leninizmin bilimsel teorisini kararlılıkla savunmuş ve her zaman proleter enternasyonalizmini rehber alarak, halkların kurtuluş mücadelesini ve uluslararası Marksist-Leninist hareketi desteklemiştir. Şimdi sosyalist Arnavutluk'u ve AEP'i desteklemek sosyalizmi ve dünya devrimini savunmak, Marksizm-Leninizme sadık kalmak anlamına gelmektedir. Arnavutluk halkının ve AEP'nin bu mücadelede daha da güçlendiğine kesinlikle inanıyoruz."

BREZİLYA KOMÜNİST PARTİSİ MK'nın, AEP MK'ne ve Enver Hoca yoldaşa gönderdiği mesaj-telgrafında ise diğer şeylerin yanı sıra şunlar belirtilmektedir: "Biz gerçekten sosyalizmi ve devrimi savunan güçlere karşı Çin yönetiminin tiksindirici tutumunu, modern revizyonizme, emperyalizme ve dünya gericiliğine karşı mücadele eden Marksist-Leninistlere kibirli ve zorla kabul ettirici tutumunu bir süredir devrimci endişeyle izliyorduk. Bu gibi davrananlar Tito gibi proleter davanın oportünistleri ve dönekleriyle kucaklaşıyor, Nikson gibi insanları eski dostlar olarak saygıyla kabul ediyorlardı. Şimdi ilkelere olan kararlı tutarlılıktan, militan ruhtan ve devrimci dürüstlükten dolayı hayranlık ve sevgi görmüş Arnavutluk gibi sosyalist bir ülkeye ekonomik bakımdan saldırarak onun ekonomisini ve milli savunmasını zayıflatarak en büyük alçaklığa ulaşmaktadır." Daha sonra Marksizm-Leninizmin kararlı savunuculuğundan bir adım bile gerilemeyen Arnavutluk'un boyun eğmez tavrının her zaman ve her şart altında yanında olduğunu belirten telgraf, şöyle son bulmaktadır: "Arnavutluk'a gerçek bir Marksist-Leninist parti önderlik etmektedir. Arnavutluk yıkılmayacak, sosyalizm yolunda hızla ilerleyecektir."

NORVEÇ İŞÇİ KOMÜNİST LİGASI'nın gönderdiği mektupta, Çin'in davranışının büyük güç şovenizminin bir ifadesi olduğu ve bunun Marksizm-Leninizme ve proleter enternasyonalizmine yabancı bir davranış olarak belirdiği vurgulanarak şöyle denilmektedir. "Dünya işçi sınıfı size, Arnavutluk komünistlerine, revizyonizmin bütün türlerine karşı ve proletarya diktatörlüğünün tutarlılıkla savunulması için kesintisiz mücadelenize kesinlikle inanmaktadır. AEP, Norveç İşçi Komünist Ligası'nın kararlı dayanışmasına sahiptir. Biz gelecekte de sosyalist Arnavutluk'un siyasetiyle ilgili gerçeği yaymak için her şeyi yapacağız"

ABD ML ÖRGÜTLENME KOMİTESİ, MERKEZ KOMİTESİ SİYASİ BÜROSU, telgrafında diğer şeylerin yanı sıra şöyle yazmaktadır:"Çin Komünist Partisi yönetiminin son zamanlardaki düşmanca davranışları ile bütün uluslararası proletaryaya ve dünyadaki ilerici halklara karşı bir hareketi temsil etmektedir." Devamla sosyalist Arnavutluk'un Kruşçevvari şantajlara asla boyun eğmeyecek kararlılıkta olduğu belirtilmekte ve telgraf şöyle son bulmaktadır. "Sosyalist Arnavutluk'u korkutmanın ve ona şantaj yapmanın hiç bir çabası başarılamayacaktır. Geçmişte böyle çabalar yenilgiye uğramış ve hiç şüphesiz ki gelecekte de yenilgiye uğrayacaktır."

İSPANYA KOMÜNİST PARTİSİ M-L MK'nin AEP MK'ne gönderdiği telgrafta ise şöyle denilmektedir. "Çin'in büyük 'Üç Dünya' devleti siyasetinin göstergesi olan, Çin yönetiminin Arnavutluk'a ve Emek Partisi'ne karşı tek taraflı kararlarını ve düşmanca tedbirlerini mahkum ediyoruz."

İRAN İŞÇİLERİ VE KÖYLÜLERİ KOMÜNİST PARTİSİ'nin açıklamasında şunlara yer verilmektedir. "Bizim için açıktır ki sosyalist Arnavutluk, başında Enver Hoca yoldaş bulunan AEP'nin önderliğinde Marksizm-Leninizmi savunmak için mücadele etmiştir ve etmektedir. O, Marksizm-Leninizmin ilkelerinde pazarlık yapmayı hiç bir zaman ve hiç bir türlü kabul etmemiştir. AEP, halkıyla birlikte Marksizm-Leninizmin muzaffer bayrağını yükseklerde tutmaktadır."

KANADA KOMÜNİST PARTİSİ M-L MİLLİ YÜRÜTME KOMİTESİ'nin telgrafı ise diğer şeylerin yanı sıra şunları belirtmektedir: "AEP, Enver Hoca yoldaşın uzak görüşlü önderliğinde Kruşçevci revizyonizmi açığa çıkaran onun özelliklerini tanıyan, ona karşı gözüpek bir mücadele yürütenlerin en önünde yer alır." Çin hükümetinin böylesi şantajlarına yüce ASHC'nin boyun eğmeyeceğini vurgulayan bildiri, şöyle son bulmakta. "Kanada proletaryası, baskı ve şantajın önünde eğilmeyi reddeden AEP ve Arnavutluk halkı ve devletinin yanında kararlı bir şekilde durmaktadır."

FRANSA-ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNEĞİ Genel Sekreteri Abrahan Bahar'ın dağıttığı bildiride ise şöyle denilmektedir:"Biz Arnavutluk dostları olarak faşist ve nazi işgalcilerine karşı yılmadan karşı konulan ve büyük devletlerin baskılarını göğüsleyerek fedakarca savunulan Arnavutluk'un bağımsızlığına karşı yönelen bu ağır davranışı mahkum ediyoruz."

NORVEÇ-ARNAVUTLUK DOSTLUK DERNEĞİ Başkanı, bu dernek adına gönderdiği telgrafta şunları belirtmekte: "Biz Çin'in son tutumunu ve onun ABD emperyalizmine yaklaşmasını mahkum ediyoruz."

PORTEKİZ-ARNAVUTLUK DOSTLUK HEYETİnin yayınladığı bildiride şöyle denilmektedir: "Bu davranış ile ÇHC halklarının menfaatine hizmet etmeyen önceden düşünülmüş bir eyleme girişti. Söz konusu davranış büyük güç olarak faaliyet gösteren ve imzalanan anlaşmaları keyfince çiğneyen bir devletin tutumudur." Çin'in büyük devlet politikasının mahkum edildiği bildiri, Arnavutluk'un Marksizm-Leninizmin kararlı ve yılmaz savunucusu olduğunu anlatmakta ve şöyle son bulmaktadır: "Sosyalist Arnavutluk'un tarihi bizde hiç bir şüphe bırakmamaktadır. AEP ve Arnavutluk hükümeti siyasi tutumlarını her zaman saygınlıkla savunmuş ve savunacaktır."

BORDO ÜNİVERSİTESİ BŞK. VE ÜNLÜ YAZAR, GAZETECİ ROBERT ESCARTES:

"Ben Arnavutluk'un yenilmez ve kararlı niteliğini iyice tanıyorum. Bu yüzden ben kurtardıkları ve yeniden inşa ettikleri ülkelerinin kaderi için tam inançtayım."

İSVEÇ YAZARLAR VE SANATÇILAR BİRLİĞİ BAŞKAN YARDIMCISI ERLANO HOFTAN:

"Temel ilkeleri acil kazançlara oranla daha önemli olarak ele alan Arnavutluk'un kararlı tutumu, her insanda hayranlık yaratmaktadır."

İstanbul Şehremini'de yapılan toplantıda Aydınlık revizyonizmi bir daha teşhir edildi

İstanbul Şehremini Gençlik Derneğinde (ŞGD) geçtiğimiz hafta karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi" hakkında bir tartışma toplantısı yapıldı. Halkın Kurtuluşu taraftarlarının yanı sıra Partizan taraftarları ve Aydınlık revizyonistleri kalabalık bir kitle önünde tartıştılar. Tabanının tartışmalara gitmesini engelleyen Aydınlık oportünizmini temsilen konuşan dönekler, kitle önünde bir daha tecrit oldular. "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci yüzü, somut olgularla bir daha teşhir edildi.

Kitlenin çoğunluğu bölge emekçileri ve halk gençliğinden oluşuyordu. Devrimciler, Aydınlık oportünistlerine özellikle şu soruları sordular:

"Yugoslavya bugün kapitalist mi yoksa sosyalist midir?", "İran Şahı, Pinoşe, Mobutu, Demirel ve Türkeş gibi faşistler bugün dünya devriminin temel ya da itici gücü için de midir?" Toplantıya katılan dönekler defalarca tekrarlanan bu sorular karşısında kıvrandılar, ter döktüler. Aralarından birisi "gerici yönetimlerin dünya devriminin itici gücü içinde yer almadığını" iki defa söylemek zorunda kaldı. Böylece Aydınlık oportünizmi içindeki çatlak Kartal'daki toplantıdan sonra bir daha ortaya çıktı. Yugoslavya'nın revizyonist olduğunu söyleyen Ömer Güven ise bu toplantıya, Aydınlık şefleri tarafından gönderilmemişti.

ŞGD'den bir devrimci şunları sordu: "Davutpaşa Lisesindeki direnişte, bizi müdüre ihbar edip polis çağrılmasını isteyen Aydınlık taraftarı işte buradadır. Bu, Aydınlık'ın faşistleri öğrencilere saldırtan siyasetinin sonucudur. Şebekesi olan herkes okula girsin diyen Aydınlık revizyonizmi, işi ihbarcılığa vardırdı. Bu ihbarı yaptınız mı, yapmadınız mı?" Bütün ısrarlara rağmen oportünistler buna da cevap vermeyerek gerçekten ihbarcı olduklarını kabullenmek zorunda kaldılar.

ŞGD'den bir diğer devrimci, Şehremini'de Aydınlıkçıların MHP'lilerle flörtünü anlattı. Ülkü O- [illegible] dönekleri, bunlara da tek kelimeyle cevap veremediler.

Bir Halkın Kurtuluşu taraftarı, Yugoslavya'nın kapitalist bir ülke olduğunu somut örneklerle anlattı. Bu ülkeye "% 85 sosyalist" diyen Çin revizyonist yönetiminin böylesi bir sahte "sosyalizmi" Çin'de de uygulama yoluna girmesinden endişe duyulduğunu belirtti. Sorunun, yalnızca dış siyasetle ilgili olmadığını, kapitalist ekonominin yeniden kuruluşuna giren Kruşçev'in de Tito'ya "yoldaş" diye sarılarak işe koyulduğunu anlattı.

Bir diğer konuşmacı, "Bulgar Konsolosunun Halkın Kurtuluşu'nu ziyaret ettiği" yalanını Aydınlık gazetesinde yazmış olan ve orada bulunan dönek Akın Er'e niçin bile bile yalan söylediğini sordu. Bu dönek "Üç Dünyacı" ağzını bile açamadı ve iftirasını kabullendi. Önceden konuşmacılar arasına yazıldığı halde konuşmaktan da vazgeçti.

4 saat süren toplantı, ŞGD genel kurulu kitlenin devrim azmini biledi. Modern revizyonizme ve "Üç Dünyacı" revizyonizme karşı uyanıklığı artırdı. Aydınlık oportünistlerinin, karşı-devrimci eylemlerinin sınıf işbirlikçisi özünü bir daha sergiledi.

Aydınlık'ın «Dış gözlemcileri» kimlerdir ?

Aydınlık gazetesini yakından izleyenler, onun özellikle uluslararası komünist hareket içindeki bölünmelerle ve komünistlerin, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne karşı yönelttikleri eleştirilerle ilgili haberleri verirken sık sık "siyasal gözlemciler" terimini kullandığını, yorumlarını "siyasal gözlemciler"in yorumlarına dayandırdığını göreceklerdir.

Günlük Aydınlık gazetesinin fikirlerini benimsediği bu "siyasal gözlemciler" kimlerdir? Aydınlık revizyonistleri kendi fikirlerini açıkça söylemekten çekindikleri zaman mı "siyasal gözlemciler" teriminin arkasına gizleniyorlar, yoksa gerçekten onların fikirlerini aynen benimsedikleri "siyasal gözlemciler" var mıdır?

Aydınlık'ın revizyonist yazarları, fikirlerini açık ve dürüst bir şekilde söyleyemedikleri yerlerde, bunları üstü kapalı ve sahtekar bir biçimde okuyucuya aktarmayı tercih etmekte ve bunun için de "siyasal gözlemciler" terimini kullanmaktadırlar. Kendi fikirlerini "siyasal gözlerciler" teriminin arkasına sığınarak açıklamaktadırlar. Yani bu gibi durumlarda olayla ilgili yorumu yapan "siyasal gözlemciler", Aydınlık'ın revizyonist yazarlarından başkası değildir.

Bu gibi durumlar dışında Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin fikirlerini aynen benimsedikleri "siyasal gözlemciler" vardır. Ve Aydınlık yazarları bu "siyasal gözlemciler"in yorumlarını kendi yorumları olarak vermektedirler. Zaten kendi yorumlarını da yazsalar aynen böyle yazacaklardır.

Kimdir bu "siyasal gözlemciler"? Bunlar emperyalist ve sosyal-emperyalist basın ajanslarından başkası değildir.

Aydınlık revizyonistleri, yorumlarında ve ideolojik mücadelede güdülerini emperyalist ve sosyal-emperyalist basın ajanslarından almakta, uluslararası komünist hareket ve Marksizm-Leninizmi bunlara dayanarak karalamaya çalışmaktadırlar.

Kendilerini uluslararası gericiliğe ve egemen sınıflara teslim etmiş bir hareketin başka türlü bir davranış içerisinde olması mümkün değildir zaten.

Doğu Perinçek ile Şükrü Özbayrak'ı birleştiren temel nedir?

●Onlar, işçi sınıfına, bütün halka, sosyalizme, proletarya diktatörlüğüne ve Stalin'e düşmanlık temelinde birleşiyorlar"

Şükrü Özbayrak'ın Çalışma Raporu'ndan: İşçi sınıfına karşı saldırıların desteklenmesi

DEVRİMCİ MADEN-İŞ SENDİKASI GENEL MERKEZİ

I. Dönem Çalışma Raporu 1978

(...)

"d) Dış kaynak bulunması için IMF, Dünya Bankası, OECD ve DET gibi kurumlar ile görüşmeler yapılıp başarılı sonuçlar alındı.

(...)

"Yeni vergi tasarısı bütünü ile göz önünde tutulduğunda, desteklenmesi gereken bir tasarıdır.

(...)

"Türkiye ekonomisi bugün olağanüstü güç koşullar içindengeçmektedir.Bu güçlüklerin yenilmesinde her kesim üzerine düşen görevi, fedakarlığı yapmak zorundadır."

(ÇALIŞMA RAPORU, sf. 37,39,41)

Şükrü Özbayrak'ın Çalışma Raporu'ndan: Sosyalizme, proletarya diktatörlüğüne ve Stalin'e küfür

(....)

"Türkiye'deki, Stalinci düşünceye ve patronlarına bağlılık gösterilerinin ölçüsü olarak saklamaktadırlar."

"Her toplumda kitlelerin ne tür olursa olsun diktatörlükten despotluktan ne kadar nefret duyduğunu farkedecek aşmışlığa Türkiye'deki kuyruklar varamamıştır."

(....)

"Proletarya diktatörlüğü savlarının bu savlardan yola çıkarak oluşturulan maceraların başarısızlıkları ülkelere nasıl faşizmin aşılması milyonların kanına malolan karanlıklar getirdiğini pek çok ülke yaşamıştır. O karanlık kalktıktan sonra da gelen düzen eskisinden daha ileri olmamıştır."

(....)

"Proletarya diktasını yıllarca uyguladıklarını söyleyenlerle yıllarca proletarya diktasını savunmuş olanlar şimdi bambaşka bir yola girerken ülkemizdekilerin tersine gitmesini anlamak olanaksızdır."

(....)

"Diktatörlük sözünün her türlüsünü işçilerle diğer halk kesimlerinin arasını açan bir kurt kapanı olduğunu bütün dünya görmüş ama bir sendika merkezi ne göreklenen kuyruklar görmemiştir." (ÇALIŞMA RAPORU, Sayfa: 22,23,24)

Bilindiği gibi bugün TİKP - Aydınlık şeflerinin desteklediği lanse ettikleri sendikaların başında Devrimci Maden-İş, sendikacıların başında da bu sendikanın başında bulunan Şükrü Özbayrak gelmektedir.

Çünkü onlara göre Şükrü Özbayrak "anti-revizyonist", "yurtsever", "işçi dostu", "revizyonist çemberi kıran" bir sendikacıdır. Bunun için de TİKP-Aydınlık hareketinin revizyonist şefi Doğu Perinçek Şükrü Özbayrak ile Devrimci Maden-İş'in Kongresinde kol kola girerek boy göstermekte ve Şükrü Özbayrak'ın "anti-revizyonistliğini", "devrimciliğini" öve öve bitirememektedir. Ve Şükrü Özbayrak'ın safında olmayan herkese de revizyonist damgasını yapıştırmaktadır.

Şükrü Özbayrak'ın nasıl bir anti-revizyonist olduğunu, Türkler-Ertürk sosyal-faşist çetesi ile Şükrü Özbayrak arasındaki mücadelenin nasıl bir mücadele olduğunu ve Şükrü Özbayrak'ın karşı-devrime yaptığı hizmetleri gazetemizin geçen sayısında açıklamıştık. Gene gazetemizin geçen sayısında MESS ile Maden-İş arasında imzalanan 'Grup Sözleşmesi'ne karşı çıktığını söyleyen Şükrü Özbayrak'ın işçilerden habersiz nasıl bir gecede toplusözleşme imzalayarak 'Toplumsal Anlaşma'yı ilk hayata geçiren kişi olma şerefine eriştiğini belirtmiştik.

Aslında TİKP-Aydınlık şefleri ile Şükrü Özbayrak gibi sendika ağalarını birleştiren de budur. Onlar nasıl bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini komprador burjuvaziye, toprak ağalarına ve emperyalistlere terketmişlerse, aynı şekilde işçi sınıfının revizyonizme ve revizyonist sendika ağalarına karşı olan mücadelesini de faşist ve reformist sendika ağalarına bırakmışlardır. Revizyonist "Üç Dünya Teorisi"ni savunan ve bunun bütün karşı-devrimci siyasi sonuçlarını hayata geçirmeye çalışan bir siyasi hareketin başka türlü davranması da mümkün değildir zaten.

Aslında Şükrü Özbayrak ile Doğu Perinçek'i birleştiren temel sadece bu kadarla sınırlı değildir. Yukarıda saydığımız noktalar meselenin sadece dış görünüşünü yansıtmaktadır. Onları birleştiren temel esas olarak ideolojiktir. Bu da anti-komünizmdir, proletarya diktatörlüğüne karşı olmaktır, Stalin'e karşı olmaktır.

Yukarıda verdiğimiz alıntılardan da görüleceği gibi Devrimci Maden-İş 1. Kongresine sunulan Çalışma Raporu'nda Şükrü Özbayrak'ın başını çektiği sendika ağaları, Maden-İş Sendikasının sosyal-faşist sendika ağaları dahi "sosyalist" olarak değerlendirilmektedir.Esasında o anti-revizyonistlikten de anti-sosyalistliği anlamaktadır. Şükrü Özbayrak o günkü ve gerekası, kendilerini 'sosyalist' olarak yutturmaya çalışan Maden-İş'in sosyal-faşist, revizyonist sendika ağaları-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Tekel işçileri, bakanı ve sendika ağalarını protesto ettiler

● «Toplumsal Anlaşma»nın uygulanmasına devam ediliyor

CHP reformistleri ile Türk-İş'li faşist sendika ağaları arasında imzalanan "Toplumsal Anlaşma'-nın uygulanmasına devam ediliyor. Türk Hava Yollarında imzalanan anlaşmadan sonra, geçtiğimiz hafta da Tekel Genel Müdürlüğü ile Tek Gıda-İş Sendikası arasında "Toplumsal Anlaşma" uyarınca toplu iş sözleşmesi imzalandı . Aynı şekilde Yol-İş Federasyonu ile Şeker Fabrikaları arasında yürütülen toplu iş sözleşmesi görüşmeleri anlaşma ile sonuçlandı ve "Toplumsal Anlaşma" bu işkolunda çalışan 70 bine yakın işçiye uygulandı. Bunun dışında Şeker-İş Sendikası ile Şeker fabrikalarında çalışan 30 binden fazla işçi için toplu iş sözleşmesi imzalandı. Bu işkolunda da "Toplumsal Anlaşma" uygulandı.

Böylece CHP reformistleri ve Türk-İş'in faşist ve reformist sendika ağaları işçi sınıfını egemen sınıflara bir kere daha sattılar. İşçilerin grev hakkını, işkolu ve işyeri düzeyindeki toplu-sözleşme yapma hakkını ellerinden alma doğrultusunda yeni adımlar attılar.

Bu anlaşmalar bir kere daha göstermiştir ki, bütün sendika ağaları işçi sınıfının düşmanlarıdır . Onlar "Toplumsal Anlaşma"nın imzalandığı tarihte "bu anlaşmanın kendilerinden habersiz imzalandığını ve kendilerini bağlamayacağını" açıklamışlardı. Ama bu demeçlerin sahte ve göstermelik olduğu bir kere daha açığa çıktı.

"Toplumsal Anlaşma"nın uygulanmaya başlaması ile birlikte işçi sınıfı, CHP reformistlerinin ve sendika ağalarının işçi sınıfı düşmanı yüzünü daha açıkça görmeye başladı ve kendi haklarını ancak ve ancak mücadele ile koruyabileceğini ve genişletebileceğini daha iyi kavramaya başladı. "Toplumsal Anlaşma"nın işçi sınıfının aleyhine bir anlaşma olduğunu pratik olarak görülmeye başladı. İmzalanan anlaşmalara karşı yer yer protesto gösterileri uç vermeye başladı. Bunun bir örneğini Tekel işçileri verdiler.

Tekel işçileri, imzalanan toplu iş sözleşmesi anlaşmasının bir ihanet anlaşması olduğunu gördükleri ve bu anlaşmanın ancak mücadele ile geçersiz hale getirilebileceğini kavradıkları için toplu iş sözleşmesinin imzalanmasından sonra Tekel Bakanı Tuncay Mataracı ve sendika ağaları aleyhine protesto gösterisinde bulunmuşlardır.

Bugün bütün işçiler bu ihanet ve kölelik anlaşmasını tanımayacaklarını ve onu yırtıp atacaklarını göstermektedirler ve bunda kararlıdırlar.

Profilo servis işçileri direnişte

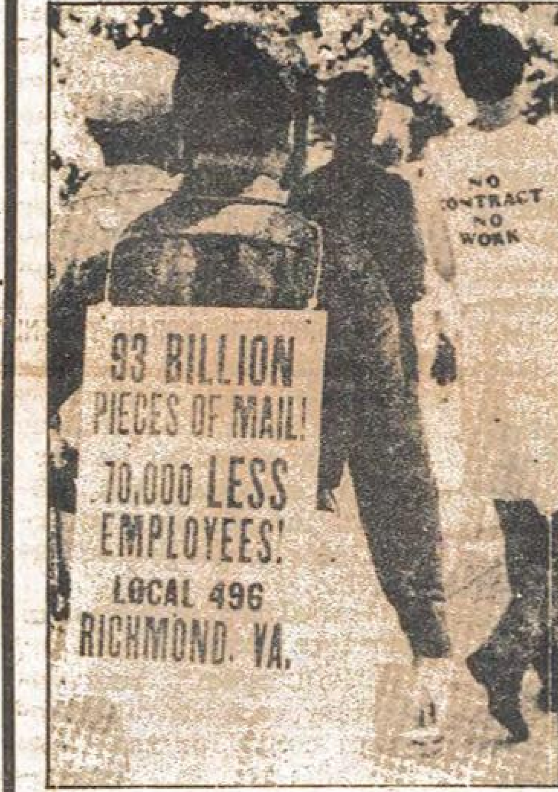
Profilo bünyesinde 120 kişinin çalıştığı servis kısmında işçiler sendikasızdır. İşçiler üzerinde yoğun baskı vardır. İşçilerin aldıkları ücret,günün ihtiyaçlarını gidermek için çok yetersizdir. Bayram parası, doğum, ölüm, odun, elbise parası verilmiyor. Sağlık koşulları çok kötüdür. Patron, işçileri kanının son damlasına kadar sömürdüğü yetmiyormuş gibi, iş saatleri dışındaki özel yaşantısına bile karışmaktadır.

İşçiler, patronun baskısına, sömürü ve zulme karşı mücadele etmek için örgütlenmenin gerekli olduğunu kavradılar. Daha önce sendikalaşmak için sosyal-faşistlerin yönetimde bulundukları DİSK'e bağlı Maden-İş'e girmek için müracaat ettiler.Ancak buradaki sendika ağa-

De.sa.7.sü.3'de

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

ABD:

ABD'de posta işçilerinin gösterilerinden bir görünüş...

ABD'de hükümetle sendika arasında imzalanan toplu iş sözleşmesinden sonra,sözleşmeyi tanımayan posta işçileri ülke çapında protesto hareketlerine girişmişlerdir.

İmzalanan toplu iş sözleşmesinin reddedilmesini isteyen posta işçileri San Fransisco'dan New Jersey'e kadar düzenledikleri birçok gösteride ve yürüyüşte sendikanın imzaladığı sözleşme taslağını yaktılar, posta hizmetlerini durdurdular.

Polis ve ordu birlikleri ise gösterileri ve yürüyüşleri önlemeye çalışıyor. Ama işçiler bu saldırıları yiğitçe göğüslemektedirler.

Hükümetle sendika arasında imzalanan toplu iş sözleşmesi ABD'deki % 10,8'lik enflasyon artışına rağmen işçilere ancak % 6,5'luk bir ücret artışı sağlıyor.

ALMANYA:

RGO'nun ve Halkın Kurtuluşu taraftarlarının Dunlop grevinde ortak dağıttığı bildirinin Almanca başlığı

Dunlop Lastik Fabrikasında çalışan işçilerin bir bölümü geçtiğimiz ayın sonlarında greve gitmişlerdir.

Greve giden işçilerin çoğunluğunu İspanyol ve Türkiyeli işçiler oluşturmuştur.

Greve giden işçiler saat ücretlerinin 10,08 DM'tan, 13,08 DM'a çıkarılmasını, akort hızının 20 turdan 16 tura indirilmesini ve grev süresinde ücretlerin tam olarak ödenmesini ve hiç bir işçiye çıkış verilmemesini istemekteydiler.

Grevin başlamasından sonra patron işçileri tehdit etmeye başladı. Arkasından da polis çağırdı. DGB ise grevi desteklemediğini ve bu grevin 'vahşi grev' olduğunu ilan etti.

KPD/M-L'nin önderliğinde kurulan Devrimci Sendika Muhalefeti (RGO) ve Almanya'da bulunan Türkiyeli proleter devrimciler (Halkın Kurtuluşu taraftarları) ise grevi desteklediler ve önderlik ettiler. Bunun için Almanca ve Türkçe olmak üzere bir bildiri dağıttılar.

Grev daha sonra patronun, hükümetin ve sendika ağalarının ortak saldırıları sonunda kırıldı.

FABRİKADAN SENDİKADAN ATÖLYEDEN

Eskişehir Kılıçoğlu işçileri, fabrika içinde direnişteler.

* ESKİŞEHİR KILIÇOĞLU işçileri, baştemsilci Kemal Çelik'in işten atılması üzerine direnişe geçtiler . Keramik-İş'in sendika ağalarının sahte devrimci maskesi de,devrimci işçiler tarafından düşürüldü. İşçiler tek yürek, tek yumruk halinde direnişlerini sürdürmektedirler. Kılıçoğlu işçilerinin başlıca talepleri şunlardır: İşten atılan baştemsilci geri alınsın. Yeni işten atmalar son bulsun. Ek protokolle 13,17 ve 24. maddeler uygulamaya konmasın. Fabrikada keyfi yer değiştirmeler ortadan kaldırılsın. Direnişte geçen sürenin ücretleri verilsin. Ek protokolle ücretler yükseltilsin.

* UŞAK ÇELİK YÜN İplik Mensucat Fabrikasında 6 vargelci işçi iş bıraktı. İşçiler sigortaya girmek için mücadele ettiler. Sendika başkanı ise patrondan yana oldu. İşçilerin sendikaya girmelerini, çeşitli yollarla engelledi. Amaç, yapılacak toplusözleşmeden işçilere hak tanımamaktır. Patron Yüksel Torlak,yaşı küçük olan bir işçiyi tokatladı.Bunun üzerine aynı postada çalısan 6 vargelci birden işi bıraktı.İşçiler, tüm engelleri aşarak sigorta ve sendika hakkını alana kadar mücadeleye kararlıdırlar.

* BURSA DOĞANCI BARAJINDA 200 işçi calışmaktadır. İşçilerin çalışma ve hayat koşulları çok kötüdür. Sayısı 10'u geçmeyen barakaların her tarafı açıktır.Koku, sinek fare, böcek her yeri kaplamıştır.Çıraklar ve yağcılar üzerinde baskılar alabildiğine yoğundur.Çıraklar, patron ve onun uşakları tarafından ezilmekte ve horlanmaktadır.Patron, alevi-sünni ayrımı yapıp işçileri birbirine düşürmeye çalışmaktadır. Fazla mesai paraları verilmiyor.İşyerinde bir kaza olduğunda iş kazası yazılmamaktadır. Patron "ben görmedikten sonra iş kazası yazılmaz ve viziteye gönderilmez" diyor. Ayrıca yemeklerin kötü çıkması için aşçılara baskı yapılmaktadır.

İşyerindeki sendika Marmara Tes-İş'tir. Bu, tamamen patron yanlısı ve onunla işbirliği içinde olan bir sendikadır. Yapılan toplusözleşme tamamen işçiler aleyhinedir. İşçiler sendikaya başvurduğunda "biz alacağımızı aldık,diğerleri bizi ilgilendirmez" diye geri çevrilirler. Oysa ispiyoncular ve muhasebeciler dışındakiler asgari ücretle çalışıyorlar. Toplusözleşme ile alınan 375 kuruş zam dahi verilmemektedir.

Doğancı Barajı işçileri, haklarını almak için patronla mücadele etmeye kararlıdırlar.

TEKİRDAĞ-MALKARA Asfalt Şantiyesinde çalışan işçilerin çalışma koşulları çok ağırdır. İşçiler sabah 5.30'dan akşam 18.00'e kadar çalışmak zorundalar. En yüksek ücret üç bin liradır. İşçiler yolladıkları mektupta, devrimin gerçekten işçilerin, köylülerin meselesi olduğunu daha iyi kavradıklarını yazıyorlar.

Yeniçağa Sanayi Sitesinde işçilerin başarılı direnişi

Yeniçağa Sanayi Sitesinde 400'e yakın işçi çalışmaktadır. Hiç bir işçi sigortalı değildir. Hiç bir iş ve can güvenliği yoktur. Haziran ayında montajda çalışan bir işçi çatıdan düşüp öldü. İşyerinde sendika yoktur.

Haziran ayındaki ölümden sonra bütün işçiler işi bıraktılar ve bir gün işbaşı yapmadılar. İşçiler kendi aralarında yaptıkları konuşmalarda patrona ve düzene karşı kinlerini belirtiyorlardı. Daha sonraları, işçilerin bu direnişi daha küçük çapta davranışlarla sürdü. Yeniçağa'nın faşist başçavuşu birkaç defa işyerine geldi ve işçileri sorguya çekti. Nihayet 30 Temmuz günü bir trafonun arızalanmasını bahane ederek işçiler üzerinde terör estirilmeye başlandı. İşçilerin çoğunluğunun şantiyede olmadığı bir sırada bazı işçiler şantiye şefinin oda-

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Tavas Türk Maadin İşletmesinde işçiler işten çıkarmalara karşı mücadele ediyor

Toplusözleşmelerin yaklaştığı bugünlerde patronlar, ülkemizin diğer yerlerinde olduğu gibi Denizli Tavas Türk Maadin Şirketinde de işçileri topluca işten çıkarmaktadır. Şirkette 227 işçi çalışmaktadır. Bunlardan, ocaklarda çalışan 187 işçinin işine son verilecektir. Bahane de hazır: Stok fazlalığı.

İş kanunlarına göre bir işyerinde çalışan işçilerin yüzde onundan fazlası toplu halde işten çıkarılamaz. Ama patronlar, kendi kanunlarını bile çiğneyerek işçileri satılık koyun zanneden sendika ağaları ile anlaşarak "kanuni" olarak işçileri işten atıyorlar. Sendika 6 gün önceden işçileri attırmayacağım diyerek grev kararı alıp gerekli yerlere bildirseydi işçiler işten atılamazdı. Çünkü işçiler şimdiye kadar bütün haklarını direnerek almışlardır. Sendika, işçilerin haklarını savunmak bir yana onları patrona satmıştır.

Toplu iş sözleşmesinin 61.maddesinin c şıkkında "işçinin çalışmadığı süre 6

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Kuşadası Kalamiki Orman temizlik işçilerinin mücadelesi sürüyor

Kuşadası Kalamiki'de işçilerin kararlı direnişi sürmektedir.

Aydın'ın Kuşadası Kalamiki bölgesinde çalışan orman yangın ve milli park temizlik işçileri,daha iyi çalışma koşulları için direnişe geçtiler. Patron, işçileri kovmakla tehdit etmektedir. İşçilerin talepleri şunlardır:

1- Akrep, yılan vb.sokmasına karşı bir ecza dolabı. 4 işçiyi akrep sokmuştur.

2- Zehirli böcek sokmasında 35 km uzaklıktaki sağlık ocağına gitmek için taşıt.

3- Yırtıcı hayvanların ve zehirli hayvanların gıremeyeceği bir konut. İşçiler için yapılan konutlar, müdürün yakınları ve bürokratlar tarafından kullanılmaktadır.

4- 8 saatin dışında mesai ücreti. Ücretlerin yükseltilmesi. Haftalık izin. İşçiler asgari ücretle 24 saat boyunca hem temizlik, hem yangın işçisi olarak çalışmaya zorlanıyorlar.

5- İş elbibesi ve ayak kabı.

6- Hastane masraflarının sigorta tarafından verilmesi.

7- Müdür Hasan Vural'ın işçilere ve memurlara insan gibi davranması.

İşçiler jandarma baskısına rağmen direnmektedirler. Patron, yeni işçi almıştır. Bütün bunlara rağmen işçilerin kararlı direnişi sürmektedir.

Çin'deki Büyük Proleter Kültür Devriminin genel çizgisi:

PARTİDE VE İKTİDARDA KİLİT NOKTALARI GASBETMİŞ REVİZYONİST UNSURLARIN TASFİYESİ

1978 yılının 8 Ağustosu Çin'de Büyük Proleter Kültür Devriminin başlangının 12. yıldönümüdür.

Çin'de Büyük Proleter Kültür Devrimi, Parti ve devlet kademelerinde kapitalist yolu tutan burjuvaziye ve burjuva ajanlarına karşı yürütülen bir sınıf mücadelesidir, sınıf mücadelesinin bir parçasıdır.

Çin'de Büyük Proleter Kültür Devrimi tarihi proletarya ile burjuvazi arasındaki iktidar mücadelesini daha iyi kavratıcı olgularla doludur.

1956-1965 DÖNEMİ

Sovyetlerdeki Kruşçevci sapma, Çin'de de etkisini göstermeye başladı. 1956'da Liu Şao-çi ve Deng Siao-ping "devrimin temelden tamamlandığını ve esas olanın üretici güçleri geliştirmek olduğu" revizyonist teorisini savunuyorlardı.

Deng Sia-ping, 1961 yılında "ister beyaz olsun, ister siyah, iyi kedi fare yakalayan kedidir" formülünü ortaya attı. O, bu formülasyonla sosyalizmde sınıf mücadelesinin belirleyici rolünü reddeden ve kapitalizmi restore etmek isteyen burjuva faydacılığını savunuyordu.

Aynı dönemde "İyi Bir Komünist Nasıl Olmalıdır" adlı kitabı yazan Liu Şao-çi, doğrudan Mao Zedung'a karşı saldırıya geçti. Bunu takiben Pekin Belediye Başkan Yardımcısı tarafından "Hay Juy Daireden Kovuldu" adlı bir oyun yazıldı. Bu oyunda 1961 yılında eski savunma bakanının görevden alınması eleştiriliyor ve üstü kapalı bir biçimde Mao Zedung'a saldırılıyordu. Bu saldırılar, Pekin Belediye Başkanı ve Pekin Parti Sekreteri Peng-çen tarafından açıktan yürütülüyordu. Onlar kültür ve eğitim alanlarında burjuva ayrıcalıklığını savunuyorlardı. Peng-çen yıllar boyu Deng Siao-ping'in sağ kolu olarak çalıştı.

1962'de yapılan MK. X. Genel Oturumunda Mao Zedung bunları "sağ sapma" olarak nitelendirdi. 1963 yılında sosyalist eğitim faaliyeti başladı. Şehirlerde yaşayanlardan toplam 5 milyon kişi köylere çalışmaya gitti.

KASIM 1965-AĞUSTOS 1966 DÖNEMİ

Kasım 1965'te Mao Zedung'a karşı yürütülen saldırıların burjuva kökenini açığa çıkaran bir yazı yayınlandı. "Hay Juy Daireden Kovuldu Oyunu Üzerine" başlığını taşıyan bir sanat ve edebiyat alanındaki mücadelenin sınıf mücadelesinden ayrı ele alınamayacağını işleyen yazı, 1961'de Mao Zedung'a saldıran oyun yazısının eleştirisiydi.

Peng-çen bu yazıyı sadece edebiyatla ilgili bir tartışma gibi sundu. Yayılmasını engellemeye çalıştı. Pekin Belediye Başkanı 1966 Ocak'ında işi kapatmak için bir özeleştiri yayınladı.

Aynı yılın 10 Mayısında yayınlanan bir yazıda da, 1959-61 arasında Kruşçev revizyonizmi ile uzlaşma çizgisini öğütleyen mevki sahipleri isim verilmeden eleştirildi.

16 Mayıs 1966 tarihli MK Genelgesinde burjuvazinin ajanlarının MK içinde de bulundukları belirtildi, Pen-çen'in ismi verilerek eleştirildi. Genelgede "kara çete" olarak nitelendirilen burjuva kliklere çatıldı. Kitlelere burjuvaziye karşı ayaklanma çağrısı yapıldı. Duvar gazeteleri her tarafı kapladı.

Arkasından Pekin Üniversitesinde öğrencilerin düzenlediği toplantıda, ayrıcalıklı eğitim sistemi eleştirildi.

Liu Şao-çi ve Deng Siao-ping kitle hareketlerinin kendilerine karşı da yönelmesini engellemek için Çalışma Grupları kur

Dev.sa.7.sü.5'de

Deng Siao-ping kliğinin görüşleri

Kültür Devrimi dönemi

1. Sınıf mücadelesine önem verilmemelidir; çünkü sınıflar temelden yok edilmiştir.
2. Kedinin beyaz ya da siyah olması önemli değildir, yeter ki fare yakalasın.
3. Üretim biçimleri arasında üretimi artıracak en uygunu seçilsin. Özel olarak işlenen küçük topraklar ve serbest pazarlar yaygınlaştırılmalı, kâr ve zararları sadece kendilerine ait olan küçük teşebbüsler artırılmalı ve komünlerdeki üretim kotaları hane başına tespit edilmelidir.
4. Bilim ve teknoloji alanında proletarya diktatörlüğünden söz edilemez.
5. Okullar proletarya diktatörlüğü aracına dönüştürülemez. Öğrenciler köylere gidiyor, eğitim duruyor. Yükseköğrenime iyi lise öğrencileri arasından seçimle öğrenci alınmalıdır.

1976 ve Bugün

1. Sınıf mücadelesi eksen olamaz. Üç alanda mücadele eksen olmalıdır.
2. Kara çizgi ya da kızıl çizgi; önemli olan işe yarayan insanlar yaratabilmektir.
3. Maddi teşvik ve kâr kumanda merkezinde olmalıdır. Yugoslav özyönetim sistemi sosyalizmdir. Yararlanılmalıdır.
4. Bilimsel araştırma uzmanların işidir. "Beyaz" ve "uzman" olanlar Çin Halk Cumhuriyeti'ne yararlıdır.
5. Burjuva hakları kısıtlanmamalıdır. Üniversite girişinde seçme imtihanı 1978'de yeniden kondu.

Mao Zedung: 16 MAYIS 1966
Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Genelgesi

"Proletaryanın burjuvaziye karşı mücadelesi, proletaryanın burjuvazi üzerindeki diktatörlüğü, çeşitli kültürel alanlar dahil olmak üzere proletaryanın üstyapıdaki diktatörlüğü, Komünist Partisine sızan ve kızıl bayrağa karşı çıkmak için "kızıl bayrak" sallayan burjuvazinin temsilcilerini ayıklamak için proletaryanın gösterdiği sürekli çabalar, bu gibi temel sorunlar üzerinde eşitliğe izin verilebilir mi? (...) Sömüren ve sömürülen sınıflar arasında eşitlik veya barış içinde birarada yaşamak gibisinden ya da bir sınıflar arasında nezaket ve alicenaplık gibi sözümona ilişkilere yer yoktur. (...)

Partiye, hükümete, orduya ve çeşitli kültür alanlarına sızmış bulunan burjuvazinin bu temsilcileri, karşı-devrimci revizyonistler takımıdır. Şartlar elverdiğinde siyasi iktidarı ele geçirecek ve proletaryanın diktatörlüğünü, burjuvazinin diktatörlüğüne dönüştüreceklerdir. Bazılarını şimdiden tespit etmiş bulunuyoruz. Bazılarını ise değil. Aramızda hâlâ barınan Kruşçev gibi bazı şahıslara hâlâ güven besliyor ve onlara halef muamelesi yapıyoruz. Her düzeyden Parti komitesi bu meseleye tam bir dikkat göstermelidir." (ÇİN KÜLTÜR DEVRİMİ TARİHİ, JEAN DAUBIER, KORAL YAYINLARI s.348-352)

Mao Zedung: TEMMUZ 1967
Kültür Devrimi hakkında

"Şimdiki Büyük Kültür Devrimi, kısa bir süre içinde sona erecek gibi değildir. Daha da derinleşmiş bir halde çok daha geniş bir çapta sürecektir. Parti içinde iktidar sahibi bir avuç kapitalist yol izleyicisi, daha da yoğun güçler tarafından eleştiriye tabi tutulmalıdır. 11. Plenum hakkında propaganda yapmalı, başarılarımız ve çizgimiz hakkında konuşmalıyız. Eğer iktidar sahibi bir avuç kapitalist yol izleyicisini yıkmak istiyorsak, bunu sadece örgütsel olarak değil, fakat aynı zamanda siyasi, ideolojik olarak da teorik alanda yapmalıyız. Bu, ülke ve dünya açısından hayati bir meseledir. Revizyonizm yenilgiye uğratılmadığı takdirde, yeniden restorasyon aşamasına girecektir. Bu nedenle bu, büyük bir tarihi görevdir. İleriye baktığımızda bu işin tamamlanmamış olduğunu görürüz.

Bu büyük mücadelede, saldırıyı iktidar sahibi kapitalist yol izleyicilerine, revizyonistlere yöneltmeliyiz. Bu insanların bazıları Partiye sızmış olup liderlik mevkilerini ele geçirmişlerdir. Bütün kötülüklerin, bütün günahların destekleyicisi ve koruyucusudurlar. Sömürücü sınıfların, bütün ikiyüzlülüklerine sahiptirler...

Halen, yükselen yeni bir dalga halinde eleştiriyi yürütmeli ve bunu her şeyin üstünde tutmalıyız. Partinin en üst kademesinde yer alıp kapitalist yolu tutan bir avuç kişinin eleştirisi ile, kendi bölgemizde kendi kolumuzda bulunan kapitalist yolu izleyicilerin arasında bir bütünlük sağlamalıyız. Gazetelerde, dergilerde her şeyin ötesinde Liu Şao çi-Deng Siao-ping, Tao Çu, Peng Çen, Lu Ting-yi, Lu Ting-yi ve Yang Şang-kun'a ağırlık verilmelidir." (ÇİN KÜLTÜR DEVRİMİ TARİHİ, Sayfa: 371-373)

Mao Zedung: 8 AĞUSTOS 1966
ÇKP MK'nın Büyük Proleter Kültür Devrimine ilişkin onaltı madde kararı

1. Sosyalist devrimde yeni bir aşama

"Burjuvazi yıkılmış olmasına rağmen, kitleleri yozlaştırmak, onların aklını çelmek için hâlâ, eski fikirlerden, eski kültürden, sömürücü sınıfların adet ve alışkanlıklarından yararlanmaya çalışmakta ve geriye dönüş için çaba göstermektedir... Bugün objektif hedefimiz, kapitalist yolu tutan yetki sahibi kişilere karşı mücadele etmek, onları devirmek, gerici burjuva akademik 'yetkilileri' burjuvazi ile birlikte ve diğer bütün sömürücü sınıfların ideolojisini eleştirmek ve reddetmek, eğitim, sanat ve edebiyatın yani üstyapının sosyalist ekonomik temelle uyum halinde olmayan diğer yanlarının değişimi için mücadele vermek ve sosyalist sistemin sağlamlaşmasını, onun gelişmesini kolaylaştırmaktır."

2. Ana akım ve zikzaklar

"Kültür Devrimi, bir devrim olduğundan, kaçınılmaz olarak direnişle karşılaşmaktadır. Direniş esas olarak, Partiye ustaca sokulan ve kapitalist yolu tutmuş bulunan yetkililerden gelmektedir. Aynı zamanda eski toplumun alışkanlıklarından da kaynaklanmaktadır..."

3. Cesareti Herşeyin üstünde tutun ve kitleleri cesaretle ayaklandırın

"Bazı birimler, Partiye sızmış olup, kapitalist yolu tutanların kontrolü altındadır. Bu gibi kişiler kitleler tarafından teşhir edilmekten son derece korkarlar ve bu nedenle kitle hareketini bastırmak için her türlü bahaneye başvururlar. Hareketi yanlış yola sevketme çabasıyla, saldırılacak hedefleri çarpıtmak, siyahı beyaz göstermek gibi taktiklere başvururlar. Bütün bu yapılanların amacı devrimcilere saldırmaktır.

Parti Merkez Komitesi'nin her düzeydeki Parti komitelerinden istediği şey; bu komitelerin, doğru bir önderlik göstermede sebat etmeleri, cesareti herşeyin üstünde tutmaları, kitleleri cesaretle ayaklandırmaları, ortaya çıktığı her yerde zayıflık ve yetersizliği değiştirmeleri, hata yapmış olan fakat manevi yüklerinden kurtulmak ve mücadeleye katılmak için bu hatalarını düzeltmek isteyen yoldaşları teşvik etmeleri, kapitalist yolu tutan bütün yetkili kimseleri mevkilerinden kovmaları ve proleter devrimcilerin önderliği yeniden ele geçirmelerini sağlamalarıdır."

4. Partinin sınıf çizgisini kararlılıkla uygulayın

"... Şimdiki hareketin ana hedefi Parti içindeki bu yetki sahibi olan ve kapitalist yolu izleyen kişilerdir." (ÇİN KÜLTÜR DEVRİMİ TARİHİ, s. 348-352)

ENVER HOCA ÖNDERLİĞİNDE ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ
Kültür Devrimini destekledi

"Bizzat Mao Zedung yoldaş tarafından başlatılıp yönetilen Büyük Proleter Kültür Devriminin ardından, Çin Halk Cumhuriyetinde eşine raslanmayan bir devrimci durum meydana geldi. Yüzmilyonlarca halk, Liu Şao-çi dönek kliğini yerle bir etti." (MARKSİZM-LENİNİZM ZAFERE, REVİZYONİZM VE MACERACILIK YENİLGİYE GÖTÜRÜR, Ekim 1971, Aydınlık Yay. sf. 103)

"Halkımız, Çin halkının ÇKP ve Mao Zedung yoldaş önderliğinde ve her alanda kazanmış olduğu parlak zaferleri yürekten bir zaferle karşılar. Yüce Marksist-Leninist Mao Zedung yoldaşın bizzat başlatıp yönettiği Büyük Çin Proleter Kültür Devrimi, işçi sınıfının, emekçi köylülerin ve devrimci aydınların meydana getirdiği milyonlarca halkı harekete geçiren büyük bir devrim dalgasıydı ve Çin'i, devrimi geriye döndürmek, ülkeyi Amerikan emperyalistlerine ve Sovyet revizyonistlerine teslim etmek isteyen sınıf düşmanlarının hizmetindeki bütün gerici unsurlardan, kapitalist ve revizyonist pislikten arındırdı." (SOSYALİZM YOLUNDA MÜCADELE VE ZAFERLE DOLU 25 YIL, 1969, Aydınlık Y. s. 66)

"Arnavutluk komünistleri ve Arnavutluk halkı, ÇKP'nin önderliğinde kardeş Çin halkının, Çin'de sosyalist devrim ve sosyalist inşada, proletarya diktatörlüğünün sağlamlaştırılması ve anayurtlarının güçlendirilmesi ve ilerlemesi için sınıf mücadedelesinde elde ettiği başarılardan büyük sevinç duyuyorlar. Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin zaferi, Liu Şao-çi, Lin Biao ve Deng Siao-ping'in karşı-devrimci tertiplerinin parçalanması devrimci bir durum yaratmış ve Çin'de sosyalizmin ve proletarya diktatörlüğünün mevzilerini sağlamlaştırmıştır." (AEP 7. KONGRE RAPORU, 1976, Komün Y. s. 193)

"Partimiz, Mao Zedung'un kendisinin isteği ile Kültür Devrimi'ni destekledi. Mao Zedung, Çin'in çok büyük bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu ve sosyalist güçlerin mi, yoksa revizyonist güçlerin mi Çin'de zafer kazanacağının hâlâ belli olmadığını söyledi (Arnavutluk Partisi ve hükümeti heyetiyle Mayıs 1966'da yapılan bir görüşmenin tutanağından). AEP, Çin'e, büyük sarsıntılar geçirdiği ve birleşik emperyalist-revizyonist cephe tarafından vahşi saldırıya uğradığı tehlikeli bir dönemde yardım etti. AEP, partide ve iktidarda ana noktaları ele geçirmiş olan kapitalist ve revizyonist unsurların tesfiyesi için Kültür Devrimi'nin genel çizgisini destekledi. O, bunu, bu devrimin temelinde olan birçok ilke sorununda ve kullanılan yöntemlerde aynı düşüncede olmamasına rağmen yaptı. Partimiz, Kültür Devrimi'nin, işçi sınıfının ve onun öncüsü Komünist Partisinin önderliğinde gerçek devrimci mücadele yolunu bulacağına inanarak Kültür Devrimini destekledi." (ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ MK VE ARNAVUTLUK HÜKÜMETİNİN ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ MK VE ÇİN HÜKÜMETİNE MEKTUBU 29 Temmuz 1978, Halkın Kurtuluşu Y. s. 31)

Aydınlık-TİKP revizyonistleri
Deng Siao-ping'in de Kültür Devriminin hedefleri arasında olduğunu unutturmaya çalışıyor

8 Ağustos 1966 günü, bizzat Mao Zedung'un kaleme aldığı ve 16 maddelik karar diye adlandırılan yazı Çin'de yayınlandı. Arkadan bütün duvarları "revizyonist karargahları bombardımana tutun" yazıları kapladı. Bu, başta Liu Şao-çi ve Deng Siao-ping olmak üzere "iktidardaki kapitalist yolu izleyenlere" karşı mücadelede açık bir saldırı çağrısı idi.

Bütün oportünistler gibi, "Üç Dünya" teorisyenleri de Kültür Devrimi'nin devrimci sınıf özünü boşaltıyorlar. Aydınlık revizyonistleri de Kültür Devrimi hakkında yazıp çiziyorlar. Ancak, onlar, yüz milyonlarca Çin halk kitlesinin bu büyük devrimci kasırgasını sanki bir tek kişiye yani Liu Şao-çi revizyonistine karşı yapılmış gibi sunmak için her türlü cambazlığa başvuruyorlar. Kültür Devrimi'nin, proletarya ile burjuvazi arasındaki uzlaşmaz sınıf mücadelesinin bir adımı olduğunu unutturmak istiyorlar. Kruşçev revizyonizminin tezlerinden esinlenen ve Çin'in Kruşçev'i diye adlandırılan Liu Şao-çi (o zamanın Cumhurbaşkanı) revizyonist kliğinde başka kimler vardı? Aydınlık yazarlarının bütün kalemşörlüğü, o dönemin Parti MK Genel Sekreteri olan Deng Siao-ping'in de bizzat Mao Zedung tarafından "kapitalist yolu tutan mevki sahibi" diye açığa vurulmasını gizlemeye yönelmiş! Kültür Devrimi'nden önceki 17 yıl boyunca sürekli Liu Şao-çi ile çalışan Deng Siao-ping, Mao'nun söylediği gibi "gazetelerde, dergilerde herşeyin ötesinde eleştirilmelidir". O, gene Mao Zedung'un deyişiyle "partinin en üst kademesinde yer alıp kapitalist yolu tutan bir avuç kişi" arasında ikinci sırada gelmektedir. İşte Aydınlık revizyonistleri, bugün Deng Siao-ping'den ve onun revizyonist tezlerinden hiç söz etmiyorlar. Böylelikle Kültür Devrimi'nin yönelmiş olduğu burjuva karargahların bugün de Çin'de yönetimde bulunduğunu gizlemeye çalışıyorlar.

Aydınlık yazarları, Kültür Devrimi'nden söz ederken Arnavutluk Emek Partisi'ne de dil uzatıyorlar. AEP'nin artık Kültür Devrimi'ni desteklemediği türünden yalanlar uydurarak, bugün Çin revizyonist yönetiminin başlarında bilfiil "kapitalist yolu tutan mevki sahibinin" yani Deng Siao-ping revizyonist kliğinin bulunduğunu örtbas etmek istiyorlar. Oysa gerçekler nedir? AEP'nin ÇKP'ye yolladığı 29 Temmuz 1978 tarihli mektupta şunlar yazılıdır:

"Partimiz, Mao Zedung'un kendisinin isteği ile Kültür Devrimi'ni destekledi. AEP, Partide ve iktidarda ana noktaları ele geçirmiş olan kapitalist ve revizyonist unsurların tasfiyesi için Kültür Devriminin genel çizgisini destekledi." İşte Deng Siao-ping tam da bu kapitalist unsurların iki elebaşından birisiydi. İlgili dönemde bizzat Mao Zedung'un yazı ve konuşmaları, sayfadaki diğer alıntılarda da açıkça görüldüğü gibi, Liu Şao-çi'yi tek başına tasfiyeyle yetinmemiş, Deng Siao-ping'i de ikinci sırada "revizyonist" olarak mahkum etmiştir. Milyonlarca işçi, köylü ve öğrenci "Kahrolsun Liu-Deng-Tao" diye Çin alanlarını çınlatmadı mı?

Aydınlık yazarlarının AEP'ne saldırısı, Kültür Devrimi ile mevkilerinden uzaklaştırılan, ancak bugün yeniden iktidar sahibi olan burjuvazinin Çin'de Kültür Devrimi'ne karşı girişmeye başladığı planlı bir saldırının parçasıdır. AEP'nin aynı mektubunda şunlar yazılıdır: "Şimdiki Çin yönetimi, kendi arzusuna göre ve kendisine özgün nedenlerden dolayı Arnavutluk Emek Partisi'ni Kültür Devrimi'ni mahkum etmeye zorladı ve zorlamaktadır. AEP bu buyruğu hiç bir zaman kabul etmeyecektir." Çin revizyonistleri bu sözlere karşı hiç bir yalanlama ya da açıklama getiremediler. Çünkü bunlar gerçeği belirtmektedir. "Üç Dünya Teorisi" ile karşı-devrimi, emperyalizm ve burjuvazi ile işbirliğini Marksist-Leninist kılıf altında yutturmak isteyen revizyonist Çin yönetimi, elbette proletaryanın burjuvaziye karşı yürüttüğü sınıf mücadelesinin parçası olan Kültür Devrimi'ni unutturmaya çalışmaktadır. Aydınlık revizyonistleri de orkestranın şefleri gibi davranıyorlar. Açıkça Kültür Devrimi'ne küfür edemiyorlar ama AEP'ye saldırarak, burjuva yolun izleyicisi Deng Siao-ping'in karşı-devrimci geçmişini unutturarak Kültür Devrimi'ni küllendirmeye çalışıyorlar. Yarın öbürgün "Kültür Devrimi'nde kaybedilen yılların hesabını" açmak ve proletaryaya bu alanda da saldırmak üzere şimdilik "kızıl bayrağı sallayarak kızıl bayrağa karşı" savaşıyorlar.

Deng Siao-ping, bugün her alanda Kültür Devrimi tarafından mahkum edilen revizyonist görüşlerini dayatmaktadır. Yugoslav kapitalizminin sosyalizm diye yutturulmasından, üniversite kapılarının işçi, köylü çocuklarına yeniden kapatılmasına kadar bütün uygulamalar Kültür Devrimi öncesinde Liu Şao-çi ve Deng Siao-ping revizyonist kliğinin burjuva uygulamalarıdır. Kruşçev revizyonizminin kopyası ve canlandırılmasıdır. Emperyalistlerle, faşistlerle işbirliğinin yürütücü ve savunucusu Çin revizyonist yönetimi, Kültür Devrimi'nin kazançlarına da elbette saldıracaktır ve saldırmaktadırlar.

Aydınlık revizyonizminin burjuva yalanları, proletarya ve halkları aldatamaz. Gerçek Marksist-Leninistler, uluslararası proletarya ve ezilen halklar, Kültür Devrimi'nin uzaklaştırdığı "kapitalist mevki sahiplerinin" ve onların revizyonist görüşlerinin bugün Çin yönetimine egemen olduğunu biliyorlar. Proletarya ve ezilen halklar, "Üç Dünya Teorisi"nin en hararetli savunucusu Deng Siao-ping kliğinin burjuva yüzünü ta Kültür Devrimi günlerinden bu yana biliyorlar.

«DOĞU'DA REFERANDUM» MESELESİ ÜZERİNE

Marksist-Leninist hareketin genel olarak ve Türkiye'de milli mesele konusundaki tezleri, PARTİ BAYRAĞI dergisinin 5. sayısında yayınlandı.

Bu tezler, milli mesele konusunda Marksizm-Leninizmin evrensel doğrularının; ve bu evrensel doğrulardan ve ülkemizin somut gerçeklerinden hareketle Türkiye'de milli meselenin açık ve doğru bir formülasyonudur.

Halkın Kurtuluşu, PARTİ BAYRAĞI dergisinde ifadesini bulan Marksist - Leninist ideolojik-siyasi çizgi ile olduğu gibi; bu çizginin genel planda ve Türkiye'de milli mesele konusundaki tezleri ile de bütünüyle uyum içindedir. Bu meselede de PARTİ BAYRAĞI dergisinin açtığı yoldan ilerlemektedir.

Gazetemiz, PARTİ BAYRAĞI dergisinin 5. sayısının yayınlanması ile birlikte, geçmiş yayınını bu açıdan da gözden geçirdi.

Bilindiği gibi Halkın Kurtuluşu, 18 Ekim 1976 tarihli 27. sayısında "Doğu'da Referandum' İçin Mücadele Edelim" başlıklı bir yazı yayınlamış ve bu yazı gazetemizin görüşlerini benimseyen geniş bir çevrede tartışmalara yol açmıştı.

Bu yazının yayınlandığı sıralarda Halkın Kurtuluşu, gereklerini tümüyle yerine getirmemekle birlikte "Üç Dünya Teorisi", "faşizmin tırmanışı" teorisi gibi revizyonist teorileri savunuyordu.Ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı üzerine bir tez geliştirilmemişti. Gazetemiz emperyalizm teorisini kavramada belirli zaaflar içindeydi ve bu sosyo-ekonomik yapı konusundaki belirsizlikle de birleşince; gazetemizin "Prusya tipi kapitalist gelişme" revizyonist teorisinden etkilenmesine yol açıyordu.

Kısacası Halkın Kurtuluşu o dönemde bütünlüklü Marksist-Leninist bir çizgiye henüz sahip değildi ve bu durum, onu birçok meselede revizyonizmin etkisi altında kalmaya götürüyordu.

Yine o dönemde, milli mesele ile ilgili olarak da berrak ve bütünlüklü bir görüşe sahip değildik. Bu konuda da bir yanda Marksizm-Leninizm, diğer yanda revizyonizm şiddetli bir çatışma halindeydi. Ve bu çatışma, gazetemizi bugün sahip olduğu bütünlüklü Marksist-Leninist çizgiye ulaştıran, Marksizm-Leninizm ile revizyonizm ve her türden oportünizm arasındaki genel çatışmanın bir parçasını oluşturuyordu.

27. sayıda yer alan ve temelini oluşturan düşünce daha sonraki birkaç yazı ve haberde de yansıyan "'Doğu'da Referandum İçin Mücadele Edelim" başlıklı yazı bu genel çerçeve içinde ele alınmalıdır. Bu yazı, o zaman genel çizgimizdeki belirsizlikler temeli üzerinde saflarımızda varlığını sürdürebilen ve koruyabilen revizyonizmin bir göstergesidir.

Yazıdaki düşüncelerin sağcı özü öylesine belirgindir ki; hem genel olarak, hem de özel olarak milli meselede sağcılığın zirvesinde olan Aydınlık-TİKP revizyonizmine, Halkın Kurtuluşu'nu soldan eleştirme ve bu yolla kendi sağcı özünü gizleme imkanını vermiştir.

Aydınlık-TİKP revizyonizminin "Halkın Sesi" adlı dergide bu yazıya yönelttiği "eleştiri"ye cevap vermek üzere yayınlanan "Doğu'da Referandum Üzerine - Türk Şovenisti 'Halkın Sesi' Kürt Milletinin Kendi Kaderini Tayin Hakkını Nasıl İnkar Ediyor" adlı broşür ise, (Bu broşür söz konusu yazı ile aynı çizginin ürünüydü) 27. sayıdaki yazıda yer alan sağcı, oportünist tezlerin daha sistemli bir şekilde formüle edilme çabasının bir ifadesiydi.

Her iki yazı da, Halkın Kurtuluşu'nun bugünkü Marksist-Leninist çizgisinin gelişmesi süreci içinde safların dışına atılan revizyonizm ve oportünizmin bir ürünüydü. Bu yazılarda savunulan fikirler, o zaman ideolojik-siyasi çizgimizdeki belirsizliklerin arkasına saklanarak saflarımızda varlığını sürdürebilen revizyonizmin yayınlarımızdaki yansımasıydı. Bütünlüklü Marksist-Leninist çizginin inşası mücadelesi içinde bu revizyonizm maddi unsurlar olarak da saflardan atıldı. Bilindiği gibi bu unsurlar şimdi revizyonist "Üç Dünya Teorisi"ni savunmaya devam etmektedirler.

Bu yazılarda yer alan sağcı düşüncelere, Halkın Kurtuluşu saflarında oldukça sert ve doğru eleştiriler yöneltilip, karşı çıkıldığı halde, yazıların yayınlanmış olması; gazetemizin o zaman yeteri derecede devrimci uyanıklık gösteremediğini ortaya koyuyor. Bu durum o zamanki ideolojik-siyasi yapımızın doğal bir sonucuydu. 27. sayıda yer alan yazıda genel olarak milli mesele, özel olarak da "referandum" konusunda ortaya konulan revizyonist-reformist bakış açısına, yazıya "Emperyalizm çağında milli meselenin çözümü esas olarak bir devrim meselesidir" cümlesi eklenerek yazıdaki sağcı öz giderilmeye çalışılmışsa da; aksine bu, sağcı düşüncelerin bir ölçüde gizlenmesine hizmet etmekten başka bir sonuç vermemiştir. Yazının bütünündeki sağcı özü kuşkusuz giderememiştir.

SİYASİ DEMOKRASİ BİR DEVRİM MESELESİDİR

"Devrimci proletarya... her meselede olduğu gibi milli meselede de reform niteliğinde bazı talepler ileri sürer"diyen yazı; "ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı (ayrılıp kendi ulusal devletlerini kurma hakkı) siyasal demokrasinin genel taleplerinden birisidir ve emperyalizm ülkemizden tasfiye edilmeden de elde edilebilir bir şeydir" tespiti temelinde "Doğu'da Referandum" öneriyordu.

Emperyalizmin sınırları içinde,komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik ve siyasi egemenliklerinin devam ettiği şartlarda ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının "Doğu'da Referandum" aracılığıyla gerçekleşmesi esas alınıyor ve hem ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, hem de "referandum", bir reform meselesi olarak formüle ediliyordu. Yine, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının genel taleplerinden birini teşkil ettiği siyasi demokrasi de,bir devrim meselesi değil, reform meselesi olarak sunuluyordu.

Bu düşünceler broşürde ise daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

"Halkın Kurtuluşu, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını, reformlarla elde edilebilir bir hak anlamında bir reform meselesi olarak görmektedir." (Adı geçen broşür, sf. 41)

Ve bu düşünceye göre bir reform meselesi olan ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, yine bir reform meselesi olan "devrimci proletaryanın devrim hedefine bağlı olarak yürüteceği siyasal demokrasi mücadelesi" (a.g. broşür, sf.74) ile gerçekleşecekti. Yani siyasi demokrasi uğruna mücadele, devrim hedefine bağlı olarak yürütülecek reformlar elde etme mücadelesiydi.

Yazı UKKTH bir reform meselesidir derken, kuşkusuz, UKKTH'nın sıfıra yakın bir ihtimalle reform yoluyla gerçekleşebilmesi durumunun ortaya çıkabileceğini, ama devrimci proletaryanın ulusal programını bu ihtimale göre değil, devrimi esas alarak düzenleyeceğini ve düzenlemesi gerektiğini kastetmiyordu. UKKTH'nın bir devrim meselesi olduğunu reddediyor, reformcu çözüm ihtimalinin sıfıra yakın olduğunu kabul etmiyor ve meseleyi bir reform meselesi olarak ele alıp şöyle diyordu:

"... günümüzde, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının kapitalizmin sınırları içerisinde gerçekleşebilmesi ihtimali... sıfıra yakın değildir." (a.g. broşür, sf. 44)

Burada ulusal demokratik halk devriminin genel olarak kapitalizmin tasfiyesini hedeflememesi, ama kesintisiz olarak bu hedefe doğru ilerleyecek olması (kesintisiz sosyalizme geçiş) ile,UKKTH'nın emperyalizmin sınırları içinde sıfıra yakın bir ihtimalle reform yoluyla gerçekleşebilmesi birbirine karıştırılıyordu. Reform meselesi olmayı belirleyen sınırlar, emperyalizmin sınırları değil, genel olarak kapitalizmin sınırları olarak konuyor ve emperyalizme (ve komprador kapitalizme) ve feodalizme karşı yönelen devrimler, burjuva karakterde olan siyasi demokrasi ve ulusal bağımsızlığı gerçekleştirmeye yönelen devrimler, devrim olmaktan çıkarılarak, reformlar olarak ele alınıyordu. Örneğin Kemalist devrim, "kapitalizmin sınırları içinde" gerçekleşen bir devrim olarak, UKKTH'nın "reformcu çözüm ihtimali"ni sıfıra yakın olmaktan çıkaran bir reformcu çözüm örneği olarak gösteriliyordu. Sözde, bütün sömürge devrimleri, ulusal bağımsızlığı gerçekleştiren bütün devrimler, UKKTH'nın reformcu çözümleri olarak, bu meselenin reform meselesi olduğunu ispat ediyordu!

27. sayımızda yer alan ve broşürde geliştirilen teze göre, milli mesele,fiili eşitsizliklerin vb. giderilmesi meselesi olarak bir devrim meselesiydi. UKKTH'nın ise, milli meselenin en önemli meselesi olduğu, UKKTH gerçekleşince, milli meselenin esas olarak çözümlenmiş olacağı reddediliyor. UKKTH'nın gerçekleşmesi, milli meselenin çözümünden koparılıyor ve reform meselesi olarak formüle ediliyordu.

"Kürt milli meselesi denilince, bu mesele içerisine Kürt milletinin her türlü zulüm ve sömürüden kesin ve nihai kurtuluşuna ve kendisini ezen ve sömüren daha gelişmiş diğer uluslarla arasında tarihten gelme fiili eşitsizliğin giderilmesine ilişkin bütün meseleler girer.... Kürt milli meselesinin çözümü denilince, bu meselelerin çözümü anlaşılır ve açıktır ki, bu meselelerin çözümü de proletarya önderliğinde bir devrim meselesidir...

"Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkı ise, Kürt milli meselesinin kapitalizmin sınırları içinde elde edilebilme imkanı olan bir parçasıdır ve diğer milletlerle arasındaki hak eşitsizliği alanına inhisar eder. Zira bir milletin kendi kaderini tayin hakkı kavramının içerisine emperyalizmle her türlü bağları koparmış olması şartı girmez. Yalnızca milletin siyasal bağımsızlığını elde etmesi, kendi ulusal devletini kurma hakkını kazanmış olması şartı girer." (a.g.broşür, sf.8-9)

Karmaşıklığın içinde açık olan fikir, milli meselenin kesin çözümünün,fiili eşitsizliklerin giderilmesi meselesi olarak, sosyalizm tarihi döneminin meselesi olarak görmek, proletarya diktatörlüğünün (veya özgül biçimlerinin) kurulmasıyla milli meselenin kesin çözümüne kavuşacağını reddetmek; daha da önemlisi, UKKTH'nı milli meselenin çözümünden koparak bir reform meselesine indirgemek şeklindedir.

Oysa fiili eşitsizliklerin giderilmesi, sosyalizm tarihi döneminin sorunudur, ama bu, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini birleştirerek yürüten proletaryanın önderliğinde bir devrimle milli meselenin kesin olarak çözülmüş olacağı (ve geriye yalnızca tarihten gelme eşitsizlik kalıntılarının kalacağı gerçeğine halel getirmez. Yine yalnızca ulusal kurtuluş uğruna mücadele eden burjuvazi önderliğinde milli meselenin geçici ve kısmi çözümü sağlanabilir. Bu, burjuvazi önderliğinde UKKTH'nın gerçekleşmesi, yani ulusal kurtuluşun elde edilmesi, ama sosyal kurtuluş gerçekleşmediği için, bunun kesin ve tam olmadığı ve geçici bir süre sonunda -devrim proletarya önderliğinde ilerlemezse- ulusal bağımsızlığın kaybedilmesinin kaçınılmaz olacağı anlamına gelir. Fakat iki yazı da bunları reddederken -burjuvazi önderliğindeki milli devrimleri de reformlar olarak görüp- UKKTH'nı da reform meselesi haline sokuyor. Siyasal demokrasiyi ve UKKTH talebini, emperyalizmin sınırlarının ve komprador, feodal sınıfların ekonomik ve siyasi egemenliği şartlarını esas alarak formüle ediyor. Oysa bu, ulusal bağımsızlığına sahip devletler diye göstererek bizzat ulusal kurtuluş mücadelesini engellemek üzere ekonomik,mali, askeri vb. alanlarda kendine bağımlı, kukla devletler kurma şeklinde sistemleştirdiği hilelerinin, yeni-sömürgeciliğin aleti olma anlamına gelir. (Zaten özellikle broşür de bu tür devletleri ulusal devletler olarak görmektedir.)

Broşür, emperyalist ekonomizm korkuluğu arkasında, emperyalizm şartlarında ulusların siyasi bağımsızlıklarının elde edilebilmesi Leninist tezinden sözde hareketle, reformizme sapmaktır. Emperyalist ekonomistlerin reddettiği, emperyalizm şartlarında genel olarak siyasi demokrasi, özel olarak da UKKTH uğruna mücadeledir. Ama broşürün yaptığı,siyasi demokrasi ve UKKTH'nı reform meselesi olarak formüle edip Kautskizme yönelmek olmuştur. Yapılması gereken ise, UKKTH uğruna mücadele etmek, ama onu -sıfıra yakın ihtimalleri teorik olarak reddetmeden- devrim meselesi olarak formüle etmek ve milli kurtuluş mücadelesini proleter devrimin parçası olarak kavramaktır.

Sağcı formülasyonlarla yine, sağcı sonuçlara varan 27. sayıdaki yazının ve broşürün önemli ve temel bir hatası da milli meselenin ele alınışının çeşitli dönemlerde geçirdiği değişikliği, milli meselenin emperyalizm çağında proleter devrimlerin bir parçası haline geldiğini özünde reddetmesidir. Her iki yazı da, UKKTH'nı reform meselesi olarak formüle ederken, bunu ve bunun bir sonucu olarak çağımızda UKKTH'nın esas olarak ezilen halkların kurtuluşu meselesi haline,halkların kendi kaderlerini tayin hakkı haline geldiğini inkar etmiştir. Kapitalizm hâlâ yükselme dönemini yaşamakta ve feodalizmi hızla tasfiye etmekteymiş gibi, ülkemizde hakim olan örneğin Prusya yolundan gelişmiş milli kapitalizm imiş ve bu temelde siyasi demokrasinin (ulusal alan dahil) reform yoluyla elde edilmesi oldukça güçlü bir ihtimalmiş gibi tahliller ileri sürmüştür.

"DOĞU'DA REFERANDUM" BUGÜN BİR EYLEM SLOGANI DEĞİL, PROPAGANDA SLOGANIDIR"

İşte "Doğu'da Referandum" sloganı, bu belli başlı tezler temelinde reformist bir slogan olarak, bir eylem sloganı olarak ortaya atılmıştı. Belki "silahlı referandum" olabileceği gibi orijinallikler de taşıyordu, ama, mevcut düzen sınırları içinde gerçekleşecek bir referandum öneriyordu. Bu slogan, devrim meselesi olarak formüle edilen UKKTH'nın yine devrimci bir aracı olacak olan bir referandumu önermiyordu. Devrime bağlı olarak, Kürt ulusunun ayrı mı, birlikte mi yaşayacağını karara bağlamasının aracı olacak bir referandumun propaganda sloganı değildi. Bu slogan, emperyalizmin tahakkümü ve hakim sınıfların egemenliği şartlarını temel edinen ve ulusal mücadelenin kaçınılmaz olarak reformcu, yeni-sömürgeci yollara kanalize edilmesine yardım edecek bir eylem sloganı olarak ortaya konmuştu.

Bu slogan, reformcu ve gerici içeriğiyle, haklı olarak Halkın Kurtuluşu saflarında revaç bulmadı. Kuşkusuz bu, halkın kurtuluşu davasına inanmış geniş çevrenin revizyonizme ve reformizme karşı tepkisinin, devrim inancı ve devrimci uyanıklığının bir göstergesi oldu.

Ülkemizde Marksist-Leninist hareket bugün artık, uzun iç ve dış mücadelelerin ürünü olan bütünlüklü ve doğru bir çizgiye sahiptir. Bu çizginin ışığında geçmişte milli mesele konusundaki yanlış düşünce ve tezleri mahkum edebiliyor ve kaynaklarını tespit edebiliyoruz. 27. sayımızdaki "'Doğu'da Referandum' İçin Mücadele Edelim" başlıklı yazı ve Halkın Kurtuluşu yayınları arasında 5 sıra numarası ile yayınlanan "Doğu'da Referandum Üzerine..." başlıklı broşür, işte bu yanlışların en belirgin yansımalarıydı.

O zaman saflarımızda belirsizlikler dolayısıyla varlığını koruyabilen revizyonizmin ve reformizmin doğrudan yansımaları olan bu yazılardaki ve özellikle broşürdeki yanlış ve sağcı fikirler, sadece bunlardan ibaret değildir ve bunlar Marksist-Leninist hareket tarafından ideolojik-siyasi inşa faaliyeti içinde çetişli biçimlerde eleştirilmiş ve reddedilmiştir. Ancak sınıf mücadelesinin gelişmesi, bu broşürün bütün yönleriyle ve bizzat broşürün zemini üzerinde eleştirilmesi ihtiyacını doğurursa, bunu da yapacağız.

Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, reform değil, bir devrim meselesidir.

"Doğu'da Referandum, Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferine bağlanarak propaganda edilmelidir.

Eylem sloganı olarak "Doğu'da Referandum" bugün emperyalizme ve gericiliğe, özellikle Kürt gericiliğine hizmet eder.

TÖB-DER 4. OLAĞAN GENEL KURULUNA DOĞRU

TÖB-DER 4. Olağan Genel Kongresi 21 Ağustosta toplanıyor.

Öğretmen mücadelesi açısından bu kongrenin özel bir önemi vardır.Ya bütün halk güçlerinin birliği ile örgüt yıkıcısı, demokrasi düşmanı sosyal-faşistler yıkılarak TÖB-DER'de demokrasinin sağlanması ve pekiştirilmesi yolunda önemli bir adım atılmış olacak, veya sosyal-faşistlerin yönetimi yeniden gasbetmesinin sonucu olarak öğretmenlerin mücadelesinin ve birliğinin önüne yeni engeller dikilmiş olacaktır...

Elbetteki bugün yapılması gereken birincisidir. Yani bütün halk güçlerinin sosyal-faşistlere karşı birleşmesi ve onların saltanatına son vermesi önemli bir görev olarak bütün öğretmenlerin, bütün halk güçlerinin ve bütün delege arkadaşların önünde durmaktadır.

4. KONGREDE YERİNE GETİRİLMESİ GEREKEN GÖREVLER:

Bugünkü koşullarda 4. Olağan Kongreyi zor, fakat mutlaka yerine getirilmesi gereken görevler beklemektedir. Bu görevlerin yerine getirilmesinin ön koşulu revizyonist saltanata karşı bütün halk güçlerinin birliğidir.

Yurtsever Devrimci Öğretmen bu görevleri şöyle sıralamaktadır:

1- Demokratik merkeziyetçiliği ayaklar altına alan revizyonist yönetimden hesap sorulmalı, ihraç edilen arkadaşlar geri alınmalıdır.

2- Sosyal-faşistler 3. Kongre kararlarını hiçe saydılar. Bunun hesabı sorulmalıdır.

3- Genel Kurul yeni tüzük değişiklikleri önerisi reddedilmelidir.

4- Öğretmenlerin emeğini kendi yakınlarına dağıtan bugünkü sosyal-faşist yönetimden hesap sorulmalıdır. Sosyal-faşist "Birlik ve Dayanışma" grubundan da hesap sorulmalıdır.

BİRLİĞİN İLKELERİ:

Olağan Kongrenin bu ve benzeri görevleri yerine getirmesi , ancak örgüt içerisinde öğretmenlerin demokratik birliğiyle olacaktır. Öğretmen kitlesine karşı sorumluluk duyan, örgütümüze sahip çıkmak isteyen tüm gruplar bu demokrasi cephesinde yer almalıdırlar.Dar grup hesaplarından kaçınılmalı, kitle çıkarları ön plana getirilmelidir.

Ancak demokrasiye inanan halk güçlerinin birliği bunların hesabını sorabilir. Kongrenin bu görevi yerine getirebilmesi için tüm halk güçlerini birliğe çağırıyoruz.

Bu demokratik birliğin temelleri şunlar olmalıdır:

a) Örgüt yıkıcılarından hesap sormak.

b) Demokratik merkeziyetçiliği gerçek anlamda savunmak ve uygulamak.

c) Ekonomik, demokratik ve siyasi haklarımız için faşist diktatörlüğe karşı uzlaşmaz mücadele vermek.

d) GTSS hakkımız için mücadeleyi uzlaşmaz bir biçimde yükseltmek, ücret dondurmalarına, sendikal hak ve özgürlüklere yönelen tüm saldırılara karşı çıkmak.

e) Demokratik birlik cephesinde yer alan tüm gruplar yönetim ve diğer organlarda "nisbi temsil" usulüne göre yer almalıdır.

Biz bu temelde bir demokratik birlik oluşturmak üzere "Devrimci Öğretmen"

GÖREV: Sosyal-faşist saltanatı yıkmak

Bütün halk güçlerinin birliği için ileri!

'Devrimci Demokratik Birlik" ve "Halkçı Eğitimciler" grupları ile tüm yurtsever, demokratları ittifaka çağırıyoruz.

Öğretmen kitlesin düşünen, öğretmen mücadelesine karşı sorumluluk duyan herkes bu çağrıya olumu cevap vermelidirler.

Bugünkü sosyal-faist yönetime karşı olduğunu söyleyen "E", bu yönetimi devirmek için yine onlrla aynı nitelikte olan, "Birlik Dayanışma" grubuyla ilişkilerini kesmelidir "Birlik Dayanışma"nın bugünkü yöneticlerden hiç bir farkı yoktur. Aralarınaki çekişme çıkar çekişmesidir. Onların a "Demokratik Merkeziyetçiler" gibi,öğretmen mücadelesi diye bir sorunları oktur. Halkçı Eğitimciler, yayınladıkarı brüşürlerinde ihraçlara ve tasfiyeciiğe karşı oldukları belirtiyorlar. Tafiyeciliğe karşı olmak, tasfiyeci gruplrdan birisiyle birleşerek olmaz. Çünkü "irlik Dayanışma"cılar, bugünkü yönetimn tasfiyeciliğini yeterli görmemekte ve Maocu ve goşistleri yaşatmayacağız" demktedirler. "HE"lerin revizyonizmin yedeğine düşmelerinin asıl nedeni, izledkleri reformist ve uzlaşıcı çizgidir.

"HE" kendilerini revizyonizmin yedeğine götüren bu refomist çizgiyi terk etmeli, öğretmenlerin devrimci mücadelesi saflarında yer almaıdırlar.

Biz "HE"in tasfiyciliğe ve ihraçlara karşı olma tavrıı olumlu buluyoruz. Ancak tasfiyeciliğin tsfiyesi için onları birliğe çağırıyonz. Tasfiyeciliğe karşı olmanın tek yolu budur.

DÖ grubu ve DDB çubunun yanı da YDÖ'lerin yanı olmalıdır. Revizyonist klikler arasındaki müadelede taraf tutmak, onlara ve devrime bir şey kazandırmaz. Aksine revizyonizmin gelişmesine hizmet eder. Revizyonizm bir bütün olarak kavranmalı, revizyonizme karşı mücadele adına revizyonizmin yedeğine düşülmemelidir.

DÖ ve DDB her yerde revizyonizme karşı olduğunu belirtti. Öğretmen kitlesi onlara "Birlik Dayanışma" grubuna karşı olmaları için değil, tüm revizyonizme karşı olduklarına inandıkları için oy verdiler. Özellikle Devrimci Öğretmen her yerde bugünkü yönetime karşı ve onun alternatifi olduğu iddialarıyla ortaya çıktı. Oysa bugün onlarla birleşmeyi hesaplıyor. Bu hesap, ne olursa olsun yönetime gelme hesabıdır. Oysa Devrimci Öğretmen grubuna oy veren taban, revizyonizme karşı oy kullanmıştır; devrimcilerle birleşerek revizyonist yönetimi yıkmak ve demokratik bir yönetim oluşturmak için oy vermiştir.

Devrimci Öğretmen grubu, tabanın bu taleplerine kulak vermeli, devrimcilerle birleşmelidir. Revizyonistlerle omuz omuza revizyonizyonizme karşı mücadele olmayacağını kabul etmelidir. Aksi halde hem kendi tabanlarına, hem de öğretmen kitlesine karşı sorumluluktan kurtulamayacaklardır.

ZAFER KONGRESİ İÇİN İLERİ

Örgütümüzün başına bela olan revizyonizmi yıkmak, kongreyi revizyonizme karşı birlik ve zafer kongresine dönüştürmek, öğretmenlerin devrimci mücadelesini yükseltmek için yapılması gereken tek şey, tüm halk güçlerinin kendi güçleri oranında yer aldığı bir demokratik birlik oluşturmalarıdır. 4. Olağan Kongreyi zafer kongresine ancak böylesi bir birlik ulaştırabilir.

O halde tüm yurtsever, devrimci,demokrat grup ve kişiler bu birliği gerçekleştirmek için görev başına!

(TÖB-DER 4. OLAĞAN GENEL KURULUYLA İLGİLİ HABER, YORUM VE ÇAĞRIMIZ DAHA GENİŞ OLARAK ÖĞRETMEN EKİMİZDE YER ALMAKTADIR.)

ÇAĞRI

YDÖ ŞUBE DELEGELERİNİN VE ŞUBE YDÖ TEMSİLCİLERİNİN TOPLANTISI YAPILACAKTIR

İLGİLİ ARKADAŞLARIN TOPLANTIYA KATILMALARI ÖNEMLE DUYURULUR.

TARİH: 19 Ağustos 1978
SAAT : 10.00
YER : TÖB-DER Ankara Şubesi Lokali

ÇAĞRI

TÖB-DER GENEL MERKEZİ KONGRESİ İÇİN HAZIRLIK TOPLANTISI.

GÜNEY İLLERİNDEKİ TÜM YURTSEVER, DEVRİMCİ VE DEMOKRAT ÖĞRETMENLER ÇAĞRILIDIR.

TARİH: 17 Ağustos 1978
YER : TÖB-DER İskenderun Şubesi Lokali

FAŞİST CİNAYET YUVALARI DAĞITILMALI, ELİKANLI KATİLLER CEZALANDIRILMALIDIR

Faşist diktatörlüğün özel cinayet mangalarının saldırı ve cinayetleri devam ediyor. Faşist katillerin halka ve devrimcilere karşı yönelttikleri saldırılar sonucunda, son haftada onlarca kişi öldürüldü, yüzlercesi yaralandı.

MHP'li, Ülkü Ocaklı ve Kontr-gerillacı gözü dönmüş katiller, artık hedef dahi gözetmeden sağa-sola belediye otobüslerine ve kahvehanelere kurşun yağdırmakta, bomba atmaktadırlar. İnsan topluluklarına, emekçi kitlelere hedef gözetmeden saldırmaktadırlar. Cinayetler artık kitle katliamlarına dönüşmüştür.

Ellerinde yüzlerce devrimcinin, ilericinin, emekçinin kanı olan faşist katiller, ellerini, kollarını sallayarak dolaşmakta, yeni katliam planlarına hazırlanmaktadırlar.

Bütün bu saldırı ve cinayetler karşısında CHP hükümetinin ve onun Başbakan ve bakanlarının yaptığı ise, birkaç "yatıştırıcı" demeç vermekten öteye gitmemektedir.

CHP reformistleri bütün cinayet odaklarını bildikleri halde, bunların serbestçe cinayet işlemelerine göz yummakta, halka karşı yeni zulüm tedbirleri hazırlamaktadırlar.

Büyük şehirlerde artık olağan hale getirilen "sivil sıkıyönetim" uygulamaları, halk üzerindeki baskılar ve aramalar, sokarlarda cirit atan "mavi bereliler, takviye edilen polis birlikleri,işçi grevlerine ve emekçi sınıfların direnişlerine yapılan saldırılar, Türkiye Kürdistan'ında yoksul Kürt köylüleri üzerinde uygulanan baskılar ve baskınlar hep bu zulüm tedbirlerinin birer parçasıdır.

Gerek, giderek yoğunlaşan faşist katliamlar, gerekse egemen sınıfların CHP reformisleri eliyle uygulamaya çalıştıkları yeni zulüm tedbirleri aynı bütünün farkı halkalarıdır, aynı amaca hizmet etmektedir: Halk yığınlarının direnişini faşist baskı tedbirleriyle kırmak, halka gözdağı vermek...

CHP reformistleri saldırı ve cinayetlerin kaynağını ve katillerin kimliklerini tek tek bildikleri halde, genel bir "anarşi" edebiyatı ile katliam mangalarını gizlemeye, olayların yönünü değiştirmeye çalışmaktadırlar. "Solu ezme"nin planlarını yapmaktadırlar.Başbakanın ve İçişleri Bakanının verdiği demeçlerde "olayların solcular tarafından çıkarıldığı"ndan dem vurulmaktadır.

Böylece CHP reformistleri, MHP'li ve AP'li faşistler tarafından yürütülen faşist demagojiye katılmakta, bu demagojinin güçlendirilmesi yolunda faşistlerin eline yeni malzemeler tutuşturmaktadırlar.

Son günlerde Son Havadis, Millet, Hergün ve Ortadoğu gibi faşist gazeteler bu demagojiyi daha yoğun bir biçimde işlemeye başladılar. Bu gazeteler, Aydınlık-TİKP'li karşı-devrimcilerin Adana'da iki proleter devrimciyi katletmesi olayını ve Aydınlık gazetesinin yayınlarını kullanarak "cinayetlerin solcular tarafından işlendiği, solcuların birbirini öldürdüğü" demagojisini yapmaktadırlar. TİKP'li karşı-devrimcilerin, devrimcilere saldırmada ve cinayet işlemede faşistlerden ve sosyal-faşistlerden aşağı kalır yanları yoktur. Ama bu durum faşist cinayet odaklarının saldırı ve katliamlarını, sosyal-faşist canilerin saldırılarını gizleyemez ve unutturamaz. Tersine bütün karşı-devrimci mihraklar, aralarındaki bütün ayrılıklara rağmen halka karşı mücadelede birleşmekte, devrimcilere karşı katliamlar düzenlemektedirler.

İşçi sınıfı ve emekçi halk, bütün cinayet yuvalarının dağıtılmasını,katillerin cezalandırılmasını istemekte ve bunun için mücadele etmektedir.

Emekçi halk ve proleter devrimciler, faşist diktatörlüğe ve onun özel cinayet mangalarına karşı mücadelenin, maceracı düellolarla değil, ancak aktif kitle mücadelesi ile olacağını bilmektedir.

Faşist diktatörlük, özel cinayet mangaları ve eli kanlı katiller, emekçi halkın aktif ve örgütlü mücadelesi karşısında yok olup gideceklerdir.

Devrimciler Oktay ve

Baş.ta.sa.8'de

Toplantı Oktay'ın ağabeysi, işçi Mithan Çiğdemal'ın mücadele andını içirmesiyle son buldu.

6 AĞUSTOS-AKKAPI MEZARLIĞI'nda da aynı gün 300 kişinin katıldığı bir toplantıda Oktay Çiğdemal mezarı başında anıldı.Oktay'ın Tekel emekçisi annesi devrimci oğlunun mezarı başında HALKIN KURTULUŞU gazetelerinden bir demet koydu.

Yoldaşın mezarı başına onun "TİKP'li revizyonistler tarafından katledilen bir devrimci"olduğunu belirten bir levha kondu. Burada da Oktay'ın babası bir konuşma yaptı. Daha sonra bir yoldaşımız söz alarak şunları söyledi: "Oktay ve Faysal halkımızın dürüst,fedakar ve mücadeleci iki evladı idi. Onlar, -deyim yerindeyse- proleter devrimci hareketle birlikte var oldular.. Onun ışıklandırdığı yolda yürüdüler... Proleter devrimci hareket onların anısına daima sahip çıkacaktır."

6 AĞUSTOS-KARAYUSUFLU KÖYÜNDE 800'ü aşkın bir kitlenin katılmasıyla Faysal ve Oktay'ı anma toplantısı yapıldı. Karayusuflu Faysal yoldaşın köyü idi. Buradaki toplantıya Oktay'ın tüm ailesi gelmişti. Köy toplantısında Oktay ve Faysal'ın ağabeyleri,kardeşlerinin devrimci mücadelelerini anlattılar. Devrimci bir ozan,iki yoldaş için yazdığı ağıtları okudu. Faysal'ın mezarı başında marşlar söylendi. Yoksul köylülere işçi ve gençliğin mücadeleleri,işçi ve köylülerin ortak çıkarları ve mücadeleleri anlatıldı.

6 AĞUSTOS-ADANA EĞİTİM ENSTİTÜSÜ'nde öğrencilerin katıldığı toplantıda haince işlenen cinayetin gerçek nedenleri anlatıldı. Bu toplantıya katılan "Devrimci Yol" taraftarları, cinayetin işlendiği ilk gün ilgisiz tavırlarının özeleştirisini yaptılar.

Aydınlık şefleri

Baş.ta.sa.8'de

rimci katliamından sonra Aydınlık gazetesinde yer alan düzmece korkulukların sadece bir kısmıdır.

Bu korkulukları elinizin tersiyle bir kenara itince ortada ne kalıyor? Sadece gerçekler. Gerçeklerin ta kendisi:

Proleter devrimci Faysal Kelleci ve Oktay Çiğdemal, başını Adana DGB Başkanı Namık Kemal Koç ve Adana DLB Başkanı Bülent Aloğlu'nun çektiği Aydınlık-TİKP taraftarı katiller tarafından düzenlenen planlı ve hazırlıklı bir saldırı ile katledildiler.

İşte eli kanlı Doğu Perinçek ve diğer şeflerin gizlemeye çalıştığı gerçek budur.

KONTR-GERİLLA İLE İŞBİRLİĞİ İÇİNDE OLANLAR VE KARŞI-DEVRİMİ AKLAYANLAR AYDINLIK-TİKP ŞEFLERİNİN TA KENDİSİDİR

Kontr-gerilla,Amerikan emperyalistlerinden, yerli gericilikten, faşist diktatörlükten, Amerikan emperyalizminin saldırgan bloğu NATO'dan vb. ayrı düşünülebilir mi? Kontr-gerilla, sivil faşist yuvalardan, MHP, Ülkü Ocakları vb. den ayrı düşünülebilir mi?

Elbette hayır!

Peki ama Amerikan emperyalizmiyle ittifakı savunan, NATO'yu destekleyen, Amerikan emperyalizmini bir barış gücü, onun karşı-devrimci faaliyetlerini ise, dünya barışına hizmet olarak sunmaya çalışan "Üç Dünyacı" revizyonistler, bütün bu faaliyetlerinin sadece küçük bir parçası olan Kontr-gerillaya gerçekten karşı olabilirler mi?

Elbette hayır!

MHP, Ülkü Ocakları ile el sıkışanlar, sarmaş dolaş toplantılar düzenleyenler; "45 milyonun birliği" safsatası ile bunları halk güçleri içinde görenler; gazetelerinde bunlara çarşaf çarşaf yer ayıranlar; bütün bu güçlerin aynı zamanda ağababası olan Kontr-gerilla'ya gerçekten karşı olabilirler mi?

Elbette hayır!

Doğu Perinçek ve hempaları, başyazılarında "ülkemizdeki faşist diktatörlüğün artık ortadan kalktığını" ilan ederken, karşı-devrimi ve faşist diktatörlüğü aklamaya çalışmaktadırlar.

Yüzlerce insan faşistler tarafından katledilirken, her gün faşist bir provokasyon tezgahlanır-ken, bunları gözardı edip, saklayıp, sadece "anarşinin kaynağı sosyal-emperyalistlerdir" derken; onlar Amerikan emperyalizmini, yerli gericiliği, faşist diktatörlüğü, Kontr-gerillayı aklamaya çalışmaktadırlar.

Tıpkı 1 Mayıs 1977 Taksim Katliamından sonra yaptıkları gibi...

YALAN VE DEMAGOJİ GERÇEKLERE ÇARPARAK DAĞILMAYA MAHKUMDUR

Sosyal pratik içinde, "Üç Dünya Teorisi"nin ve bu teorinin savunucularının karşı-devrimci niteliği her geçen gün daha fazla açığa çıkıyor. Tıpkı bunun gibi, bunların ayrılmaz bir parçası olan yalan ve demagoji de gerçeklere çarparak iflas etmeye mahkumdur.

Sallanan korkuluklar hiç kimseyi korkutamaz ve gerçeğin kendisini gizleyemez. Aydınlık-TİKP revizyonistleri ihanet batağında debelendikçe her geçen gün daha fazla yalan söyleyecek, ama bu sadece onların niteliklerinin daha da açığa çıkmasına yarayacaktır.

«Üç Dünya Teorisi»nin

Baş.ta.sa.2'de

tün çıkarları bir olduğu halde çeşitli burjuva etkileri altında değişik siyasi tutumlar aldığını" belirterek "Üçüncü Dünya"nın içinde de çıkarlarının bir olduğunu anlamayan ülkelerin var olabileceğini" söylüyorlardı.

Küba emperyalist bir ülke olmadığına göre, yeni oportünistlerimiz için o objektif olarak bir "Üçüncü Dünya" ülkesidir. O halde eğer Castro, "bilinçlendirilebilirse" o da kendi çıkarlarının "Üçüncü Dünya" ile birlik olduğunu görecektir; yok eğer Küba bir "Üçüncü Dünya" ülkesi değilse, İran nasıl oluyor da "Üçüncü Dünya"nın içinde yer almaktadır. Küba, Afrika'da nasıl Sovyet emellerinin bir piyonu ise, İran da Ortadoğu'da özellikle Basra Körfezinde Amerikan emperyalizminin bir Truva atıdır. Dofar kurtuluş mücadelesinin celladı, körfez ülkelerindeki halk hareketlerinin en büyük düşmanı olan İran Şahı,"Üçüncü Dünya"nın olumlu bir unsuru olabilmekte ve ülkemizdeki oportünistler tarafından "Şah hoşgeldin" sedalarıyla karşılanmakta ama öbür yandan Rus işbirlikçisi Jivkov "defol" sözüne muhatap olmaktadır.

"Üç Dünya Teorisi"nin çirkin yüzü artık sözde teorik laf salatalarıyla örtülemeyecek kadar açığa çıkmıştır.

Profilo

Baş.ta.sa.4'de

ları "sizin işyeriniz küçüktür, bununla uğraşamayız" diyerek reddettiler. Başka bir alternatifi olmayan işçiler Çağdaş Maden-İş'le ilişkiye geçtiler. Bu sendika yeni kurulmuş, küçük bir grup sendikasıdır. Halkın Kurtuluşu taraftarı işçiler sendikalaşma talebinin haklı olduğunu, küçük bir sendika olsa bile örgütlü olmanın iyi olduğunu bilmekteler. Bu nedenle "bizim ilkemiz sendika ağalarına rağmen esas olarak işçi kitlesinin yoğun olduğu yerlerde örgütlenmektir. Fakat şu anda işyerimizde böylesi bir imkan yoktur. Bu nedenle sendikalaşma hereketine biz daha da aktif yer almalıyız" diyerek, mücadelenin en önünde yer aldılar.

Patron işçilerin bütün taleplerini yerine getireceğini söyledi, onların sendikalaşmasını önlemek istedi. Başaramadı, çünkü işçiler kararlıydılar.İşçilerin bazılarını satın almaya çalıştı, yine başaramadı. 4 işçi arkadaşı işten attı, işçiler yine yılmadılar. Bunun üzerine patron polis çağırttı, 9 işçiyi karakola götürdü, bir gün bekletti, bu da işçileri yıldırmadı. Sonra aynı 9 işçi işten atıldı, işçiler yine yılmadılar. Her türlü saldırıya karşı işçiler kademeli olarak üretimi düşürdüler. İşçiler bütün kararlılığıyla direniyorlar.

Maden-İş'in sosyal-faşist yöneticileri ne yaptılar?

Önce işçilerin isteklerini reddeden bu hainler, sonradan işçilerin mücadelesini zayıflatmak, bölmek, parçalamak faaliyetine girişti. "Buraya başka sendika giremez", "patron fabrikaya kapatacak","vazgeçin, Maden-İş'e gelin" demeye başladılar. Fabrikanın patronu da hiç değilse Maden-İş'e girin dedi. Çünkü Maden-İş'in sendika ağaları da patronla aynı yolun yolcusudurlar. Fakat şu bilinmelidir ki; Maden-İş'in sendika ağaları da alaşağı edilecek, sınıf bilinçli işçiler sendika yönetimine geleceklerdir.

Uluslararası proletarya ve

Baş.ta.sa.2'de

li revizyonistlerin onlara karşı tutumu v konulardaki bir dizi sorumuza hâlâ cevap verilmedi ve anlaşılan verilmeyecektir. Ama oportünistler"zaman her şeyi unutturur" anlayışıyla hareket ediyorlarsa çok geçmeden yanıldıklarını anlayacaklardır. Çünkü Türkiye Marksistleri bıkmadan ve usanmadan bu kirli oyunu ortaya sermeye devam edecek, Tito revizyonizmine,onunla birleşmiş olan Çin'in yeni revizyonistlerine karşı mücadelesini sürdüreceklerdir.

TEMELDE YATAN SİNSİ AMAÇ

Oportünistler bir yandan ısrarla sorularımıza cevap vermekten ve bu tartışmaya katılmaktan kaçarlarken, öte yandan Tito'ya açıktan övgüler düzmeye devam etmektedirler. Bu çaba Tito'ya "dirayetli önder" diyen Reha Akbay'ın yazısında da, oportünist Norveçlinin "Tito revizyonizmin merkezi" değildir sözlerinde de görülmektedir. TİKP oportünistleri böylece tabanı meseleye ısındırmak, ilk önce Tito'yu mümkün olduğu kadar şirin göstermek, daha sonra da onu yoldaş ilan etmek hevesindedirler. Ama bu heves çok geçmeden kursaklarında kalmaya mahkumdur.

ONLARIN PLATFORMU:

Oportünistler, Marksistlerin onları mücadele ye çağırdıkları platformdan ısrarla kaçarlarken, tartışmayı kendilerini güçlü zannettikleri platforma çekmeye çabalamaktadırlar. Onların bu platformu Tito'nun milli bağımsızlıkçılığının tartışıldığı bir alandır. Marksistler bu konudaki savları da açıklıkla çürüttüler. Tito, öyle bir bağımsızlıkçıdır ki, emperyalist sermaye Yugoslavya'da cirit atar, Yugoslav ekonomisi IMF ve Dünya Bankası gibi emperyalizmin mali kurumların denetimi altındadır. Tito iki süper devletin hegemonyacılığına öyle karşıdır ki, 6. Filo her Allah'ın günü Yugoslav limanlarında gezer. Sovyet Akdeniz filosu sık sık burayı ziyaret eder. Tito milli bağımsızlığa o kadar düşkündür ki ülkenin onurunu bir avuç dolara veya rubleye satmaya her an hazırdır.

İşte Aydınlık yazarı, bütün mesele budur.

Son olarak; 'Yugoslavya'ya saldırmak kime yarar?" diye soruyorsun. Yugoslav revizyonizmine saldırmak yalnızca dünya devrimine, uluslararası proletaryaya ve ezilen halklara yarar. Yugoslav örneği,kapitalizme geri dönüş için hazır bir reçete verdiği için, Yugoslav revizyonizmi proletarya ve halkları emperyalizmle uzlaştırmayı vaaz ettiği için, halkların devrim yolunu karanttığı için Yugoslav revizyonizmine saldırmak gerekir.

HALKIN KURTULUŞU

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 200 TL, 6 AYLIK 100 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

ÇAGRI

Faşizmi ve siyasi cinayetleri protesto mitingi

TARİH: 20 Ağustos 1978
SAAT : 14.00
YER : İSLAHİYE

Çin'deki Büyük Proleter

Baş.ta.sa.5'de

dular. Bu gruplar, okullara gönderildi. Mao Zedung'un Pekin'de bulunmadığı 50 gün boyunca bu iki revizyonist elebaşısı, Çalışma gruplarına dayanarak görüşlerini üniversiteler dışına taşmasını engellediler.

Mao Zedung'un temmuz sonunda Pekin'e dönmesinden sonra toplanan MK 16 Maddelik Karar olarak bilinen genelgeyi yayınladı. Genelgede okullarda öğrencilere eziyet eden Çalışma Grupları kınandı. Genelgede isim verilmeden partide kapitalist yolu tutmuş yöneticiler hedef gösterildi. Bu genelge Kültür Devrimi için bir buyruk oldu.

Bu genelgenin yayınlanmasından sonra işçi ve köylü kökenli öğrenciler, Kızıl Muhafızları oluşturdular. Kızıl Muhafızlar, bütün ülkeye yayıldı. Üretim faaliyetine katıldılar, sözlü ve yazılı propaganda yaptılar. Mao Zedung, 18 Ağustos'ta yapılan bir yürüyüşte Kızıl Muhafız kolluğu taktı. "Burjuva karargahları bombalayın" çağrısı etkisini göstermeye başladı. Liu Şao-çi ve Deng Siao-Ping MK içindeki yerlerini kaybettiler.

AĞUSTOS-ARALIK 1966:

Geniş işçi ve köylü kitleleri burjuvaziye karşı yürütülen Kültür Devrimine aktif olarak katılmaya başladı. Kızıl Bayrak dergisinde Liu Şao-çi'nin revizyonist çizgisine karşı açık çağrı yapıldı. Afişlerde Liu ve Deng teşhir edilmeye başlandı. Nihayet aralık ayında Pekin'in dört bir tarafına yerleştirilen hoparlörde Liu ve Deng yerden yere vurulmaya başlandı. Milyonların katıldığı mitinglerde "Kahrolsun Liu-Deng-Tao" sloganı vardı. Bu üç revizyonist şef aralık ayından itibaren bütün görevlerinden alındılar.

1967 YILI:

Parti yayın organlarında revizyonizme karşı mücadele kampanyası sürdürüldü. Revizyonizme karşı kitlelerin mücadelesi sürdü. 10 Nisan günü 200 bin işçi ve öğrencinin katıldığı bir toplantı düzenlendi. Ordu içindeki revizyonistlerin Vuhan'daki ayaklanma girişimi bastırıldı.

1968 VE SONRASI

Kitlelerin proletarya diktatörlüğünü koruma ve sağlamlaştırma mücadelesi bu yıl da sürdü. Ekim 1968'de Liu Şao-çi'nin"dönek, hain ve bozguncu" olduğu MK tarafından resmi olarak açıklandı.

Parti 9. Kongresinde Kültür Devriminin bir bilançosu yapıldı ve Lin Biao, Mao Zedung'un halefi olarak kabul edildi.

Ancak Lin Biao "sınıf mücadelesinin sönmesi" teorisini savundu. 1971 yılında karşı-devrimci bir darbe teşebbüsünde bulundu ve tasfiye edildi.

DENG SİAO-PİNG'İN GERİ DÖNÜŞÜ

Özeleştiri yaptığı söylenen Deng Siao-ping 1973'te Parti MK'ne geri döndü. İlk defa olarak 1974'te bugünkü şekliyle "Üç Dünya Teorisi"ni açıkladı. "Kara kedi, beyaz kedi" formülasyonunu başka biçimler altında yeniden piyasaya sürmeye başladı. ÇKP 1975'te Deng Siao-Ping aleyhinde yeni bir kampanya başlattı. Deng Kültür Devriminden intikam almakla suçlandı.1976 yılı başında Deng'in ismi belirtilerek, O'nun sağa sapma çizgisine karşı bir kampanya başlatıldı. Parti tarafından Deng, Nagy'e benzetildi. Nisan ayında [illegible] ve Deng revizyonisti MK'nden uzaklaştırıldı.

Mao Zedung'un ölümü döneminde Çinli komünistler, Kültür Devriminin kazançlarını koruma ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürme mücadelesini yürütüyorlardı.

DENG SİAO-PİNG'İN YENİDEN DÖNÜŞÜ-KÜLTÜR DEVRİMİNİN SONU:

Kasım 1976'da "Dörtlü Çete" denilen grup Parti MK'nden uzaklaştırıldı.

1977 yılında Deng Siao-ping görevlerine geri döndü. Daha sonra da ÇKP MK Başkan Yardımcısı oldu.

Daha sonra Deng Siao-ping batılı basın ajanslarına verdiği bir demeçte, Kültür Devriminin sona erdiğini ilan etmiş, Kültür Devriminden kaybedilen yıllardan yakınmıştır.

Adanalı

Baş.ta.sa.8'de

"Aydınlık şeflerinin "Meydan halka gerçekleri biliyor,Meydan halkı Halkın Kurtuluşu'ndan nefret ediyor" yalanını onlara yalatacağız.

"Kampanyamız boyunca yeni provokasyonların tezgahlanmasına karşı özel bir dikkat göstereceğiz.Aydınlık'ın ve faşistlerin haince arzularını bir kez daha kursaklarında bırakacağız.

"Kampanya araçlarımız ise şöyle; siyasi hedeflerimiz için uygun olan bütün araçları kullanıyoruz, duvar gazeteleri, pul, bildiri,afiş gazete satışı, toplu gazete okumaları, imza ve bağış kampanyaları, kahve ve semt toplantıları, sokak tiyatroları, halkla ve gazete bayileri ile röportaj vb.

'Bularda imza kampanyasını esas olarak Meydan bölgesinde yoğunlaştırıyoruz. Bu noktada "Aydınlık" hainlerinin yalanlarını Meydan halkının sesiyle susturacağız.Halkın şamarı TİKP şeflerinin suratında şaklayacaktır."

"Halk şimdiden kampanyamızı en sıcak duygularla karşıladı. Onlar devrimcilere bütün olanaklarını açarken TİKP revizyonistlerini lanetliyorlar. Küçücük semtlerde yüzlerce gazetenin bir anda bitmesi, binlerce imza ve kampanyanın sürdürülmesi için verilen büyük miktarda bağışlar bunun en güzel örnekleri."

"Bütün bu faaliyetleri iki yoldaşımız için düzenleyeceğimiz bir "ANMA GECESİ" ile noktalayacağız".

"Kampanya faaliyetlerine yoldaşlarımızın aileleri ve yakınları da katılıyor."

İstanbul'da yapılan YUED

Baş.ta.sa.1'de

dele olarak sunmaktadırlar.

Türkiye'de yapılan YUED seminerindeki çeşitli temsilcilerin konuşmaları bu eğilimleri en açık biçimde yansıtmıştır. Örneğin Aydınlık gazetesinin toplantı vesilesiyle lanse ettiği birçok ünlü isim IMF'nin yeni ekonomik düzenin kurulmasında büyük katkıları olacağını belirtmiş, Başbakan Ecevit ise, yaptığı konuşmada YUED'in kurulması için emperyalistlere çağrıda bulunmuştur.

Dünya halklarının emperyalist sömürüye karşı mücadelesini engellemek isteyen emperyalistlerin bu masalı yeni-sömürgeciliğin bir aracı olarak kullandıkları bilinmektedir. Geçmiş yıllarda başlayan kuzey (emperyalist ülkeler) güney (yarı-sömürge ülkeler) diyalogu bu türden girişimlerdi.

YUED masalı her halükarda emperyalist dünya sisteminin devamını sağlamak isteyen ve devrim isteyen halkların yoluna konan bir engeldir. İster emperyalistler tarafından yeni-sömürgeciliğin bir aracı olarak kullanılsın, isterse bazı burjuva çevreler tarafından reformcu bir seçenek olsun, her halükarda varılan sonuç, emperyalist sömürünün başka biçimlerde sürdürülmesine hizmet etmektedir.

Gerçekten yeni ve adil bir ekonomik düzen isteyen dünya halkları bunu kendi güçlü kollarıyla, emperyalist sistemin zincirlerini kırarak kuracaktır.

Yeniçağa

Baş.ta.sa.4'de

sında kıyasıya dövüldüler.6 kişi karakola götürüldü. Dördü serbest bırakılıp ikisi alıkondu.

Ertesi gün işçiler işbaşı yapmadılar. Devrimcilerin önderliğinde bütün bölümlerden işçiler eyleme katıldılar. Arkadaşlarının bırakılmasını istediler. Önce şantiye şefi, daha sonra Belediye Başkanı karakoldaki işçilerin bırakılacağını ve işbaşı yapılmasını istediler. Fakat işçiler bu sözlere aldanmayıp direnişi sürdürdüler. Sonunda iki işçi serbest bırakıldı.

Bu eylem işçilerin birliğini pekiştirdi. Devrimcilerle işçiler bütünleştiler.

Tavas

Baş.ta.sa.4'de

ayı geçerse işçinin bütün hakları patronun keyfine bırakılır" denmektedir. Patron, bu maddeye dayanarak bütün hakları yakmak için işçileri toplusözleşmeden 6 ay önce işten çıkarmaktadır. Patron böylece işçilerin kıdem tazminatlarının,yıpranma paylarının birikmesini önleyecek, 6 ay sonra da işçileri asgari ücretle tekrar işe alacaktır. Böylece ceplerini iyice şişirecektir. Patron bunları yaparken sendika ağası Mehmet Toklu ne yapıyor? O, işçileri sattığı için bu işe kılıf buluyor: "Gemi gelmiyor, satış olmuyor, sizin kıdeminiz ölmüyor.40 kişi ile grev daha başarılı olur" gibi yalanlar atıyor.

İşçiler, çıkarılan arkadaşları alınana kadar direnişte kararlıdırlar. Ne patronun baskısı, ne çanak yalayıcı sendikacılar bu mücadeleyi engelleyemezler.

Doğu Perinçek ile

Baş.ta.sa.4'de

nın işçi sınıfı aleyhtarı, bürokratik, anti-demokratik politikalarını ve uygulamalarını "sosyalist" bir politika ve uygulama olarak nitelendirmekte ve kendisi de sosyal-faşist sendika ağaları gibi işçi sınıfı düşmanı bir politika izlediği için sosyalizme, proletarya diktatörlüğüne ve büyük Marksist- Leninist Stalin'e saldırmaktadır.

İşte TİKP-Aydınlık şefleri sosyalizme düşman olan, proletarya diktatörlüğüne ve Stalin'e saldıran bu anti-komünist sendika ağasını bağırlarına basmakta ve onu "anti-revizyonist", "işçi dostu" olarak lanse etmekte ve O'nun anti-komünist platformu ile birleşmeyenleri de revizyonizmin safında olmakla suçlamaktadırlar.

Esasında bu işte bir terslik yoktur. TİKP-Aydınlık şefleri bilmeden de böyle bir hataya düşmüş değillerdir. Çünkü aynı ideolojik ve siyasi görüşleri savunmayanların bir arada bulunmaları, aynı cephede mücadele etmeleri, birbirlerini kucaklamaları mümkün değildir.TİKP-Aydınlık şefleri de tıpkı Şükrü Özbayrak gibi anti-komünisttirler, Stalin ve proletarya diktatörlüğü düşmanıdırlar. Onların Şükrü Özbayrak'tan farkları Şükrü Özbayrak'ın görüşlerini açıkça söylemesi, Aydınlık şeflerinin ise anti-komünist görüşlerini Marksizm-Leninizm terimleri ile perdelemeye çalışmalarıdır. Devrime ve mücadeleye karşı çıkanların,devrimcilere katliam düzenleyenlerin,devrime karşı bütün anti-komünistlerle ve faşistlerle birleşmeye çalışanların, Tito'ya yoldaş demeye hazırlananların,sendikalar içerisinde faşist ve reformist sendika ağalarına dayananların varacakları başka bir yer olabilir mi?

Onlar bugün öyle sinsi metodlar kullanmaktadırlar ki, Stalin'e açıkça küfür edemedikleri için Aydınlık gazetesinin sayfalarında Kâmran İnan gibi bir anti-komünistin Stalin'e küfreden demeçlerine yer vererek bu işi yerine getirmektedirler. Şükrü Özbayrak ile kol kola girerek sosyalizme, proletarya diktatörlüğüne ve Stalin'e saldırmaktadırlar.

Sosyalizme, Stalin'e ve proletarya diktatörlüğüne düşman olanların, sosyal-emperyalizme karşı en geniş birleşik cepheyi savunanların yarın Türkeş'in koluna girmeyeceklerinin garantisi nedir? Hatta bugün onlar Türkeş ile aynı cephede olmanın zeminini yaratmaktadırlar.

İşte bugün Şükrü Özbayrak gibi ve Kâmran İnan gibi anti-komünistlerle kol kola giren ve yarın Türkeş ile el ele vermenin zeminini yaratmaya çalışan Doğu Perinçek,çıktığı kürsünün üstünden bize soruyor: "Kimin safındasınız?" Biz kendisine gazetemizin geçen sayısında cevap vermiştik. Ama anlamadıysa bir kere daha söyleyelim. Senin bulunduğun anti-komünist, işçi düşmanlarının safında değiliz. Marksizm-Leninizmin, Stalin'in safındayız. İşçi sınıfının ve bütün emekçi sınıfların safındayız. Faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarına karşı sınıf sendikacılığı yolunda mücadele eden işçi sınıfının öncüsüyüz. Halkımızın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin öncüsüyüz. Proletarya diktatörlüğünün ve onun özgül bir biçimi olan demokratik halk diktatörlüğünün savunucusuyuz.

İşçi sınıfı ve bütün emekçi halk da bu saflardadır. İşçi sınıfının ve bütün emekçi halkın sosyalizm ve sınıfsız toplum yolundaki büyük yürüyüsü senin gibi revizyonist şefleri, bütün sendika ağalarını, komprador burjuvaziyi, toprak ağalarını ve emperyalistleri ve sosyal-emperyalistleri altederek ilerleyecektir.

İşçi sınıfı ve emekçi halk büyük yürüyüşüne devam ederken seni el ele verdiğin anti-komünistlerle, faşistlerle ve emperyalistlerle baş başa bırakmaktadır.

İŞÇİ SINIFINA KARŞI SALDIRILARI DESTEKLEMEDE BİRLİK:

"Üç Dünyacı" revizyonistlerin el ele verdiği Şükrü Özbayrak, Devrimci Maden-İş'in I.Kongresine sunduğu Çalışma Raporu'nda Ecevit hükümetinin aldığı bütün ekonomik tedbirleri olumlu olarak nitelendirmekte ve desteklemektedir. Raporda "Türkiye ekonomisi bugün olağanüstü güç koşullar içinden geçmektedir" denilmekte ve her kesimin "fedakarlık" yapmasından bahsedilmektedir. Ayrıca CHP hükümetinin Vergi Yasa Tasarısı desteklenmektedir.

Ayrıca Raporda CHP reformistleri ile Türk-İş'li faşist, reformist sendika ağalarının imzaladığı 'Toplumsal Anlaşma'dan tek satırla olsun bahsedilmemektedir. Bunda yadırganacak bir taraf yoktur zaten. Çünkü bu 'Toplumsal Anlaşma' imzalanmadan Şükrü Özbayrak böyle bir 'Toplumsal Anlaşma'nın altına zaten imza atmıştı.

Raporda açıkça ortaya konduğu gibi Doğu Perinçek ile kol kola sosyalizm düşmanlığı yapan Şükrü Özbayrak egemen sınıfların ve emperyalistlerin CHP reformistleri eli ile işçi sınıfı ve bütün emekçi halk aleyhine uygulamaya çalıştığı ekonomik tedbirleri desteklemekte ve bunlara alkış tutmaktadır.

TİKP-Aydınlık revizyonistleri de her ne kadar tumturaklı ve keskin laflar ediyorlarsa da egemen sınıfların ve emperyalistlerin CHP reformistleri eli ile uygulamaya çalıştıkları bütün ekonomik ve siyasi saldırıları desteklemektedirler.

İşçi sınıfına, sosyalizme ve proletarya diktatörlüğüne düşmanlık temelinde birleşenlerin başka türlü davranmaları beklenebilir mi?

İşte Doğu Perinçek ile Şükrü Özbayrak'ı birleştiren temel budur: İşçi sınıfına ve bütün halka düşmanlık, Stalin'e düşmanlık, sosyalizme ve proletarya diktatörlüğüne düşmanlık ve egemen sınıfların ve emperyalistlerin CHP reformistleri eliyle uygulamaya çalıştıkları ekonomik ve siyasi saldırıları desteklemek...

Onların safı karşı-devrim safıdır...

HALKIN KURTULUŞU

«Üç Dünya...

den sonra Kruşçev'in iktidara gelmesiyle yeşeren revizyonizmden, ve Sovyet revizyonistlerinin iç ve dış politikalarını buradan kalkarak çizmelerinden bağımsız bir olay değildir. Onlar Marksizm-Leninizmi terkettikleri için, gerek iç ve gerekse dış politikalarında adım adım gericilikle birleştikleri için, Lenin ve Stalin'in şanlı sosyalist Sovyetler Birliği bugün sosyal-emperyalist bir ülke haline gelmiştir.

Bugüne bakıldığında, 1960'larda Arnavutluklu ve Çinli yoldaşların Kruşçev revizyonizmine karşı açtıkları mücadelenin tarihi önemde bir mücadele olduğunu artık her iyi niyetli insan kabul etmektedir.

Bugün gelinen noktadan dönüp geriye baktığımızda,.1960'larda komünistlerle revizyonistler arasındaki tartışmaya sıradan bir tartışma gibi bakanların ve bu mücadelede tarafları uzlaştırmaya çalışanların ne kadar yanılgı içerisinde olduklarını tespit edebiliriz.

Komünist hareket içerisindeki tartışmaların ve mücadelelerin önemini ve niteliğini kavramayanlar, yakın geçmişte uluslararası komünist hareket içinde revizyonist "Üç Dünya Teorisi" üzerinde yürütülen tartışmaları ve bu teoriye karşı açılan büyük mücadeleyi önemsemediler; tıpkı 1960'lardaki gibi bunu sıradan bir tartışma ve mücadele olarak değerlendirdiler.

Birçok insan komünistler tarafından "Üç Dünya Teorisi"nin neden karşı-devrimci,"halkların devrim mücadelesinin önünü karartan" vb bir teori olarak nitelendirildiğini ilk başta kavrayamadı.

Fakat bugün gelinen noktada, revizyonist "Üç Dünya Teorisi"nin uygulamada ortaya çıkan siyasi sonuçlarının açık-seçik bir şekilde görülmesiyle bu teorinin karşı-devrimci özü bütün iyi niyetli insanlar tarafından kavranmakta ve bu teoriyi savunanların hangi cephede, kimin safında ve kime karşı mücadele ettikleri açıkça gözlenebilmektedir.

Bugün "Üç Dünya Teorisi"ni hayata geçiren Çinli revizyonistler büyük devlet politikası güderek, açıkça Amerikan emperyalistlerinin, diğer batılı emperyalistlerin ve yerli gericilerin safında yer tutmakta, dünya proletaryasına ve ezilen halklara gericiliğin yanında yer almasını öğütlemekte, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin önüne kesmeye çalışmaktadır. "Üç Dünyacı" revizyonizmin ülkemizdeki acentası olan Aydınlık-TİKP karargahı da yerli gericilikle birleştirmekte, bu birliği Düzce'de, Bursa'da vb. yerlerde yaptığı toplantılarla hayata geçirmektedir. Doğu Perinçek, faşist Türkeş ile biraraya gelmenin, faşist Demirel ile el sıkışmanın zeminini yaratmaya çalışmaktadır.

Çinli revizyonistler,kırk yılın kaşarlanmış revizyonisti Tito'nun itibarını iade ederek O'na 'yoldaş' diye sarılmakta,Stalin'e saldırılarda bulunmakta, Aydınlık-TİKP revizyonist şefleri de Tito'yu 'yoldaş' olarak ilan etmenin zeminini hazırlamakta ve Şükrü Özbayrak gibi sendika ağalarının ve Kâmran İnan gibi faşistlerin kolunda Stalin'e, sosyalizme ve proletarya diktatörlüğüne küfür yağdırmaktadırlar.

Çinli revizyonistler iki devlet arasında imzalanmış anlaşmaları tek taraflı olarak iptal ederek Arnavutluk'a ekonomik ve askeri yardımı kesmekte ve Çinli uzmanları geri çekerek Arnavutluk'un sosyalist ekonomisini tahrip etmeye ve AEP'i Marksizm-Leninizm yolundan döndürmeye çalışmaktadır. Buna alkış tutan Aydınlık - TİKP şefleri, MHP'nin ve T"K"P'nin eli kanlı katilleri gibi devrimcilere karşı cinayet kışkırtıcılığı yapmaktadırlar. Onlar devrimin ve devrimci mücadelenin azılı düşmanları oldukları içindir ki Adana'da iki yiğit proleter devrimci yoldaşı şahdamarlarından keserek katletmişlerdir.

Bu örnekleri daha da uzatabiliriz. Ama onların gerçek karşı-devrimci yüzlerini sergilemek açısından bu örnekler yeterlidir.

Çinli revizyonistleri ve ülkemizdeki Aydınlık-TİKP revizyonistlerini karşı-devrimle birleştiren temel, onların savunduğu ve adım adım hayata geçirmeye başladıkları "Üç Dünya Teorisi"dir.

Çinli revizyonistleri Kruşçev'in izlediği yolu izlemeye iten de budur.

Bugün başta AEP olmak üzere dünya komünistlerinin revizyonist "Üç Dünya Teorisi"ne karşı verdikleri mücadele, tıpkı 1960'larda Arnavutluklu ve Çinli yoldaşların Kruşçev revizyonizmine karşı verdikleri mücadele gibi tarihi öneme sahip bir mücadeledir.

Bu mücadelede de zafer dünya komünistlerinin ve Marksizm-Leninizmin olacaktır.

"Üç Dünya Teorisi" ise, Kruşçev revizyonizminin atıldığı yere, tarihin çöp sepetine atılacaktır.

Ve şimdiden atılmaktadır.

Aydınlık şeflerinin salladığı korkuluklar gerçekleri gizleyemeyecektir

Adana'da Aydınlık-TİKP taraftarı katillerin iki proleter devrimciyi öldürmelerinden sonra, karşı-devrimci niteliği bütünüyle ortaya çıkan Aydınlık-TİKP'nin şefleri büyük bir telaş içerisindeler.

«Üç Dünyacı»Aydınlık-TİKP şefleri ile faşistlerin ve sosyal-faşistlerin propaganda yöntemleri aynıdır

Aydınlıkçı şefler gerçekler karşısında yalana, iftiraya ve demagojiye sarılıyorlar. Onların propaganda yöntemleri faşistlerinkine ve sosyal-faşistlerinkine tıpatıp benzemektedir. Faşistlerin el kitabı: "Propagandanızı yalana dayandırın" diyor. Hakim sınıflara hizmette faşist ve sosyal-faşistlerle birleşen Doğu Perinçek ve diğer Aydınlıkçı şefler, bu konuda onların iyi birer öğrencisi olmuşlardır. Faşist ve sosyal-faşistlerden öğrendiklerini canla başla uygulamaya çalışmaktadırlar.

Her gün bir veya birkaç devrimciyi öldürürken, kahveleri, otobüsleri kurşunlayıp, binalara bombalar, kundaklar koyarken; bir yandan da "barış" çağrıları yapan, yalan haberler yayan, gerçekleri çarpıtmaya çalışan faşist basının; Adana'daki katliamı her türlü yolla gizlemeye ve gerçekleri çarpıtmaya çalışan Aydınlık arasında ne fark var?

1 Mayıs 1977'de faşistlerle, Kontr-gerilla ile el ele 36 kişinin kanına girdikten sonra, "Maocular alana saldırdı, halkı taradı", "Maocu küçük gruplar alana sızdı" yalanlarını yayan ve propagandasını bu yalanlar üzerine kuran Rus uşağı sosyal-faşistlerle; Adana'daki cinayet hakkında üç kere ağız değiştiren Aydınlık yayını arasında ne fark var?

Hepsi de devrimi boğmada birleşen ve el ele veren bu güçler, çöken ve yok olmaya mahkum olan sınıfların yöntemlerini propagandalarında esas almışlardır. Gerçekler devrimci ve onlar için yıkıcıdır. Onlar her türlü yolla gerçekleri örtbas etmeye, çarpıtmaya ve sahtekarlıklarla, yalanla, demagojiyle kitleleri aldatmaya çalışırlar.

Güneş balçıkla sıvanamaz. Bütün karşı-devrimci güçlerin yalan üzerine kurulu propagandaları gibi, Aydınlık'ın yayını da güçsüz kalmaya, her geçen gün daha fazla iflas etmeye mahkumdur.

Yalan ve demagoji tarihi olarak çöken ve yok almaya mahkum olan sınıfları ve onların siyasi temsilcilerini kurtaramaz.

Karşı-devrimci faaliyetlerini proleter devrimcileri katletmeye kadar vardıran "Üç Dünyacı" revizyonist şefler, faaliyetlerinin gerçek niteliğini gözlerden gizleyebilmek, meseleyi çarpıtmak ve halkı ve devrimcileri aldatabilmek için gazetelerinde yalan üzerine kurulu demagojik yayını bütün hızıyla sürdürüyorlar.

Onlar her alanda olduğu gibi bu alanda da karşı-devrimcilerin silahlarına sarılmışlardır. Amerikan emperyalistleri ve Avrupalı emperyalistler, yerli gericiler ile ittifak savunan, onlara hizmet sunan, devrimi boğmaya çalışan Aydınlık gazetesini, bu yöntemden de diğer faşist, gerici basından ayıran bir şey kalmamıştır.

Aydınlık-TİKP şefleri de tıpkı diğer karşı-devrimciler gibi, yaratmaya çalıştıkları sözde toz duman içinde gerçekleri boğmaya çalışmaktadırlar. Çünkü gerçekler devrimcidir ve devrime ve devrimcilere hizmet etmektedir. Çünkü gerçekler, onlar için, öldürücü silahlardır.

Halkın Kurtuluşu'nun çizgisi ve mücadelesi apaçık ortada iken; Aydınlık gazetesi, Rus uşağı T"K"P'nin radyosunun yayını ile, faşist gerici basının ile Halkın Kurtuluşu arasında sözde bir paralellik kurmaya çalışıyor.

Aydınlık gazetesine bakarsanız, Adana'da proleter devrimcileri planlı bir şekilde katledenler Aydınlık-TİKP taraftarları değildir! Aksine,T"K"P'den ve Kontr-gerilla'dan emir alan Halkın Kurtuluşu taraftarları Aydınlıkçılara saldırmışlardır! Dahası, eğer mümkün olsa binlerce insan gerçeği bilmese, karşı-devrimci şefler öldürdüklerini Aydınlık-TİKP taraftarları olduğunu bile ilan etmeye kalkışabileceklerdir.

Gerçeklerin karşısına geçip korkuluk sallamak, "sosyalist" maskeli karşı-devrimcilerin beylik silahıdır. Ancak bundan korkanlar da şimdiye kadar sadece karşılar olmuştur. Bu faaliyet ne halkı ve devrimcileri gerçekleri söylemekten menedebilmiş, ne de gerçeklerin gizlenmesini sağlamıştır.

Kendi yaptığın işi,kendi yöntemlerini başkalarının üzerine atarak, başkalarını bunlarla suçlayarak, kendini aklamaya çalışmak... Bu, Aydınlık-TİKP şeflerinin eski silahı, eski yöntemleridir.

ÇÖKEN SINIFLARIN SİLAHI OLAN YALAN VE DEMAGOJİ GERÇEKLERİ GİZLEYEMEZ

"Gerek 'Bizim Radyo' gerekse Halkın Kurtuluşu, TİKP'ye ve gazetemize saldırırken, Kontr-gerillayla ittifak halindedirler"

"Sahte T"K"P böylece "UDC" adını verdiği cepheden neyi kastettiğini bir daha ilan ediyor: Bu cephe halka ve devrimcilere karşı, Rus uşaklarından başlayan, Kontr-gerillaya, Halkın Kurtuluşu'na ve TİKKO'ya kadar uzanan bir ihanet cephesidir."

"Halkın Kurtuluşçularının son günlerde devrimcilere yöneltikleri saldırıların Kontr-gerilla'dan kaynaklandığı dün MHP yanlısı basında yayınlanan haberlerle bir kere daha doğrulandı."

"Rus uşağı T"K"P, Halkın Kurtuluşu'na hücüm emri veriyor."

Bunlar Adana'daki dev-

Dev.Sa.7.Sü.4'de

Adanalı proleter devrimciler Oktay ve Faysal yoldaşların katledilmesini protesto için kampanya açtılar

Adanalı proleter devrimciler iki yoldaşın katledilmesinden hemen sonra 'acıyı kuvvete dönüştürmek' için yoğun bir kampanya açmışlardır. Adanalı proleter devrimciler kampanyanın hedefleri, araçları ve faaliyetleri hakkında şunları söylemektedirler:

"Oktay ve Faysal yoldaşların faşist diktatörlüğün taze kanı TİKP hainler çetesi tarafından katledilmesini Adanalı proleter devrimciler doğru bir bakış açısıyla ele aldılar. Kişisel intikamcılık,duelloculuk hatalarına düşmediler. Aydınlık şefleri kadar faşistlerin de provokasyon arzularını kursaklarında bıraktılar. Bütün yoldaşlar gelişen olayları olgun bir tavır ve doğru bir siyasi bakış açısıyla değerlendirdiler. Ne Aydınlık şeflerinin ne polis ne MİT'in ne de burjuva gazetelerinin tahrikleri proleter devrimcileri bu doğru yoldan çeviremedi."

"Biz bu menfur katliamı teşhir ve protesto etmek, acımızı kuvvete dönüştürmek için açtığımız kampanyanın hedef ve araçlarını şöyle tespit ediyoruz:

"İki yoldaşımızın katledilmesi karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi" nin varmış olduğu siyasi hattı göstermektedir. Bu nedenle kampanyamızın çıkış noktası canice işlenen katliam olmasına rağmen, temel almamız gerekenin "Üç Dünyacı" revizyonistlerin uluslararası ve ulusal planda tecriti olması gerektiğini biliyoruz."

"Yine bu katliamı ve TİKP revizyonistlerinin teşhir ve tecritini, faşist diktatörlüğün halkımız ve gençliğimize yönelttiği baskı ve saldırılara karşı verilecek mücadeleye bağlı olarak ele almaktayız."

"Siyasi teşhirimizi bütün Adana'da, fabrikalarda mahallelerde, okullarda sürdüreceğiz. Katliamın gerçekleştiği MEYDAN Mahallesini de odak noktası yapacağız.

Dev.Sa.7.Sü.5'de

Devrimciler Oktay ve Faysal yoldaşları Adana'da yapılan toplantılarda andılar

4 AĞUSTOS-ADANA EĞİTİM ENSTİTÜSÜ Gündüz Bölümünden 500 öğrenci bir forum düzenledi. Devrimci bir öğrenci yaptığı konuşmada faşist diktatörlüğü ve onun taze kanı TİKP revizyonizmini lanetledi. Forumda Oktay ve Faysal'ın hangi şartlarda ve nasıl öldürüldüğü anlatıldı.

Aynı gün Gece Bölümü öğrencileri, 700 kişinin katıldığı bir toplantı yaptılar. Genç bir devrimci, Oktay ve Faysal'ın kısa ama şerefli yaşamlarını anlattı. İki yoldaşın katlinin uluslararası planda "Üç Dünyacı"ların daha da gericileşmesinin doğrudan bir sonucu olduğu belirtti. Bütün devrimci ve yurtseverleri TİKP hainlerine karşı mücadeleye çağırdı. Toplantıdan sonra konuşmacı polis tarafından tutuklanmak istendi. Ama yüzlerce polis ve jandarmanın saldırısı Adana EE öğrencilerinin direnişiyle sonuçsuz kaldı. Konuşmacının tutuklanması için bizzat orada bulunan Adana Emniyet Müdürü Yılmaz Çapın aşırı bir çaba gösterdi. Bilindiği gibi aynı Emniyet Müdürü, iki devrimcinin TİKP'li katillerinin yakalanması için en ufak bir adım atmamış, katillerin örgütleri ortada faaliyet yürütürken devrimci örgütleri kapatmış, üstelik basına yanlış haber vererek kamuoyunu devrimcilere karşı kışkırtmaya kalkmıştı.

Oktay yoldaşın evinin önünde yapılan toplantıdan bir görünüş.

4 AĞUSTOS-MEYDAN MAHALLESİNDE Oktay Çiğdemal'ın evi önünde 200'e yakın mahallelinin katıldığı bir toplantı yapıldı. Devrimciler halka katliamdan sonra gelişen olayları, TİKP'lilerin Ülkü Ocaklı faşistlerle birleştiğini anlattılar. Diğer bir devrimci öğrenci, bazı Aydınlık taraftarlarının ihanet çizgisini terk ettiğini, bu gelişmenin, revizyonist şefleri daha da saldırgan yapacağını ve TİKP tabanı ile proleter devrimciler arasında düşmanlık yaratmak isteyeceklerini söyledi. Adana EE'li devrimci genç, bütün dürüst insanların bu saflardan koparılıp alınmasını önemle belirtti. Halk, devrimcilerin bu çabasını sevinçle karşıladı.

Daha sonra diğer bir proleter devrimci, halkın birleştirilmesinin ve faşist, sosyal-faşist ve bunların uzantılarının tecrit edilmesi gerektiğini anlattı.

Toplantı Oktay yoldaşın babasının konuşmasıyla devam etti. Oktay'ın devrimci babası, "Devrimcilerin ve halkın ortak düşmana karşı birleştirme çabasını sevinçle karşıladığını" belirtti.

5 AĞUSTOS-MEYDAN MAHALLESİ'nde devrimciler en önde Oktay yoldaşın babası olduğu halde bildiri dağıttılar. Oktay ve Faysal'ın katledildiği yerin çevresinde ev ev, kahve kahve dolaşan devrimciler, halka katliamı, TİKP revizyonizmini anlattılar. Halk, devrimcileri bağrına bastı. Bilindiği gibi haince katliamın ertesinde Aydınlık isimli yalan makinası "Halkın Kurtuluşçuların Meydan Mahallesine giremediğini" yazmıştı.

Devrimciler, katliamın olduğu kahvenin önüne geldiğinde yüzlerce kişi alanda birikmişti. Burada bir konuşma yapan Oktay'ın babası "Oktay ve Faysal'ı öldürürenlerin Türkeş'in ikiz kardeşleri olduklarını" söyledi.

6 AĞUSTOS-YEŞİLYUva MAHALLESİNDE İki genç devrimcinin öldürülmelerinin birinci haftasında Oktay yoldaşın evinin önünde 500 kişinin katıldığı bir toplantı düzenlenmiştir. Sabahın erken saatlerinden mahallenin kadınları ve erkekleri ev ve kahveleri dolaşarak mahalle halkını toplantıya çağırmışlardır.

Toplantı, Oktay'ın babasının konuşmasıyla başladı. O konuşmasında halka şunları söyledi: "Oğlumun katili Doğu Perinçek'tir. O Türkeş'in izinden gitmektedir. oğlum faşistlere karşı olduğu için bu maske takmış faşistler tarafından öldürüldü. Oktay'ın mücadelesini de artık ben omuzlayacağım. Elimden geleni yapacağım. Hastanede ölüsünün başında Oktay'ımın kulağına söyledim "yoldaş senin taşıdığın bayrağı ben devralacağım" dedim ona. Oktay bir devrimciydi. Soruyorum size bugüne kadar hiç kalbinizi incitti mi? Onun sizlerin bizlerin mücadelesinin dışında hiç başka uğraşı oldu mu?"

Dev.sa.7.sü.1'de

Halk Aydınlık-TİKP hainlerinin işlediği cinayeti lanetliyor

TİKP-Aydınlık revizyonistlerinin, devrimcileri katletmeye kadar varan ihanet çizgisi geniş kitleler de derin bir nefret uyandırmıştır. Adana'da iki proleter devrimci Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci'nin hunharca katledilmesine karşı yükselen protestolar çeşitli demokratik kuruluşlar, kitle örgütleri ve yurtsever, demokrat kişiler tarafından gazetemize iletilmektedir.Bu sayımızda bu protestoların bazılarına yer veriyoruz.

ADANA SITMA SAVAŞ'TAN İŞÇİLER:

Proleter devrimci hareketin TİKP-Aydınlık karşı-devrimci hain kliğine yönelttiği eleştirilere cevap veremeyen revizyonist elebaşların, devrimcilere ölüm fermanı çıkarttığını belirten Adanalı Sıtma Savaş işçileri devamla şunları söylemektedirler.

"Faşist diktatörlüğün yapamadığını TİKP-Aydınlık revizyonistleri yaptılar. Böylece kendi efendileri olan Amerikan emperyalizmine ve faşist diktatörlüğe ne denli bağlı olduklarını bir kez daha ispatladılar ve 30.7.1978 günü Adana Meydan Mahallesinde, halkın iki yiğit gözbebeği proleter devrimciyi Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci'yi katlettiler."

"Bu olay başı bozuk serserinin giriştiği bir olay değildir.Bu onların karşı-devrimci, revizyonist çizgilerinin bir sonucudur ve bu olayın gerçekleşmesi bir tesadüf değildir. Siyasetlerinin iflas ettiğini ve artık kitleler tarafından tecrit edildiğini anlayan kuzu postuna bürünmüş kurtlar, devrimcileri katletme yolunu seçtiler."

Proleter devrimci Sıtma Savaş işçileri Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci yoldaşların cenaze törenine katılmak üzere birçok yurtsever ve demokrat işçiyi harekete geçirdiklerini belirtmektedirler. Bu kişilerde sahte maskeli devrimcilere karşı uyanan büyük nefret ve tepkinin TİKP-Aydınlık revizyonist kliğine indirilmiş bir darbe olduğu söylenmekte ve mektup şöyle son bulmaktadır.

"Bizler proleter devrimci Sıtma Savaş işçileri olarak bu tür olayları nefretle karşılıyoruz.Proleter devrimci hareket tarafından başlatılan bu karşı-devrimci halk düşmanlarının yüzünü açığa çıkarma ve tecrit kampanyasına bizde aktif bir şekilde katılıyoruz. Şimdiye kadar Halkın Kurtuluşu yolunda proleter devrimcilerin basmış olduğu 200 tane bildiriyi işyerimizde dağıttık. Bunun yanı sıra bağış ve imza kampanyasına da katılıyoruz. 1900 lira bağış ve 54 imza ile kampanyaya omuz verdik ve devrimci sorumlulukla bu görevimize devam edeceğiz."

ANKARA MERKEZ CEZAEVİNDEN PROLETER DEVRİMCİ MAHKUM VE TUTUKLULAR

Ankara Merkez Cezaevinden gelen mektupta ise, uluslararası planda sağ oportünist "Üç Dünya Teorisi" nin mahkum edilmesinin,ülkemizde bu teorinin bağnaz savunucusu TİKP-Aydınlık çizgisini telaşa düşürdüğü ve hırçınlaştırdığı yazılmakta ve şöyle denilmektedir:

"TİKP-Aydınlık şefleri 1971'lerde devrimcilere provokasyonlar düzenlediler. Bugün ise Kontr-gerillaya karşı sözde mücadele ediyorum derken kendileri Kontr-gerillacı yöntemleri uygulayarak onlara hizmet etmektedirler.

Halka ve devrime bağlılık yeminlerini dillerinden düşürmeyen bu devrim kaçkınlarına soralım. Halka ve devrime bağlılık devrimcileri katletmek midir? Halka ve devrime bağlılık devrimcileri faşist diktatörlüğün polisine ihbar etmek midir? Halka ve devrime bağlılık yalancılık, sahtekarlık ve burjuva basının ağzı mıdır?

Dönekler çetesinin yeminleri boşunadır. 1971'de 200 arkadaşının isimlerini tek tek polise veren, 12 Mart paşalarına övgüler düzen şefin karşı-devrimci yöntemleri herkesçe bilinmektedir. Bugün ise iki yoldaşımızı, bu şefin karşı-devrimci çizgisinin katlettiği açıktır.

Bugün Türkiye devriminin önündeki karşı-devrimci TİKP-Aydınlık engelini yıkmak için onları teşhir ve tecrit edelim, maskelerini kitleler önünde indirelim."

GÜNEY ANADOLU BÖLGESİNDEN 13 YDGD :

Tarsus, Mut, Ceyhan, Silifke, Payas, Mersin, Erzin, Dörtyol, İskenderun, Adana, Antakya,Meydan (Adana), Narlıca YDGD'ler yaptıkları ortak açıklamada Meydan YDGD Yönetim Kurulu üyesi Faysal Kelleci'nin ve ALÖB Başkanı Oktay Çiğdemal'ın TİKP-Aydınlık revizyonistleri tarafından katledilmesini nefretle karşıladıklarını belirterek şöyle demektedirler:

"Faşist diktatörlükle, emperyalizm ve sosyal-emperyalizmle uzlaşma teorilerini bölgemizde çok iyi hayata geçiren, devrim ile karşı-devrim arasındaki mücadelede daima karşı-devrim yanında saf tutan TİKP-Aydınlık hainleri en son olarak Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci yoldaşları katlettiler.

Olaylardan sonra ise; katiller çok iyi tanındağı ve başını Adana DGB Başkanı N.Kemal Koç ile Adana DLB Başkanı Bülent Aloğlu'nun çektiği bilindiği halde, katiller hâlâ elini kolunu sallayarak gezmektedirler. Başkanları oldukları Adana DGB, Adana DLB hâlâ yeni cinayetler işlesin diye açık tutuluyor.Biz Güneyli YDGD'ler olarak "Üç Dünyacı" katillerin yüzünü ve faşist diktatörlüğün onlara açtığı kucağı teşhir edeceğimize söz veriyoruz."

HALKIN KURTULUŞU

Güney Anadolu'dan 13 YDGD:

Halk gençliğinin örgütleri kapatılamaz!

Güney Anadolu Bölgesinde bulunan 13 YDGD ortak bir basın açıklaması yaparak TİKP çetesinin işlediği cinayetten sonra ALÖB ve Adana YDGD'nin kapatılmasını kınamışlardır.

Basın açıklamasında şöyle denilmektedir:

"TİKP-Aydınlık revizyonistlerinin iki halk gençliği önderini katletmelerinden hemen sonra, faşist diktatörlük, Adana Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği (Ad. YDGD), Adana-YDGD Meydan Şubesi, Adana- YDGD Narlıca ve Merkez Lokalleri ile Adana Liseli Öğrenciler Birliği Derneği (ALÖB)'ni kapatmıştır. Kapatma gerekçesi olarak da bir sürü sudan sebeblerin yanında, iki yoldaşın ölümüne sebep oldukları da sunulmuştur. Halbuki ALÖB Başkanı Oktay Çiğdemal ile yiğit YDGD militani Faysal Kelleci'yi öldürmeyi tezgahlayan Adana DGB ile Adana DLB hâlâ açık tutulmaktadır. Bu kapatma CHP reformistlerinin söylediği gibi hiç de "anarşiyi durdurmaya" değil,bizzat halka, halkın örgütlenmesine yöneliktir. Yoksa halkın örgütleri değil de, cinayetlerin tezgahlandığı örgütler kapatılırdı.

Biz Güneyli YDGD'ler olarak bu olayı şiddetle kınıyor, Adana- YDGD ve ALÖB'ün açılmasını talep ediyoruz."

KAPATILAN YDGD'LER AÇILMALIDIR!
HALK GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTLENME HAKKI GASBEDİLEMEZ!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Tarsus YDGD	Erzin YDGD
Mut YDGD	Dörtyol YDGD
Ceyhan YDGD	İskenderun YDGD
Silifke YDGD	Adana YDGD
Payas YDGD	Antakya YDGD
Mersin YDGD	Meydan YDGD
	Narlıca YDGD

Adana'da Yurtsever ve Devrimciler Aydınlık-TİKP saflarını terkediyorlar

Adana'da TİKP şeflerinin yarattığı provokasyon ortamı sonucunda TİKP'li bir grup caninin iki proleter devrimciyi katletmesi halk için de olduğu kadar TİKP tabanında da bazı kişiler tarafından nefretle karşılanmıştır.

Olaydan kısa bir süre sonra Aydınlık-TİKP taraftarı ve DGB üyesi bir grup proleter devrimcilere gelerek TİKP'den ayrıldıklarını belirtmiş ve başsağlığı dilemişlerdir. Bu durumda bu katliamın nefretle karşılandıklarını, devrimcileri ancak karşı-devrimcilerin öldürebileceklerini ve katliamın karşı-devrimci bir olay olduğunu bildirmişlerdir. Bu arkadaşlar ayrıca bundan sonra TİKP saflarında durmayacaklarını, DGB üyeliğinden ayrıldıklarını ve bir daha DGB'ye dönmeyeceklerini açıklamışlardır. Ayrıca bu DGB üyeleri olayı nefretle kınamışlardır.

Ayrıca Oktay ve Faysal yoldaşların "Aydınlık-TİKP" çetesi tarafından katledilmesinden sonra TİKP saflarını terkeden Adana Eğitim Enstitüsünden bir öğrenci, arkadaşımızın sorduğu sorulara şu cevabı vermiştir:

"Üç Dünya Teorisi" ilk kez ortaya atıldığı zaman çok da iyi bazı noktaları ve bu teorinin karşı-devrimci özünü kavradığım zaman Aydınlık revizyonistlerinin saflarından ayrılmayı bir devrimci olarak borç bildim."

"Aydınlık'ı bugünkü aşamaya getiren revizyonist "Üç Dünya Teorisi" ve sınıf işbirliği çizgisidir."

"Oktay ve Faysal arkadaşları,özellikle Faysal'ı yakından tanıyorum. Gerçekten araştırmacı devrime inanmış bir devrimciydi. Onun canice katledilmesini lanetliyorum!"

"Devrimcilerin ÇKP revizyonizminin ülkemizdeki uşaklarını ve işledikleri cinayeti teşhir eden bir kampanya açmaları olumlu olacaktır. Halkın gerçek devrimcileri ve sahte devrimcileri ayırmasına hizmet edecektir."

TİKP çetesi ülkücü faşistlerle kolkola girdi

Oktay ve Faysal'ın ölümünden derin bir üzüntü duyan Adana Eğitim Enstitüsü öğrencileri okullarındaki Aydınlık-TİKP taraftarlarını aralarından tecrit ettiler. Okul öğrencileri bu ihanet çizgisinde kalmaya direnen TİKP hainlerinin yüzüne bile bakmaz oldu, birçok kişi onlara yerlerinin Ülkücü faşistlerin yanı olduğu belirtti.

Eğitim Enstitüsü öğrencileri TİKP taraftarlarını aralarına almayınca, boyunlarına sarılmak için can attıkları Ülkü Ocaklıların yanına koştular. Bu hainler şimdiye kadar birçok halk evladının katili olan, yalnız Adana Eğitim Enstitüsü'nde üç devrimciyi yüzlercesini yaralamış bulunan faşist komandolarla anlaşarak, okula beraber gidip gelmeye başladılar.Şimdi onlar Ülkü Ocaklılarla beraber arka kapıdan okula girmekte ve yine ayni şekilde faşistlerle kolkola okulu terketmektedirler.

TİKP şeflerinin bir süredir Türkeş, MHP ve Ülkü Ocaklarına "olumlu gelişmeler" olduğunu alttan alta yaymaları, MHP ve MSP gibi gerici partilerle ortak toplantılar düzenlemeleriyle, bu olay tam bir uyum içindedir.